

๓๕๘.๑๙๙๙

๗ 1260

๗.๓

การบริหารกิจการนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคโนโลยีบูรณาการ
ในทัศนะของผู้เกี่ยวข้อง ผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการนักศึกษา

ปริญญาโท

ของ

ดร. นราอารยะกุล

๑-๗ ก.ย. ๒๕๓๕

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการอุดมศึกษา

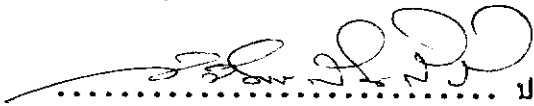
มกราคม ๒๕๓๕

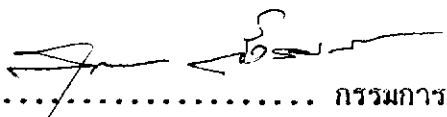
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

180307

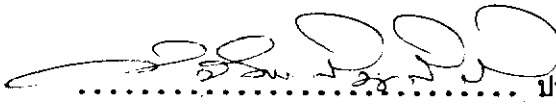
คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาปฏิญานินนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควร
รับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการอุดมศึกษา ของ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

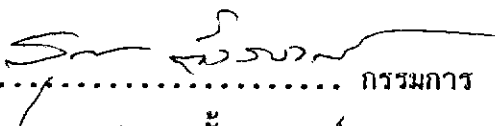
คณะกรรมการควบคุม

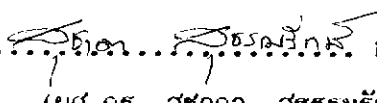

..... ประธาน
(ผศ.ดร. วิจิตร สินศิริ)

..... กรรมการ
(ดร. สุวพร ตั้งสมารพงษ์)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(ผศ.ดร. วิจิตร สินศิริ)

..... กรรมการ
(ดร. สุวพร ตั้งสมารพงษ์)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผศ.ดร. สุธาดา สุธรรมรักษ์)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติ ให้รับปฏิญานินนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการอุดมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศ. ดร. สมพร บัวทอง)

วันที่ ..17.. เดือน ..มกราคม.. พ.ศ. 2535

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงด้วยความกรุณาอนุเคราะห์ของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิจิตร สิ้นสิริ ประธานกรรมการ อาจารย์ ดร. สุวพร ตั้งสมวรวงษ์ กรรมการ อาจารย์ผู้เป็นประธานและกรรมการ ได้กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ ให้ความรู้ แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ตลอดจนตรวจแก้ไขสำนวนภาษา เพื่อให้สามารถสื่อสารได้ดีขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิจิตร สิ้นสิริ ได้กรุณาให้แนวคิดหลักซึ่งผู้วิจัยเอง ได้ยึดเป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้า โดยตลอด จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิจิตร สิ้นสิริ รองศาสตราจารย์ ดร. สมบูรณ์ ชิตพงษ์ อาจารย์ ดร. สุวพร ตั้งสมวรวงษ์ อาจารย์ ดร. สมสุข ชีระนิจิตร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมประสงค์ น่วมบุญลือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทิศจารัตน์ บุญชู ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำเกี่ยวกับสถิติและตรวจแก้ไขแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย และขอขอบคุณอาจารย์ จินดารัตน์ นราอารยะกุล และอาจารย์ อนงค์ สิ้นสิริ ที่ให้ความช่วยเหลือแนะนำในการพิมพ์และให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยอยู่เสมอ จนทำให้ปริญญานิพนธ์ครั้งนี้สำเร็จลงด้วยดี

ขอขอบคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุชาดา สุธรรมรักษ์ ที่ได้ร่วมเป็นกรรมการ สอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์เรื่องนี้

ขอขอบคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อัจฉรา จิตตลดากร ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษาเกี่ยวกับสถิติที่ใช้ในการวิจัย

ขอขอบคุณสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ที่อนุญาตให้ผู้วิจัยลาศึกษาต่อและขอขอบคุณผู้เกี่ยวข้องชาวยุทธผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

คุณค่าและประโยชน์ของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณของ คุณพ่อ คุณแม่ ตลอดจนคุณครู อาจารย์ ทุกท่านที่มีส่วนในการวางรากฐานการศึกษาให้แก่ผู้วิจัย

ชจร นราอารยะกุล

มกราคม 2535

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการวิจัย	3
	ความสำคัญของการวิจัย	3
	ขอบเขตของการวิจัย	4
	คำนิยามศัพท์เฉพาะ	4
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
	ความเป็นมาของกิจการนักศึกษา	9
	ความหมายของกิจการนักศึกษา	12
	ขอบข่ายของงานกิจการนักศึกษา	13
	ปรัชญาของกิจการนักศึกษา	15
	วัตถุประสงค์ของกิจการนักศึกษา	16
	การบริหารกิจการนักศึกษา	18
	กระบวนการบริหารกิจการนักศึกษา	19
	นโยบาย	20
	การวางแผนงาน	21
	การจัดองค์การ	22
	การจัดบุคลากร	28
	การบังคับบัญชา	32
	การประสานงาน	34
	การประเมินผล	37
	การรายงานผล	38
	การงบประมาณ	39

บทที่	หน้า
ปัญหาและอุปสรรคของการดำเนินงานบุคลากรนิสิตนักศึกษา	43
สมมุติฐานการวิจัย	45
3 วิธีดำเนินการวิจัย	46
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	46
เกณฑ์การเลือกผู้เกี่ยวข้อง	47
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	49
การเก็บรวบรวมข้อมูล	51
การจัดกระทำข้อมูล	52
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	52
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	56
สัญลักษณ์ทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	56
การวิเคราะห์ข้อมูล	56
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	57
5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	101
ความมุ่งหมายของการวิจัย	101
กลุ่มตัวอย่าง	101
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	101
การวิเคราะห์ข้อมูล	102
สรุปผลการวิจัย	102
อภิปรายผล	105
ข้อเสนอแนะ	113
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย	117
บรรณานุกรม	118

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนและร้อยละของประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพ	47
2 จำนวนและร้อยละของแบบสอบถามที่ส่ง ไป ได้รับคืนและสมบูรณ์จำแนกตาม สถานภาพ	52
3 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนะของผู้เชี่ยวชาญต่อการบริหาร กิจการนักศึกษาที่ควรปฏิบัติและทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการ นักศึกษาดต่อการบริหารกิจการนักศึกษาที่ปฏิบัติจริงของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ เป็นรายด้านและรวม 9 ด้าน	57
4 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการนักศึกษาดต่อการบริหารกิจการนักศึกษา ด้านนโยบาย	59
5 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการนักศึกษาดต่อการบริหารกิจการ นักศึกษา ด้านการวางแผนงาน	61
6 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการนักศึกษาดต่อการบริหารกิจการนักศึกษา ด้านการจัดองค์การ	64
7 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการนักศึกษาดต่อการบริหารกิจการนักศึกษา ด้านการจัดบุคลากร	66
8 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการนักศึกษาดต่อการบริหารกิจการนักศึกษา ด้านการบังคับบัญชา	69
9 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการนักศึกษาดต่อการบริหารกิจการนักศึกษา ด้านการประสานงาน	71

10	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการนักศึกษาต่อการบริหารกิจการนักศึกษา ด้านการประเมินผล	73
11	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการนักศึกษาต่อการบริหารกิจการนักศึกษา ด้านการรายงานผล	75
12	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการนักศึกษาต่อการบริหารกิจการนักศึกษา ด้านการงบประมาณ	76
13	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างทัศนะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร อาจารย์และ กรรมการนักศึกษาต่อการบริหารกิจการนักศึกษา ด้านนโยบาย	78
14	ทดสอบความแตกต่างระหว่างทัศนะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร อาจารย์และ กรรมการนักศึกษาต่อการบริหารกิจการนักศึกษา ด้านนโยบาย	79
15	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างทัศนะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร อาจารย์และ กรรมการนักศึกษาต่อการบริหารกิจการนักศึกษา ด้านการวางแผนงาน	80
16	ทดสอบความแตกต่างระหว่างทัศนะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร อาจารย์และ กรรมการนักศึกษาต่อการบริหารกิจการนักศึกษา ด้านการวางแผนงาน	81
17	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างทัศนะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร อาจารย์และ กรรมการนักศึกษาต่อการบริหารกิจการนักศึกษา ด้านการจัดองค์การ	82
18	ทดสอบความแตกต่างระหว่างทัศนะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร อาจารย์และ กรรมการนักศึกษาต่อการบริหารกิจการนักศึกษา ด้านการจัดองค์การ	83
19	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างทัศนะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร อาจารย์และ กรรมการนักศึกษาต่อการบริหารกิจการนักศึกษา ด้านการจัดบุคลากร	84
20	ทดสอบความแตกต่างระหว่างทัศนะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร อาจารย์และ กรรมการนักศึกษาต่อการบริหารกิจการนักศึกษา ด้านการจัดบุคลากร	85

21	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างทัศนะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร อาจารย์และ กรรมการนักศึกษาต่อการบริหารกิจการนักศึกษา ด้านการบังคับบัญชา	86
22	ทดสอบความแตกต่างระหว่างทัศนะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร อาจารย์และ กรรมการนักศึกษาต่อการบริหารกิจการนักศึกษา ด้านการบังคับบัญชา	87
23	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างทัศนะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร อาจารย์และ กรรมการนักศึกษาต่อการบริหารกิจการนักศึกษา ด้านการประสานงาน	88
24	ทดสอบความแตกต่างระหว่างทัศนะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร อาจารย์และ กรรมการนักศึกษาต่อการบริหารกิจการนักศึกษา ด้านการประสานงาน	89
25	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างทัศนะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร อาจารย์และ กรรมการนักศึกษาต่อการบริหารกิจการนักศึกษา ด้านการประเมินผล	90
26	ทดสอบความแตกต่างระหว่างทัศนะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร อาจารย์และ กรรมการนักศึกษาต่อการบริหารกิจการนักศึกษา ด้านการประเมินผล	91
27	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างทัศนะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร อาจารย์และ กรรมการนักศึกษาต่อการบริหารกิจการนักศึกษา ด้านการรายงานผล	92
28	ทดสอบความแตกต่างระหว่างทัศนะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร อาจารย์และ กรรมการนักศึกษาต่อการบริหารกิจการนักศึกษา ด้านการรายงานผล	93
29	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างทัศนะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร อาจารย์และ กรรมการนักศึกษาต่อการบริหารกิจการนักศึกษา ด้านการงบประมาณ	94
30	ทดสอบความแตกต่างระหว่างทัศนะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร อาจารย์และ กรรมการนักศึกษาต่อการบริหารกิจการนักศึกษา ด้านการงบประมาณ	95
31	ค่าความถี่ของข้อ เสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารกิจการนักศึกษาของสถาบัน เทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ	96
32	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ	159

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

- 1 โครงสร้างการบริหารกิจการนิสิตของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 25
- 2 โครงสร้างการบริหารกิจการนักศึกษาในมหาวิทยาลัยใหญ่ ๆ 26
- 3 โครงสร้างการบริหารกิจการนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
วิทยาเขตเทคโนโลยีกรุงเทพฯ 27

ภูมิหลัง

การศึกษาเป็นกระบวนการในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพอันเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาประเทศ สถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษามีหน้าที่สำคัญในการให้การศึกษาแก่บุคคลชั้นนำ สร้างกำลังคนที่มีประสิทธิภาพทั้งความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพที่ อึดต่อสังคมและเอกลักษณ์ของความเป็นชาติ (สิปปนนท์ เกตุทัต. 2514 : 10) การจัดการศึกษาให้บรรลุผลดังกล่าวจำเป็นต้องส่งเสริมด้านสติปัญญา และทักษะทางบวกของนิสิตนักศึกษา การจัดสภาพแวดล้อมเพื่อสร้างบรรยากาศให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์นับเป็นสิ่งสำคัญในการจัดการอุดมศึกษา

นิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเป็นบุคคลที่อยู่ในวัยรุ่นตอนปลาย เมื่อเข้ามาพบกับสภาพแวดล้อมที่แปลกใหม่ทั้งด้านสถานที่ การศึกษาและบุคคลทำให้เกิดปัญหา เพื่อเป็นการช่วยเหลือนักศึกษาให้ปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ หลายสถาบันอุดมศึกษายอมรับว่าการบริหารกิจการนักศึกษาเป็นส่วนหนึ่งในการศึกษา เป็นสิ่งจำเป็นที่ช่วยให้นักศึกษาได้มีการพัฒนาตนเอง และสามารถแก้ปัญหาได้ (Arbuckle. 1953 : 1-2) งานในสถาบันอุดมศึกษาประกอบด้วยการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่ชุมชน การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม งานบริหารกิจการนักศึกษาเป็นส่วนหนึ่งที่จะพัฒนาความเป็นคนที่มีบุคลิกให้กับนักศึกษา เพิ่มเติมจากการศึกษาในชั้นเรียน (วัลลภา เทนหัสติน ณ อยุธยา. 2528 : 36)

สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลเป็นสถาบันการศึกษาและวิจัย มีวัตถุประสงค์ในการผลิตครูอาชีวศึกษาระดับปริญญาตรี ให้การศึกษาทางด้านอาชีพทั้งระดับปริญญาตรีและระดับต่ำกว่าปริญญาตรี วิจัย ส่งเสริมการศึกษาด้านอาชีพและให้บริการทางวิชาการแก่สังคม (วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา. 2530 : 1) วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ เป็นวิทยาเขตหนึ่งในสังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จัดการศึกษาตามแนวปรัชญาของสถาบัน โดยมุ่งผลิตบุคคลให้มีความเชี่ยวชาญเชิงปฏิบัติการ ความเจนจัดทางวิชาการ และคุณสมบัติที่จำเป็นตามลักษณะอาชีพ พร้อมทั้งจะทำงานและสามารถปรับปรุงตนเองให้ก้าวหน้าทันต่อวิวัฒนาการทางเทคโนโลยี รวมทั้งปลูกฝัง ความเป็นระเบียบ วินัย ความประพฤติ ความสำนึกในจรรยาชีพ คุณธรรม หน้าที่ ความรับผิดชอบต่อสังคม

(วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา. 2527 : 2) การจัดการศึกษาของวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ได้ประสบปัญหาเกี่ยวกับความประพฤติ การฝ่าฝืนระเบียบวินัยข้อบังคับ การเรียกร้องประท้วงในลักษณะต่าง ๆ ของนักศึกษา อาทิเช่น ประท้วงเรื่องเครื่องแต่งกายของนักศึกษาชาย ความไม่พอใจผู้บริหารระดับสูง ในข้อบังคับระเบียบและการดำเนินงาน การทะเลาะวิวาทระหว่างนักศึกษาในคณะวิชาต่าง ๆ เหล่านี้ทำให้ทางวิทยาเขตสั่งปิดการเรียนการสอน (วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ. 2526 : 1) การประท้วงระเบียบว่าด้วยสิทธิของนักศึกษาเกี่ยวกับการตัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยมีต้องสอบคัดเลือก แต่ให้พิจารณาจากผลการศึกษาและไม่พอใจในการบริหารงานของผู้บริหาร (มติชน. 2531 : 20) การประท้วงเรื่องการแต่งกายทำให้ผู้อำนวยการประกาศลาออกจากตำแหน่ง และสั่งหยุดการเรียนการสอน 7 วัน (วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ. 2532 : 1) เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเมื่อครั้งนี้เป็นผลเสียต่อการศึกษาของนักศึกษา เป็นปัญหาที่ปล่อยทิ้งไว้เรื้อรังมานานหลายปี โดยมีได้มีการศึกษาปัญหาและการแก้ไขสาเหตุอย่างจริงจัง จากการได้สัมภาษณ์ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักศึกษา หัวหน้าแผนกสวัสดิการ และหัวหน้าแผนกรักษาติแคน ลูกเสือและความมั่นคง และจากประสบการณ์ของผู้วิจัยที่เคยเป็นอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมนักศึกษาประจำแผนกวิชา พบว่าทุกฝ่ายมีความเห็นพ้องกันว่า การดำเนินงานกิจการนักศึกษายังไม่เป็นนโยบายที่แจ่มชัด ไม่มีลักษณะช่วยให้นักศึกษาได้พัฒนาตนเองหรือเร่งเร้าให้นักศึกษาเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามที่ตั้งเป้าหมายและสังคมต้องการ บุคลากรยังขาดความมุ่งมั่นศรัทธาในการกิจในงานกิจการนักศึกษา ขาดข้อมูลในการวางแผน เพื่อพัฒนางาน การจัดองค์การหน่วยงานในฝ่ายกิจการนักศึกษายังไม่เป็นระบบดี เพียงพอต่อการดำเนินงานพัฒนา นักศึกษา ไม่มีหน่วยประสานงานระหว่างคณะวิชา แผนกวิชา กับฝ่ายกิจการนักศึกษาโดยตรง การจัดบุคลากรยังไม่เพียงพอทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ บุคลากรขาดความรู้ ความเข้าใจในหลักวิชา กิจการนักศึกษา การบังคับบัญชา ยังไม่ได้เป็นไปตามหลักวิชา การสั่งงานไม่ค่อยได้รับการแนะนำจากผู้บังคับบัญชา ตลอดจนไม่มีการควบคุมงานที่มีประสิทธิภาพ การประสานงานยังไม่ได้รับการปรับปรุง ไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานอื่น ๆ เท่าที่ควร การประเมินผลงานบุคลากรยังไม่ได้จัดทำและการประเมินผลงานของโครงการต่าง ๆ เมื่อสิ้นสุดโครงการ โครงการสำคัญต่าง ๆ ไม่ได้ได้รับความสนใจและส่งเสริมอย่างจริงจัง การรายงานผลไม่ได้รับการสนับสนุนในหลักเทคนิคการรายงานผล การงบประมาณยังไม่เพียงพอต่อการดำเนินงาน การใช้เงินยังไม่มีประสิทธิภาพ (ผิงผาย สุนทรภักย์ ศรีวิโยม ศรีพลอย และสมทรง ธรรมมาธีร : สัมภาษณ์)

ปัญหาอื่น ๆ ได้แก่ การไม่มีเวลาเพียงพอในการดำเนินงาน กรรมการนักศึกษาและ นักศึกษายังไม่ให้ความสำคัญในงานกิจการนักศึกษา ทำให้นักศึกษามีได้รับการพัฒนาตนเองในด้าน บุคลิกภาพที่เหมาะสม จากสภาพการณ์ดังกล่าวนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาทัศนะของผู้เชี่ยวชาญต่อการ บริหารกิจการนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ที่ควรปฏิบัติ กับทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการนักศึกษาต่อการปฏิบัติจริง ในด้านนโยบาย การวางแผนงาน การจัดองค์การ การจัดบุคลากร การบังคับบัญชา การประสานงาน การประเมินผล การรายงานผล และด้านการงบประมาณ เพื่อนำผลวิจัยไปวางแผนนโยบายและ แผนปฏิบัติการพัฒนางานบริหารกิจการนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ

1. ศึกษาทัศนะของผู้เชี่ยวชาญต่อการบริหารกิจการนักศึกษาที่ควรปฏิบัติและทัศนะของ ผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการนักศึกษาต่อการบริหารกิจการนักศึกษาที่ปฏิบัติจริง 9 ด้าน คือ ด้านนโยบาย ด้านการวางแผนงาน ด้านการจัดองค์การ ด้านการจัดบุคลากร ด้านการบังคับบัญชา ด้านการประสานงาน ด้านการประเมินผล ด้านการรายงานผล และด้านการงบประมาณ
2. เปรียบเทียบทัศนะของผู้เชี่ยวชาญ ต่อการบริหารกิจการนักศึกษาที่ควรปฏิบัติและทัศนะ ของผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการนักศึกษาต่อการบริหารกิจการนักศึกษาที่ปฏิบัติจริงแต่ละด้าน

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้เป็นประโยชน์ต่อการบริหารกิจการนักศึกษาดังนี้คือ

1. ให้เป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนางานบริหารกิจการนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยี ราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ด้านนโยบาย ด้านการวางแผนงาน ด้านการจัดองค์การ ด้านการจัดบุคลากร ด้านการบังคับบัญชา ด้านการประสานงาน ด้านการประเมินผล ด้านการ รายงานผล และด้านการงบประมาณ
2. ให้เป็นแนวทางในการปฏิบัติ ดำเนินงาน แก้ไข ปรับปรุง และพัฒนากิจการนักศึกษา ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัย ได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้คือ

ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ผู้บริหารจำนวน 81 คน อาจารย์จำนวน 114 คน และกรรมการนักศึกษาจำนวน 310 คน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2533 กับผู้เชี่ยวชาญตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้จำนวน 40 คน รวมประชากรทั้งหมดจำนวน 545 คน

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ สถานภาพของกลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็น
 - 1.1 ผู้บริหาร
 - 1.2 อาจารย์
 - 1.3 กรรมการนักศึกษา
 - 1.4 ผู้เชี่ยวชาญ
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ทัศนะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการนักศึกษา ต่อการบริหารกิจการนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ 9 ด้าน คือ

- 2.1 ด้านนโยบาย
- 2.2 ด้านการวางแผนงาน
- 2.3 ด้านการจัดองค์การ
- 2.4 ด้านการจัดบุคลากร
- 2.5 ด้านการบังคับบัญชา
- 2.6 ด้านการประสานงาน
- 2.7 ด้านการประเมินผล
- 2.8 ด้านการรายงานผล
- 2.9 ด้านการงบประมาณ

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. การบริหารกิจการนักศึกษา หมายถึง การจัดดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับนิสิตนักศึกษาโดยตรง ทั้งโดยส่วนรวมและส่วนบุคคล นอกเหนือจากงานวิชาการ ได้แก่ งานสวัสดิการ งานควบคุม งานกิจกรรมนักศึกษา การบริการทางวิชาการ การประชุมนิเทศ การสอนซ่อมเสริม

การสอนในหอพัก ปัจจัยพิเศษ และการอบรมพิเศษต่าง ๆ ในวิจัยนี้หมายถึงการดำเนินงานตามขั้นตอนการบริหารหรือกระบวนการบริหารงานมีสาระเกี่ยวกับด้านนโยบาย ด้านการวางแผนงาน ด้านการจัดองค์การ ด้านการจัดบุคลากร ด้านการบังคับบัญชา ด้านการประสานงาน ด้านการประเมินผล ด้านการรายงานผล และด้านการงบประมาณ

1.1 นโยบาย หมายถึง วัตถุประสงค์หรือกลุ่มวัตถุประสงค์ รวมทั้งมาตรการและวิธีการหรือแนวทางในการให้บรรลุวัตถุประสงค์ แนวคิด แนวปฏิบัติ กระบวนการที่กำหนดขึ้นอย่างกว้าง ๆ เพื่อให้แนวทางอำนวยการให้การปฏิบัติงานเป็นไปตามวัตถุประสงค์ข้างต้นในวิจัยนี้คือ แนวคิดในงานกิจการนักศึกษาเพื่อนำไปเป็นแนวปฏิบัติดำเนินงานกิจการนักศึกษา เช่น สนับสนุนให้ศึกษานิเทศน์เองด้วยความสมัครใจ การจัดบริการสวัสดิการเพื่อพัฒนาการศึกษา

1.2 การวางแผนงาน หมายถึง การตัดสินใจที่กำหนดไว้ล่วงหน้าว่าจะทำการใดอย่างไร เมื่อใดในอนาคต ในวิจัยนี้หมายถึง การวางแผนกิจการนักศึกษาโดยการวางแผนงานร่วมกันและคำนึงถึงการพัฒนาตลอดปีการศึกษา ตลอดจนความรู้และความเข้าใจในการวางแผนกิจการนักศึกษา

1.3 การจัดองค์การ หมายถึง การจัดระเบียบเกี่ยวกับตัวคนในส่วนที่เกี่ยวกับการแบ่งงานกันทำและการจัดสำนักงาน ในวิจัยนี้หมายถึง การจัดดำเนินงานให้บุคลากรเข้าใจหน้าที่และความรับผิดชอบ เพื่อให้การบริการเป็นไปตามวัตถุประสงค์ การพิจารณาที่ตั้งหน่วยงานที่เหมาะสม

1.4 การจัดบุคลากร หมายถึง การจัดหาบุคลากรเข้าปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับการจัดองค์การ การใช้ประโยชน์บุคคล ในวิจัยนี้หมายถึง การจัดหาบุคคลดำเนินงานกิจการนักศึกษาให้เพียงพอต่อความต้องการ การพัฒนาบุคลากรและการบำรุงขวัญบุคลากร ผู้บริหารและอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมให้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน

1.5 การบังคับบัญชา หมายถึง การกำกับอำนวยการ การบัญชางาน การวินิจฉัยสั่งการให้การบริหารดำเนินไปตามวิธีการที่กำหนด รวมทั้งการเร่งรัดงานให้เป็นไปตามนโยบายและแผนงาน ในวิจัยนี้หมายถึง การนิเทศงานกิจการนักศึกษา การนิเทศการจัดกิจกรรมนักศึกษา ควบคุมการจัดกิจกรรมนักศึกษาให้อยู่ในขอบเขตตามจุดมุ่งหมาย

1.6 การประสานงาน หมายถึง การจัดระบบกำหนดวิธีการและจัดกลไกการบริหารต่าง ๆ ให้ทำงานสอดคล้องต้องกัน ไม่ซ้ำซ้อนและขัดแย้งกัน ในวิจัยนี้หมายถึง การส่งเสริมการดำเนินงานกิจการนักศึกษาให้สัมพันธ์กันทุกหน่วยงาน รวมทั้งการประสานงานนอกวิทยาเขต

การพัฒนาการประสานงานในการดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษา

1.7 การประเมินผล หมายถึง กระบวนการเปรียบเทียบผลของการดำเนินงานกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ ในวิจัยนี้หมายถึง การปฏิบัติการประเมินผลโครงการเมื่อเสร็จสิ้นโครงการ
การพัฒนาการประเมินผลและนำมาปรับปรุงการบริหารกิจการนักศึกษา

1.8 การรายงานผล หมายถึง การรายงานผลการปฏิบัติงาน รวมทั้งการประชาสัมพันธ์ให้บุคคลทั่วไปทราบ ตลอดจนการใช้รายงานเป็นเครื่องมือตรวจสอบผลงานและความคืบหน้าในวิจัยนี้ หมายถึง การปฏิบัติรายงานผลกิจกรรมของฝ่ายกิจการนักศึกษา รวมทั้งการรายงานผลงานของกรรมการนักศึกษาเมื่อเสร็จสิ้นโครงการ

1.9 การงบประมาณ หมายถึง การปฏิบัติการในด้านการเงิน การกำหนดรายได้ รายจ่ายควบคุมการใช้จ่ายเงินในลักษณะต่าง ๆ เช่น การจ่ายเงินเดือน ค่าจ้าง การจัดหาวัสดุ การบัญชี ในวิจัยนี้หมายถึง การจัดสรรงบประมาณในการดำเนินงานกิจการนักศึกษา การจัดหาเงินมาช่วยในการจัดกิจกรรมนักศึกษา การใช้จ่ายเงินอย่างมีประสิทธิภาพ การควบคุมการใช้จ่ายเงินของสโมสรนักศึกษา

2. สถาบัน หมายถึง สิ่งที่มีอยู่ตั้งขึ้นและลงรูปเป็นระเบียบแล้วไม่มากนักยก เช่น วัดเป็นสถาบันทางศาสนา มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันการศึกษา ในวิจัยนี้หมายถึง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคโนโลยีกรุงเทพฯ เป็นสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา สังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จัดการศึกษาเป็น 3 ระดับ คือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เปิดสอน 9 แผนกวิชา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เปิดสอน 28 แผนกวิชา และระดับปริญญาตรี 3 สาขาวิชา การบริหารงานมีผู้อำนวยการเป็นผู้บริหารสูงสุดในวิทยาเขต และแบ่งออกเป็น 4 ฝ่าย คือ ฝ่ายธุรการ ฝ่ายวิชาการ ฝ่ายบริการการศึกษา ฝ่ายกิจการนักศึกษาแต่ละฝ่ายมีผู้ช่วยผู้อำนวยการเป็นผู้รับผิดชอบบริหารงาน

3. ทักษะ หมายถึง ความรู้สึกหรือความคิดเห็นของบุคคลที่เกิดจากความรู้สึกประทับใจหรือไม่ประทับใจ พอใจหรือไม่พอใจ ชอบหรือไม่ชอบ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ซึ่งอาจจะเป็นทางบวกหรือทางลบ ในงานวิจัยนี้หมายถึง ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการนักศึกษาต่อการบริหารกิจการนักศึกษาที่ปฏิบัติจริง และความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องต่อการบริหารกิจการนักศึกษาที่ควรปฏิบัติ

4. วิทยาเขต คือ ส่วนแยกของสถานศึกษาในสังกัดสถาบันการศึกษา ในวิจัยนี้หมายถึง สถานศึกษา 11 วิทยาเขต สังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในกรุงเทพมหานคร ได้แก่

วิทยาเขตเทคโนโลยีการเกษตร วิทยาเขตเกษตร วิทยาเขตอุตสาหกรรม วิทยาเขตพัฒนาศึกษาพระนคร
 วิทยาเขตธนบุรี วิทยาเขตจักรพงษ์ภูวนารถ วิทยาเขตชุมชนพระเชตุพนวิมลมังคลาราม วิทยาเขตพระนครใต้
 วิทยาเขตโสตศึกษา วิทยาเขตเพาะช่าง วิทยาเขตพระนครเหนือ

5. ผู้เชี่ยวชาญ หมายถึง ผู้มีประสบการณ์ ความรู้ ความชำนาญในวิทยาการหรือภารกิจ
 สาขาใดสาขาหนึ่งและเป็นที่ยอมรับ ในวิจัยนี้ได้แก่ ผู้มีคุณสมบัติตามที่กำหนดเกี่ยวกับการบริหารกิจการ
 นิสิตนักศึกษา ดังนี้

5.1 กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านวิชาการจำนวน 24 คน มีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีและ
 เป็นผู้ปฏิบัติงานกิจการนักศึกษา หรือเป็นผู้บริหารหรือเคยเป็นผู้บริหารกิจการนักศึกษา และเป็นผู้มี
 ประสบการณ์ในงานกิจการนักศึกษา ซึ่งได้แก่ ผู้สอน ผู้เขียนตำรา ผู้เขียนบทความเกี่ยวกับการ
 บริหารกิจการนักศึกษา หรือเป็นวิทยากรซึ่งเป็นที่ยอมรับของบุคคลในวงการบริหารกิจการนักศึกษา
 จากสถาบันอุดมศึกษา ดังต่อไปนี้

- 5.1.1 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำนวน 5 คน
- 5.1.2 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จำนวน 4 คน
- 5.1.3 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 1 คน
- 5.1.4 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำนวน 2 คน
- 5.1.5 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล คณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 1 คน
- 5.1.6 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคโนโลยีการเกษตร
 จำนวน 4 คน
- 5.1.7 มหาวิทยาลัยศิลปากร จำนวน 6 คน
- 5.1.8 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ จำนวน 1 คน

5.2 กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านปฏิบัติการกิจการนักศึกษาจำนวน 16 คน เป็นผู้ที่มีคุณวุฒิ
 ไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีและเคยเป็นผู้บริหารกิจการนักศึกษา หรือเป็นผู้บริหารกิจการนักศึกษาหรือ
 เคยเป็นผู้ปฏิบัติงานกิจการนักศึกษา ซึ่งปฏิบัติงานด้านนี้ไม่น้อยกว่า 3 ปี หรือเป็นวิทยากรหรือ
 เคยเข้าร่วมประชุมสัมมนาในงานกิจการนักศึกษา และเป็นข้าราชการสังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
 ในหน่วยงานคณะและวิทยาเขตต่าง ๆ ในกรุงเทพมหานคร

6. ผู้บริหาร คือ ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการ ผู้ช่วย
 ผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักศึกษา ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ
 ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายธุรการ หัวหน้าคณะวิชา หัวหน้าแผนกวิชา หัวหน้าแผนก ซึ่งบุคคลเหล่านี้มี

ภารกิจเกี่ยวข้องกับกิจการนักศึกษาและกำลังปฏิบัติหน้าที่ในปีการศึกษา 2533 ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ

7. อาจารย์ หมายถึง ผู้สอนนักศึกษาประจำในสาขาต่าง ๆ ในวิจัยนี้หมายถึงบุคคลที่ทำหน้าที่สอนและได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับกิจการนักศึกษา คือเป็นที่ปรึกษากิจกรรมนักศึกษาประจำแผนกวิชาต่าง ๆ อาจารย์ที่ปรึกษาชมรมกิจกรรมนักศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาสโมสรนักศึกษาในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2533 และมีได้เป็นผู้บริหาร

8. กรรมการนักศึกษา หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ และได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการนักศึกษา ชมรมกิจกรรมนักศึกษา กรรมการสโมสรนักศึกษา และกรรมการนักศึกษาประจำแผนกวิชาต่าง ๆ รวม 28 แผนกวิชา ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2533

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารกิจการนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคโนโลยีการเกษตร ผู้วิจัยได้แบ่งสาระสำคัญของเอกสารตามลำดับคือ ความเป็นมาของงานกิจการนักศึกษา ความหมายของกิจการนักศึกษา ขอบข่ายของงานกิจการนักศึกษา ปรัชญาของกิจการนักศึกษา วัตถุประสงค์ของกิจการนักศึกษา การบริหารกิจการนักศึกษา ซึ่งประกอบด้วยกระบวนการบริหารกิจการนักศึกษาคงเดิมสาระ 9 ด้าน คือ นโยบาย การวางแผนงาน การจัดองค์การ การจัดบุคลากร การบังคับบัญชา การประสานงาน การประเมินผล การรายงานผล และการงบประมาณ

ความเป็นมาของกิจการนักศึกษา

กิจการศึกษามีประวัติความเป็นมายาวนานเท่ากับประวัติของการอุดมศึกษา ในสมัยกลาง ประมาณพุทธศตวรรษที่ 17 ซึ่งเป็นยุคก่อนกำเนิดมหาวิทยาลัยแห่งแรกของโลก ในทวีปยุโรป เช่น ฮาลเลอร์โน โบโลญญา ปารีสและอ็อกฟอร์ด ก็ได้มีกิจการศึกษางานบางอย่าง เช่น การรับนักศึกษา เข้าศึกษา กิจกรรมนักศึกษาที่เกี่ยวกับศาสนาและวัฒนธรรมของนักศึกษาที่มาจากหลายประเทศและการให้คำปรึกษาแนะนำโดยอาจารย์ผู้สอน งานกิจการศึกษาในยุโรปสมัยนั้นพัฒนามักศึกษาแต่ในด้านสังคมและจริยธรรม ในขณะที่สถาบันระดับอุดมศึกษาต่างก็มุ่งพัฒนาทางด้านวิชาการและด้านสติปัญญาของนักศึกษา

กิจการศึกษาในประเทศสหรัฐอเมริกา เริ่มต้นก่อตั้งสถาบันอุดมศึกษาในพุทธศตวรรษที่ 25 ได้เน้นหนักในด้านการปกครองนักศึกษา โดยเฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องกับวินัยและจริยธรรม เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ดังกล่าว หลายสถาบันจึงได้แต่งตั้งผู้รับผิดชอบในตำแหน่งต่าง ๆ ขึ้น เช่น ตำแหน่งผู้รับผิดชอบฝ่ายนักศึกษาชายคนแรก ได้ตั้งขึ้นที่มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด ในปี พ.ศ. 2433 และตำแหน่งผู้รับผิดชอบฝ่ายนักศึกษาหญิงคนแรก ที่มหาวิทยาลัยชิคาโก ในปี พ.ศ. 2441 งานกิจการศึกษาในสมัยนั้นประกอบด้วย งานรับนักศึกษาเข้าศึกษา งานหอพัก งานทะเบียนประวัตินักศึกษา งานสุขภาพอนามัย และงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกันกับนักศึกษา เจ้าหน้าที่

รับผิดชอบในงานต่าง ๆ ดังกล่าว เรียกว่า ผู้ปฏิบัติงานกิจการนักศึกษา ซึ่งมีหน้าที่ดูแลช่วยเหลือ นักศึกษาดำเนินการตามมาตรฐาน รูปแบบกิจการศึกษาดังกล่าวนี้นี้ เรียกว่าพ่อแม่ดูแลบุตร

ในพุทธศตวรรษที่ 25 กิจการนักศึกษาในประเทศสหรัฐอเมริกาได้พัฒนาขึ้นเป็นอันมาก ซึ่งเป็นผลมาจากปัจจัยหลายประการคือ

1. ปรัชญาการศึกษาในระดับอุดมศึกษาของสหรัฐอเมริกาในตอนแรกได้รับอิทธิพลจาก ประเทศเยอรมนี ซึ่งเน้นในด้านการพัฒนาความรู้และสติปัญญาของนักศึกษา ได้มีการขยายให้กว้าง ยิ่งขึ้น โดยให้รวมถึงการเข้าใจถึงประชาธิปไตยในทุกแง่มุมของการดำรงชีวิต การเข้าใจและ การร่วมมือระหว่างประเทศ การนำเอาความรู้และสติปัญญามาใช้ให้เกิดประโยชน์

2. ผลของงานวิจัย ทฤษฎีทางด้านพฤติกรรมและการพัฒนามนุษยชาติเนื่องจากการ เจริญเติบโตในสาขาวิชาจิตวิทยา สังคมวิทยาและสาขานวัตกรรมศาสตร์อื่น ๆ

3. การเปิดสอนวิชากิจการนักศึกษาชั้นที่วิทยาลัยครุ โคลัมเบียเป็นแห่งแรกในปี พ.ศ.2459 และการเขียนตำราที่เกี่ยวกับกิจการนักศึกษาตำราเล่มแรก คือ การแนะแนวอาชีพ สำหรับนักศึกษา (The Vocational Guidance of College Students)

4. ในปี พ.ศ.2489 สภาการศึกษาสหรัฐอเมริกาได้ เขียนปรัชญากิจการนักศึกษาขึ้น เป็นครั้งแรก เรียกว่า "หลักการกิจการนักศึกษา" ในปี พ.ศ.2492 ได้มีการปรับปรุงให้สมบูรณ์ขึ้น

5. ผลกระทบภายหลังปรัชญาการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่ได้ขยายให้ประชาชนได้มี โอกาสทัดเทียมกันในการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา

6. การพัฒนาทางด้านอุตสาหกรรมและเกษตรกรรมทำให้ เศรษฐกิจของประเทศ สหรัฐอเมริกาเจริญขึ้นมาก ทำให้มาตรฐานการครองชีพสูงขึ้น กิจการต่าง ๆ ต้องใช้ความรู้ ความเชี่ยวชาญ ความสามารถสูงขึ้นด้วย

7. การที่นักศึกษามีพื้นฐานความรู้ ความสามารถและพื้นฐานที่แตกต่างกันอย่าง มาก ทำให้มีความต้องการ เจ้าหน้าที่ฝ่ายกิจการนักศึกษาที่มีความรู้ความสามารถมาช่วย ให้นักศึกษา มีความพร้อมในการศึกษาแล้วเรียน

8. การที่จำนวนนักศึกษาเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วทำให้ความต้องการ เจ้าหน้าที่ฝ่ายกิจการ นักศึกษาเพิ่มมากขึ้น

9. การยอมรับโดยทั่วไปว่าการศึกษาไม่ใช่แต่การสอนในชั้นเรียน จึงทำให้เกิดแนว ความคิดในการพัฒนานักศึกษาขึ้น

ในปี พ.ศ.2483 ถึง 2493 วิชาความรู้ทางการให้คำปรึกษาแนะแนว วิชาการบริหาร

ธุรกิจอุตสาหกรรม และการจัดการบริหารทางทหาร ได้เจริญขึ้น นักการศึกษาจึงได้นำเอาวิชาเหล่านี้มาประยุกต์เข้ากับวิชาการศึกษา ทำให้วิชาการศึกษาได้พัฒนาขึ้น การบริหารด้านการให้คำปรึกษาแนะแนว ด้านสุขภาพอนามัย และการช่วยเหลือในด้านการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ ได้รับการปรับปรุง เนื่องจากรัฐบาลสหรัฐอเมริกาให้สิทธิพิเศษแก่ทหารผ่านศึกชาวอเมริกัน ได้เข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา

ในปี พ.ศ. 2493 ถึง 2513 งานกิจการนักศึกษาในประเทศสหรัฐอเมริกา มีระบบที่ก้าวหน้ามาก สถาบันอุดมศึกษาทั่วประเทศ ได้จัดตั้งศูนย์ให้คำปรึกษาแนะแนวและบริการอื่น ๆ มีหัวหน้าหน่วยงานกิจการนักศึกษารับผิดชอบปรับปรุงและพัฒนากิจการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น การเรียนการสอนวิชาการศึกษา ก็ได้เปิดสอนในมหาวิทยาลัยทั่วประเทศ ในที่มหาวิทยาลัยและศูนย์พักพิง ทำให้ผู้ที่ทำงานในด้านกิจการนักศึกษา มีทั้งความรู้และประสบการณ์เป็นอย่างดี งานกิจการนักศึกษาในประเทศสหรัฐอเมริกา จึงมีบทบาทอันสำคัญในการช่วยสนับสนุนพัฒนาการเรียนการสอน นอกจากนั้นบทบาทในการพัฒนานักศึกษาของงานกิจการนักศึกษายังทำให้การศึกษาระดับอุดมศึกษาบรรลุตามวัตถุประสงค์อีกด้วย

กิจการนักศึกษาในประเทศไทย ได้รับอิทธิพลจากต่างประเทศ เช่นเดียวกับระบบอุดมศึกษาของไทย งานกิจการนักศึกษาในระยะเริ่มต้นของสถาบันอุดมศึกษาส่วนมากประกอบด้วย งานวินัย และการปกครองนักศึกษา งานหอพักและโภชนาการ งานกิจกรรมนักศึกษา งานทุนการศึกษา งานสุขภาพอนามัย งานต่าง ๆ เหล่านี้จัดขึ้นเพื่อช่วยขจัดปัญหาของนักศึกษา เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบงานเหล่านี้ส่วนมากจะทำหน้าที่ปกครองดูแลความประพฤติของนักศึกษาด้วย จึงเรียกว่าอาจารย์ฝ่ายปกครอง และเนื่องจากอาจารย์ฝ่ายปกครองโดยทั่วไปไม่เคยได้ศึกษาวิชาการศึกษา การพัฒนานักศึกษาจึงมีน้อยมาก อย่างไรก็ตามบุคคลเหล่านี้ก็ได้ให้ประสบการณ์ของตนช่วยขจัดปัญหาต่าง ๆ ของนักศึกษาได้บ้าง

ในปี พ.ศ. 2521 ทบวงมหาวิทยาลัย ได้อนุมัติให้แต่ละมหาวิทยาลัยจัดตั้งกองกิจการนักศึกษาขึ้นรับผิดชอบงานกิจการนักศึกษา ตำแหน่งอาจารย์ปกครองจึงถูกเปลี่ยนเป็นตำแหน่งนักแนะแนวการศึกษา แต่เนื่องจากยังไม่มีความรู้เรื่องการศึกษาในด้านกิจการนักศึกษา ตำแหน่งนักแนะแนวการศึกษาจึงต้องรับจากผู้สำเร็จปริญญาตรีทางสาขาศิลปศาสตร์ จึงทำให้ได้ผู้ทำงานในตำแหน่งนักแนะแนวการศึกษา แต่มีได้เรียนวิชาเรื่องทางด้านแนะแนวการศึกษาอยู่ต่อไป แต่อย่างไรก็ตาม การตั้งกองกิจการนักศึกษาในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ก็ถือว่าเป็นการพัฒนางานกิจการนักศึกษาที่สำคัญครั้งหนึ่ง (สำเนาว่า ทจจรศัลย์. 2525 : 6-10)

ความหมายของกิจการนักศึกษา

วิลลมา เทนส์ตัน ณ อุกุชยา (2528 : 36) ให้ความหมายของกิจการนักศึกษาโดยเน้นด้านการพัฒนาบุคคลว่า งานกิจการศึกษานอกจากจะเสริมวัตถุประสงค์ของสถาบันอุดมศึกษาในด้านการสอน การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชนและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม งานกิจการศึกษายังมุ่งพัฒนาความเป็นคนที่สมบูรณ์ เพิ่มเติมจากสิ่งที่การศึกษาในชั้นเรียนไม่สามารถจัดให้ได้

สัวเนาร์ ชจรศิลป์ (2525 : 1) ให้ความหมายเน้นการให้บริการและพัฒนาบุคคลไว้ 2 ลักษณะว่า ในลักษณะการบริหารกิจการนักศึกษา คือหน่วยงานซึ่งสถาบันอุดมศึกษาจัดขึ้นเพื่อบริการแก่นักศึกษา ได้แก่ กองกิจการนักศึกษาและหน่วยงานอื่น ๆ ซึ่งอยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของรองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา ในลักษณะการดำเนินงานกิจการนักศึกษา คือกระบวนการทางการศึกษาที่สถาบันอุดมศึกษาจัดขึ้นเพื่อให้บริการแก่นักศึกษา และช่วยพัฒนานักศึกษาให้เป็นบุคคลที่สมบูรณ์ทั้งทางด้านวิชาที่พหุชั้นสูง สังคม อารมณ์ ร่างกายและจิตใจ

พีรพันธุ์ พาลุสุข (2525 : 16) ให้ความหมายในด้านการให้บริการและกิจกรรมว่า กิจการนักศึกษาเป็นการให้บริการให้คำปรึกษาแนะแนวในเรื่องปัญหาส่วนตัว ปัญหาทางการศึกษา ทุนการศึกษา ดุสิต ดงตระกูล (2526 : 10) ให้ความหมายเน้นด้านภาวะแวดล้อมว่า กิจการนักศึกษาเป็นการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาในด้านต่าง ๆ ที่นอกเหนือจากการเรียนการสอนในห้องเรียน ทองเวียน อมรวัชกุล (2525 : 1-3) อ้างถึงแนวคิดของนักการศึกษาที่ได้ให้ความหมายของกิจการนักศึกษาไว้หลายนัย เช่น ของโฮป (Hopke 1968 : 353) เน้น ภาวะแวดล้อมและการพัฒนาบุคคลว่า กิจการนักศึกษาเป็นโครงการของมหาวิทยาลัย มีจุดมุ่งหมายช่วยให้นักศึกษาทั้งรายบุคคล หรือกลุ่ม ได้มีส่วนร่วมเต็มที่ในชุมชนวิชาการ กล่าวคือ ให้มีการจัดสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อสนองความต้องการของนักศึกษา ความเจริญงอกงามของนักศึกษาในด้านสติปัญญาส่วนตัว จิตวิทยาสังคมและร่างกาย กู๊ด (Good. 1973 : 530) ให้ความหมายเน้นการให้บริการและสวัสดิการว่า กิจการนักศึกษาเป็นโครงการเฉพาะอย่างที่ได้จัดให้แก่ นักศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่ไม่ใช่การเรียนการสอนตามปกติในห้องเรียน มีลักษณะเป็นการให้คำปรึกษาเป็นส่วนใหญ่และเกี่ยวข้องกับสวัสดิการทั้งหมดของนักศึกษา เดรสเซล (Dressel. 1973 : 17-19) ให้ความหมายของกิจการศึกษาคครอบคลุมหลายด้าน โดยเน้นลักษณะการกระทำคล้ายตามหรือส่งเสริมให้ความมุ่งหมายของมหาวิทยาลัยบรรลุผลสำเร็จ ทั้งนี้กระทำได้ด้วย

1. การติดต่อสัมพันธ์กับนักศึกษาทั้งรายบุคคลและรายกลุ่ม พร้อมทั้งจัดบริการที่เหมาะสมให้นักศึกษาเหล่านั้นด้วย

2. การติดต่อประสานงานและเสริมสร้างประสบการณ์ที่มีผลทำให้เกิดการพัฒนาคุณภาพและศักยภาพแก่นักศึกษา
 3. การทำหน้าที่เป็นตัวกลางประสานงานระหว่างนักศึกษา บิดามารดา คณาจารย์และชุมชน
 4. การให้การศึกษและการให้ข้อเสนอแนะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับแรงผลักดันทางจิตวิทยาสังคมและวัฒนธรรม ซึ่งมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมและการกระทำของนักศึกษา
- กิจการนักศึกษาโดยส่วนรวม หมายถึง การจัดดำเนินงานกิจการนักศึกษาและกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษา นอกเหนือจากการเรียนการสอนตามปกติในห้องเรียน เพื่อพัฒนาให้นักศึกษามีความเจริญงอกงามในด้านสติปัญญา อารมณ์ สังคม ร่างกาย และจิตใจ เป็นคนโดยสมบูรณ์หรือเป็นเด็กดี

ขอบข่ายของงานกิจการนักศึกษา

สำเนาวิ ทจรศิลป์ (2525 : 1-2) ได้กำหนดขอบข่ายของงานกิจการนักศึกษาโดยทั่วไปประกอบด้วย งานปฐมภูมิแก่นักศึกษา งานหอพักนักศึกษา งานทะเบียนประวัติแก่นักศึกษา งานกิจกรรมนักศึกษาซึ่งครอบคลุมกิจกรรมด้านกีฬา ศิลปวัฒนธรรม บำเหน็จประโยชน์และกิจกรรมส่วนกลาง (องค์การนักศึกษา) งานวินัยนักศึกษา งานนักศึกษาวิชาทหาร งานให้คำปรึกษาด้านอาชีพ ด้านการศึกษา ด้านส่วนตัวและสังคม งานทุนการศึกษา งานจัดหางาน งานอนามัย งานบริการ เช่น อาหาร ร้านค้า สหกรณ์ ธนาคาร ไปรษณีย์ และงานใจจิมนิเทศ นอกจากงานเหล่านี้สถาบันอุดมศึกษาบางแห่งอาจให้ฝ่ายกิจการนักศึกษารับผิดชอบงานบางอย่างเพิ่มเติม คือ งานรักษาความปลอดภัย และการจราจรในสถาบัน งานคัดเลือกนักศึกษาเข้าเรียน งานที่เกี่ยวกับนักศึกษาต่างชาติและงานสวัสดิการบุคลากรของสถาบัน จะเห็นได้ว่าขอบข่ายของงานกิจการนักศึกษาเป็นงานที่กว้างขวางเกี่ยวกับนักศึกษานอกชั้นเรียน นอกห้องสมุดและนอกห้องทดลองตามปกติ

ขอบข่ายของงานกิจการนักศึกษาของทองเรียน อมรัชกุล (2525 : 3-4) ครอบคลุมการรับนักศึกษา ทะเบียนนักศึกษา การลงทะเบียนนักศึกษา การให้ความช่วยเหลือด้านการเงิน การปฐมภูมิแก่ศ การให้คำปรึกษา การวางตัวบุคคล การให้บริการพิเศษแก่นักศึกษาเฉพาะกรณีงานเกี่ยวกับอาหาร กิจการอาสารักษาดินแดน ทอพัก องค์การนักศึกษา การปกครอง การพิจารณาเกี่ยวกับบุคลากรนักศึกษา การประสานงานในด้านโครงการทางวัฒนธรรมและสันชนากาวของนักศึกษา ซึ่งถือว่าเป็นกิจกรรมที่จะช่วยให้การะหน้าที่หลัก

ทดลองหาวิทยาลัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยยังเกิดผลดี

หน้าที่รับผิดชอบกิจการนักศึกษาตามที่ โนลส์ (Knowles. 1970 : 7-14) ได้จำแนกออกเป็น 4 ด้าน คล้ายกับของนักการศึกษาอื่น ๆ แต่โนลส์ได้แจกแจงรายละเอียดหน้าที่รับผิดชอบในแต่ละด้านเพิ่มเติม คือ

1. หน้าที่เกี่ยวกับการให้สวัสดิการ เป็นการให้ความช่วยเหลือ ส่งเสริมและคุ้มครองในด้านต่าง ๆ เช่น การให้บริการสุขภาพอนามัย การบริการแนะแนวการศึกษา แนะแนวอาชีพ บริการร้านอาหารและบริการจัดหาทุน เป็นต้น

2. หน้าที่เกี่ยวกับการควบคุม เป็นหน้าที่ด้านการปกครอง เพื่อให้นักศึกษาได้ปฏิบัติตามกฎระเบียบประเพณีอันดีงามของสถาบัน เช่น การรับนักศึกษาเข้าเรียน การเก็บทะเบียนประวัติ วินัยนักศึกษาและกิจการหอพัก

3. หน้าที่เกี่ยวกับกิจกรรมร่วมหลักสูตร เป็นหน้าที่เกี่ยวกับการดูแลรับผิดชอบและส่งเสริมการจัดกิจกรรมในด้านต่าง ๆ ของนักศึกษา เช่น การจัดให้มืองค์การนักศึกษาสนับสนุนให้มีกิจกรรมด้านกีฬา วิชาการ การเมือง และบริการชุมชนในรูปแบบต่าง ๆ

4. หน้าที่เกี่ยวกับการสอน การสอนตามหน้าที่นี้เป็นการสอนที่มีจุดมุ่งหมายแตกต่างไปจากการสอนเนื้อหาวิชาตามหลักสูตรในชั้นเรียน แต่มุ่งเน้นเสริมความเจริญงอกงามของนักศึกษาเป็นเป้าหมายสำคัญ เช่น การปฐมนิเทศ บริการสอนซ่อมเสริมทางวิชาการ

เฮลเชนสัน (Hershenson. 1970 : 8-75) ได้แบ่งภาระหน้าที่ความรับผิดชอบของงานกิจการนักศึกษาไว้คล้ายกับโนลส์ คือ

1. หน้าที่การประสานงานภายใน เป็นหน้าที่ในการสร้างบูรณาการและการให้บริการนักศึกษา งานที่จัดได้แก่ งานในหน่วยงานกิจการนักศึกษา ระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับนักศึกษา การหาทุนเพื่อสนับสนุนกิจกรรมนักศึกษา

2. หน้าที่ทางการศึกษา เป็นงานที่มุ่งส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้โดยตรงและเป็นการปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอน งานที่จัดได้แก่ การสอนซ่อมเสริม การดำเนินการด้านวินัย องค์การนักศึกษา การจัดโครงการกิจกรรมต่าง ๆ การให้คำแนะนำแก่อาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา ส่งเสริมให้เกิดความสัมพันธ์อันดีระหว่างนักศึกษาด้วยกัน นักศึกษากับอาจารย์ และชุมชน

สำหรับขอบข่ายงานกิจการนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ มีผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักศึกษาเป็นผู้รับผิดชอบในกิจการนักศึกษาสูงสุด แบ่งเป็น

แผนกต่าง ๆ ดังนี้ คือ แผนกสวัสดิการ แผนกรักษาดินแดน ลูกเสือและความมั่นคง แผนกกีฬา แผนกกิจกรรมนักศึกษา แผนกแนะแนวและแผนกปกครอง (วิทยาเขตเทคโนโลยีกรุงเทพฯ. 2530 : 8-13) ส่วนทอปป้ายงานกิจกรรมนิสิตของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์แบ่งออกเป็นงานต่าง ๆ ดังนี้ คือ บริการหอพักนิสิต บริการให้คำปรึกษา บริการทดสอบเชิงจิตวิทยา บริการจัดหางาน ห้องสมุดอาชีพ บริการทุนการศึกษา บริการอนามัย บริการทางด้านอาหาร บริการจดหมาย บริการนักศึกษา วิชาทหาร งานกิจกรรมนิสิต (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 2530 : 1-3)

ปรัชญาของกิจการนักศึกษา

งานกิจการนักศึกษาเป็นวิชาการแขนงใหม่มีพื้นฐานปรัชญาารลงรับแต่มีลักษณะเป็นทฤษฎีที่ยังไม่สมบูรณ์แบบนัก มีลักษณะยืดหยุ่น อาศัยการผสมผสานแนวคิดจากทฤษฎีต่าง ๆ เช่น ลัทธิมนุษยนิยม ปฏิบัตินิยม เครื่องมือนิยม แนวความคิดดังกล่าวทำให้เกิดปรัชญาเฉพาะของกิจการนักศึกษาขึ้น โดยเน้น 3 ประการ คือ ความแตกต่างระหว่างบุคคล การยึดถือเอาส่วนรวมเป็นสำคัญ และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมนักศึกษา เน้นการพัฒนานักศึกษา (ทองเรือน อมรัชกุล. 2525 : 11-16) นีลค (Knock. "n.d." : 3-19) ได้เสนอปรัชญาที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินงานกิจการนักศึกษาไว้ดังนี้

1. เหตุผลนิยม (Rationalism) เป็นปรัชญาที่เน้นถึงการดำเนินการจัดการศึกษา ควบคุมสภาวะแวดล้อมของสถาบันเพื่อให้นักศึกษาได้พัฒนาการสติปัญญา
2. มนุษยนิยมใหม่ (Neo-Humanism) มุ่งถึงการพัฒนาในด้านความรู้ เจตคติ ทักษะ เช่น การให้บริการคำปรึกษา ปรับปรุงทักษะทางการเรียนการสอนและถือว่าการศึกษาคือเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาความเป็นผู้นำ
3. ปฏิบัตินิยม (Pragmatism) เน้นถึงการปฏิบัติจริง เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้เข้าร่วมจัดองค์การ มีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายของการจัดการศึกษา
4. อุดมถิภาวนิยม (Existentialism) เป็นปรัชญาที่มุ่งเน้นให้นักศึกษา เป็นผู้รับผิดชอบการเรียนรู้ การพัฒนาด้วยตนเอง ครู อาจารย์เป็นเพียงผู้ช่วยเท่านั้น

ปรัชญาการจัดการศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคโนโลยีกรุงเทพฯ มุ่งหมายพัฒนาบุคคลให้มีความเชี่ยวชาญปฏิบัติการ มีความเจนจัดทางวิชาการและคุณสมบัติที่จำเป็นตามลักษณะอาชีพพร้อมที่จะทำงาน สามารถปรับปรุงตนเองให้ก้าวหน้าทันต่อวิวัฒนาการทางเทคโนโลยี รวมทั้งปลูกฝังความมีระเบียบวินัย ความประณีต ความสำนึกในจรรยาบรรณวิชาชีพ

คุณธรรม หน้าที่ความรับผิดชอบต่อสังคม (วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา. 2527 : 1)
การบริหารกิจการนัศึกษากองสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตเทคโนโลยีกรุงเทพฯ ได้ใช้
ปรัชญาของสถาบันเป็นแนวทางในการดำเนินงานกิจการนักศึกษา

วัตถุประสงค์ของกิจการนักศึกษา

งานกิจการนักศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา ช่วยให้ระบบอุดมศึกษาบรรลุ
วัตถุประสงค์ของสถาบัน และระบบอุดมศึกษาในระดับประเทศ วัตถุประสงค์ของงานกิจการนักศึกษา
ที่สำคัญมี 2 ประการ คือ เพื่อช่วยให้นักศึกษามีความพร้อมในการศึกษาเล่าเรียนและเพื่อพัฒนา
นักศึกษาให้สำเร็จการศึกษาเป็นคนที่สมบูรณ์ทั้งด้านวิชาชีพชั้นสูง สติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย
และจิตใจเป็นบุคคลที่มีประโยชน์ต่อประเทศชาติ (สำเนาวิ ขจรศิลป์. 2525 : 3)

วัตถุประสงค์ของกิจการนักศึกษา ทบวงมหาวิทยาลัย (สำเนานักศึกษาข้อความของ
ทบวงมหาวิทยาลัย ที่ ทม 0204/ว 41 ลงวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2521) ได้กำหนดวัตถุประสงค์
ของกิจการนักศึกษาให้เหมือนกันทบวงมหาวิทยาลัย มี 7 ประการ ดังนี้

1. เพื่อปลูกฝังคุณธรรมแก่นักศึกษา
2. เพื่อส่งเสริมความสามัคคีในหมู่นักศึกษา
3. เพื่อส่งเสริมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทั้งในด้านวิชาการและประสบการณ์วิชาชีพแก่นักศึกษา
4. เพื่อปลูกฝังและรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีและเอกลักษณ์อันดีงามของชาติ

5. เพื่อส่งเสริมพละนาฏศิลป์และนันทนาการ
6. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษานำปัญหาประโยชน์ร่วมกัน
7. เพื่อเผยแพร่ชื่อเสียงและเกียรติคุณของสถาบัน

งานกิจการนักศึกษาจำเป็นต้องมีจุดมุ่งหมายซึ่งทองเวียน อมรวิฑูล (2525 : 4-5) เน้นการ
กระตุ้นนักศึกษาให้เกิดบูรณาการ เรียนรู้ทั้งในรูปแบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการ พร้อมทั้ง
สนับสนุนให้การศึกษาเพื่อเป็นคนที่สมบูรณ์ เพื่อปรุงแต่งประสบการณ์ให้แก่ นักศึกษาทุกคน โดยทำเป็น
โครงการพัฒนานักศึกษา การกระตุ้นให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ รวมทั้งให้ความ
เอาใจใส่เป็นพี่เลี้ยงแก่นักศึกษาที่มีปัญหาและเป็นปัญหา เพื่อกระตุ้นให้มีการสร้างความสัมพันธ์อันดี
ระหว่างอาจารย์ ผู้บริหาร และนักศึกษาเพื่อนำไปสู่การสื่อสาร รวมทั้งการตัดสินใจที่ดี เพื่อสร้าง

บรรยากาศให้นักศึกษาทุกคนมีโอกาสเท่าเทียมกันในการที่จะได้รับการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา
ของเรียน อมริชกุล (2525 : 5) กำหนดจุดมุ่งหมายเกี่ยวกับแง่ชีวิตความเป็นไปของนักศึกษา คือ

1. เพื่อช่วยให้นักศึกษาได้มีความเจริญงอกงามและพัฒนาการ ทั้งนี้โดยการฝึกฝนความ
รับผิดชอบ การเสริมสร้างความเป็นผู้นำและมนุษยสัมพันธ์ระหว่างบุคคล
2. เพื่อทำหน้าที่เป็นหน่วยงานที่ให้บริการในด้านความเป็นไปของนักศึกษาแก่นักศึกษา
ด้วยกันเองอาจารย์ ผู้บริหารและบิดามารดา
3. เพื่อเปิดโอกาสให้ได้มีการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เช่น นักศึกษากับนักศึกษา
ผู้บริหารกับนักศึกษา เป็นต้น
4. เพื่อพัฒนารูปแบบหรือลีลาของความสัมพันธ์กันระหว่างนักศึกษา อาจารย์ และผู้บริหาร
5. เพื่อเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการบริหารมหาวิทยาลัย เฉพาะในงานส่วน
ที่นักศึกษาจะเป็นประโยชน์ให้กับมหาวิทยาลัย
6. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมและทำหน้าที่เป็นผู้นำในกิจการต่าง ๆ ของ
มหาวิทยาลัย

เชฟเฟอร์ (Shaffer. 1966 : 7) ได้กำหนดจุดมุ่งหมายของกิจการนักศึกษาดังนี้

1. เพื่อเสริมสร้างบรรยากาศทางวิชาการในหอพักรวมทั้งในกิจการต่าง ๆ ของ
มหาวิทยาลัย โดยให้มีการกระตุ้นทางสติปัญญาเพื่อความสำเร็จในทางวิชาการ
2. เพื่อจัดให้มีบริการต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยให้นักศึกษแต่ละคนได้พัฒนาตนเองและช่วยให้
เข้าใจความมุ่งหมายในการดำเนินชีวิตในมหาวิทยาลัย
3. เพื่อเปิดโอกาสให้ทดลองชีวิตแบบประชาธิปไตยผ่านองค์การนักศึกษและกิจกรรม
นักศึกษาในรูปแบบอื่น ๆ ทั้งนี้ให้นักศึกษาได้รู้จักสิทธิและความรับผิดชอบ รวมทั้งเรียนรู้วิธีการทำงาน
กับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพ
4. เพื่อเปิดโอกาสให้คณาจารย์และนักศึกษาได้มีโอกาสติดต่อพบปะซึ่งกันและกัน
นอกห้องเรียน โดยที่จะเป็นตัวกลางช่วยกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจวิถีการแก้ปัญหาชีวิต
5. เพื่อเปิดโอกาสให้นักศึกษาทุกคนได้รับความสำเร็จในการศึกษาเล่าเรียน ทั้งนี้โดย
การให้ความช่วยเหลือในด้านการเงินในการมีจำเป็น เช่น การให้ทุน การให้เงินยืม และการหา
งานให้ทำ
6. เพื่อช่วยให้นักศึกษแต่ละคนได้พัฒนาความรับผิดชอบและความมีวินัยในตนเอง ให้สูง

ยิ่งขึ้น

7. เพื่อแปลจุดมุ่งหมายของมหาวิทยาลัย นโยบาย กฎระเบียบและการบริหารงานของมหาวิทยาลัยให้แก่นักศึกษาเก่าและประชาชนทั่วไป พร้อมกันนี้ก็ทำหน้าที่เป็นผู้แจ้งทัศนคติความคิดเห็น และกิจกรรมของนักศึกษาแก่คณาจารย์และประชาชนได้ทราบ

8. เพื่อช่วยสร้างสรรค์บรรยากาศให้ผู้เกี่ยวข้องกับการบริการนักศึกษา มีขวัญในการปฏิบัติงานสูง และมีความจงรักภักดีต่อมหาวิทยาลัยเป็นอย่างดี

การบริหารกิจการนักศึกษา

การอุดมศึกษามุ่งพัฒนานักศึกษาให้รู้จักการพัฒนาตนเอง ให้ปรับตัวในสถานการณ์และสิ่งแวดล้อมของตนอย่างมีประสิทธิภาพบนรากฐานของคุณธรรมและจริยธรรมโดยจัดให้ในรูปของวิชาการและกิจกรรมด้านกิจการศึกษานำไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์ของสถาบัน

(สำเนาวิ. ขจรศิลป์. 2525 : 3)

หลักการบริหารกิจการนักศึกษาเป็นสิ่งสำคัญสำหรับผู้บริหาร ผู้จัดดำเนินการด้านกิจการนักศึกษาต้องเข้าใจและยอมรับ ซึ่งจะทำให้การบริหารและการดำเนินงานมีประสิทธิภาพนำไปสู่วัตถุประสงค์ของสถาบันอุดมศึกษา การบริหารกิจการนักศึกษาต้องมีปรัชญา วัตถุประสงค์ เพื่อเป็นแนวทางในการบริหาร และจัดดำเนินการกิจการนักศึกษา มีหลายรูปแบบทั้งวิเทศ และสังเทศ ตลอดจนต้องคำนึงถึงวิถีชีวิตประจำวัน วัฒนธรรม ประเพณี รูปแบบการปกครองของประเทศและสภาพของนักศึกษา (ทองเวียน อมรวิบูล. 2525 : 77) การจัดดำเนินการกิจการศึกษาคือหัวใจหลักและการสร้างบรรยากาศให้เอื้ออำนวยต่อเป้าหมาย นั่นคือคุณลักษณะของสภาพแวดล้อมของงานที่เชื่อมโยงกัน เช่น โครงสร้าง กฎเกณฑ์ ภาวะความเป็นผู้นำของผู้บริหาร ขวัญกำลังใจของบุคลากร คุณลักษณะเหล่านี้มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม ค่านิยม ทัศนคติของบุคลากรที่ปฏิบัติงาน ส่วนบรรยากาศขององค์การประกอบด้วยพฤติกรรมของผู้บริหาร เช่น ท่าทีเห็น มุ่งผลงาน เป็นแบบอย่าง ความกรุณาปรานี แต่พฤติกรรมของผู้ได้บังคับบัญชาในองค์การ เช่น ขาดความสามัคคี ขาดขวัญและมิตรสัมพันธ์อันเป็นปัจจัยสำคัญต้องคำนึงถึงในการบริหารและดำเนินการ (Halpin. 1966 : 150-151)

การจัดดำเนินการบุคลากรนิสิตมีหลักการสำคัญที่วิลลา ทเวสต์ดิน ณ อุษุชยา (2528 : 69-75) ได้กำหนดไว้ดังนี้

1. งานบุคลากรนิสิต จัดขึ้นเพื่อช่วยมหาวิทยาลัยในด้านการจัดดูแลบรรยากาศของมหาวิทยาลัย กิจการในมหาวิทยาลัย ซึ่งมีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักศึกษา

โดยเฉพาะจัดสิ่งแวดล้อมและกิจกรรมให้กระตุ้นการพัฒนาสมองให้มากที่สุด

2. เพื่อจัดบริการต่าง ๆ ที่จะช่วยให้นักศึกษาแต่ละคนพัฒนาตนเอง และเสริมสร้างให้นักศึกษา เข้าใจจุดประสงค์ของตนในการเข้ามศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ได้ดีขึ้น
3. จัดให้นักศึกษา ได้มีโอกาสฝึกฝนประชาธิปไตย รู้จักสิทธิและหน้าที่ความรับผิดชอบ และเรียนรู้ที่จะทำงานร่วมกับคนอื่นอย่างมีประสิทธิภาพ
4. จัดบริการช่วยเหลือให้นักศึกษาที่ควรช่วยเหลือ เช่น การให้ทุนทรัพย์ เพื่อการศึกษา
5. เปิดโอกาสให้นักศึกษาและอาจารย์มีโอกาสติดต่อกันที่ตึกนอกห้องเรียน เพื่อให้การศึกษาเกี่ยวกับชีวิตจริงและปัญหาชีวิต
6. เพื่อช่วยให้นักศึกษาแต่ละคนได้พัฒนาความรับผิดชอบและเสริมสร้างวินัยในตนเอง
7. เพื่อสร้างบรรยากาศของการบำรุงขวัญให้สูงขึ้นและปลูกฝังความจงรักภักดีต่อสถาบัน ให้เกิดความสำนึกในการเป็นคนที่เปี่ยมประโยชน์ต่อสังคมของสถาบัน ให้มีความรู้สึกเป็นเจ้าของสถาบัน พร้อมทั้งจะสร้างเกียรติภูมิ ชื่อเสียงให้แก่สถาบัน และผนึกกำลังให้มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับสถาบัน
8. ประชาสัมพันธ์ นักศึกษา อาจารย์ ญาติ คหบดี เก้าและประชาชนให้ทราบความมุ่งหมายของมหาวิทยาลัย

กระบวนการบริหารกิจการนักศึกษา

กระบวนการบริหารกิจการนักศึกษาเป็นกรรมวิธีที่การดำเนินการให้งานกิจการนักศึกษาไปสู่ความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของสถาบันอุดมศึกษาได้มีการประยุกต์กระบวนการบริหารทั่วไปมาใช้ให้เหมาะสม กระบวนการบริหารของเซียร์ (Sears, 1950 : 35) มี 5 ขั้นตอน คือ การวางแผน การจัดองค์การ การอำนวยการ การประสานงาน และควบคุมดูแลปฏิบัติงาน กระบวนการบริหารที่ได้รับความนิยมมากที่สุด ของ กุลิคและเออร์วิค (Gulick and Urwick, 1963 : 13) มี 7 ขั้นตอนคือ การวางแผน การจัดองค์การ การจัดบุคลากร การบังคับบัญชา หรือการสั่งงานและควบคุม การประสานงาน การเสนอรายงานผลการปฏิบัติงาน และการงบประมาณ การจัดทำงบประมาณบัญชีการใช้จ่ายเงิน การควบคุมตรวจสอบด้านการเงิน กระบวนการบริหารงานของกุลิคและเออร์วิค เรียกว่า ว่า พอสดีคอร์บ (POSDCORB) ซึ่งสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการบริหารกิจการนักศึกษาหรือวงการศึกษาได้อย่างเหมาะสม

นโยบาย ลักษณะนโยบายที่ตั้นั้น ประชุม รอดประเสริฐ (2528 : 11-13) กำหนดไว้ว่า ต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และสามารถช่วยให้การดำเนินงานบรรลุถึงเป้าประสงค์ กำหนดขึ้นจากข้อมูลที่เป็นจริง มีใช้ข้อมูลที่เกิดขึ้นตาม โอกาสที่ไม่แน่นอน ความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และปฏิบัติริยาต่าง ๆ จากภายนอกควรเป็นสิ่งที่คำนึงถึงในการกำหนดนโยบายและกำหนดขั้นก่อนที่จะมีการดำเนินงาน โดยการกำหนดกลวิธีและจัดสรรทรัพยากรให้เหมาะสมแก่การดำเนินงาน แต่ทั้งนี้จะต้องไม่แจ้งรายละเอียดของกลวิธีในการปฏิบัติ ควรเปิดกว้างไว้ เพื่อให้ผู้ปฏิบัติพิจารณาตีความ แล้วนำไปปฏิบัติตามความสามารถ และให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ในขณะนั้น และเหมาะสมกับทรัพยากรที่มีอยู่ นโยบายต้องสนองหรือส่งผลประโยชน์ให้กับบุคคลโดยส่วนรวมและมีการพิจารณาว่านโยบายใดควรทำก่อน ควรทำหลัง โดยการจัดลำดับตามความสำคัญและความจำเป็น การใช้ถ้อยคำหรือข้อความที่กระชับรัดกุม ใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายและแถลงไว้เป็นลายลักษณ์อักษรที่สมาชิกทุกคนและทุกระดับชั้นภายในหน่วยงานสามารถเข้าใจได้อย่างชัดเจน มีขอบเขตและระยะเวลาในการใช้ อยู่ภายในขอบเขตของวัตถุประสงค์และมีความยืดหยุ่น สามารถที่จะปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้ทันต่อเหตุการณ์ใหม่ ๆ และเป็นจุดร่วมหรือศูนย์กลางสัมพันธ์ของหน่วยงานต่าง ๆ ภายในองค์การ หน่วยงานต่าง ๆ สามารถใช้นโยบายเป็นหลักในการปฏิบัติภารกิจของตน และสามารถประสานสัมพันธ์กับหน่วยงานอื่นซึ่งมีภารกิจที่แตกต่างกัน นโยบายต้องครอบคลุมไปถึงสถานการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ด้วย คือจะต้องได้ข้อมูลที่มีการวิเคราะห์โดยละเอียด การกำหนดนโยบายไว้เพื่อเหตุการณ์ในอนาคต จะช่วยให้การดำเนินงานที่เป็นอยู่ปัจจุบันและงานที่กำลังจะทำในระยะ เวลาอันใกล้กับงานที่จะต้องทำในอนาคตมีความสอดคล้องและต่อเนื่องกัน ปัจจัยภายนอกองค์การต้องคำนึงถึงให้สอดคล้องกับระเบียบกฎหมาย และข้อบังคับต่าง ๆ ของสังคมโดยส่วนรวม

การบริหารกิจการนักศึกษา ต้องมีนโยบายที่แจ่มชัดเป็นแนวทางปฏิบัติ เพื่อให้สำเร็จตาม วัตถุประสงค์ของการพัฒนาการศึกษา ฝ่ายกิจการนักศึกษาต้องเป็นตัวกลางกระตุ้น สนับสนุนให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรม สนใจด้วยตนเองและสมัครใจร่วมกิจกรรมนักศึกษาทุกอย่าง เพื่อพัฒนาตนเอง (ทอง เรียงน อมรวิชัยกุล, 2525 : 14-15) นโยบายกิจการนักศึกษาสำหรับการดำเนินงาน โดยส่วนรวมคือ การจัดบริการและสวัสดิการ เพื่อช่วยเหลือแก้ปัญหาให้แก่นักศึกษาและเพื่อพัฒนา นักศึกษาในด้านคุณธรรม สติปัญญา พลานามัย จิตใจ บุคลิกภาพ ความรับผิดชอบต่อสังคมและความ มีวินัยในตนเอง (จิรวัดณ์ วิริงกร, 2528 : 129) ทบวงมหาวิทยาลัย (2525 : 12-13) มีนโยบายในการส่งเสริมกิจการนักศึกษาดังนี้

1. สนับสนุนให้นักศึกษา เข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา เพื่อให้นักศึกษาได้พัฒนาตนเองและ

ส่งเสริมให้กิจกรรมนักศึกษาเข้าร่วมเข้าไปในฝ่ายวิชาการ เช่น กิจกรรมที่เข้าร่วมอยู่ในวิชาผลศึกษา เพื่อเป็นการพัฒนานักศึกษาทั้งกิจกรรมในหลักสูตรและกิจกรรมเสริมหลักสูตร

2. ให้นักศึกษาได้เรียนรู้สภาพที่เป็นจริง เช่น กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ กิจกรรมพัฒนาสหบท เพื่อให้นักศึกษาได้เป็นผู้รู้จักเสียสละเพื่อส่วนรวม

3. ให้นักศึกษาได้รับบริการและสวัสดิการ เช่น การให้คำปรึกษาการหางานให้ทำ การหาที่อยู่อาศัยให้นักศึกษา

นโยบายการบริหารกิจการศึกษาดูยึดหลักแนวปรัชญาทฤษฎีและการดำเนินงานกิจการนักศึกษา ซึ่งมีข้อเสนอแนะสำหรับการดำเนินงานกิจการนักศึกษาคือ ดำเนินถึงคุณภาพของบุคลากร ภาวะผู้นำ ความมุ่งมั่นศรัทธาในภารกิจ กำลังขวัญ ทริศยากรและปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการตัดสินใจ ความร่วมมือ การประสานงาน การประเมินผล การติดตามผลงาน การพัฒนางานและบุคลากร (วิจิตร สิ้นศิริ. 2531 : 23-25)

การวางแผนงาน

การวางแผนงานเป็นการใช้ความรู้ในทางวิชาการและเหตุการณ์ในอนาคต แล้วกำหนดวิธีการให้ถูกต้องมีเหตุผล เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปโดยเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ แผนงานจึงเป็นเรื่องที่คิดถึงสิ่งที่จะเกิดหรือหวังที่จะให้มีขึ้นในอนาคต (มาลัย หุวะนันทน์. 2508 : 20)

รูปแบบการวางแผนงานสำคัญของฝ่ายกิจการนักศึกษามีสาระสำคัญ 4 ประการ คือ

1. การวางแผนในระดับคณะกรรมการของฝ่าย เพื่อกำหนดภารกิจหลักซึ่งเป็นการวางแผนระยะยาวในการปฏิบัติงานตลอดปีการศึกษา

2. การวางแผนการประสานสัมพันธ์กิจการต่าง ๆ ของฝ่ายซึ่งจะต้องกระทำอย่างรัดกุม โดยมีการเสนอผลงานให้สมาชิกในสถาบันและบุคคลทั่วไปทราบถึงการเคลื่อนไหวในกิจกรรมต่าง ๆ ของฝ่าย ในรูปของการเสนอผลการวิจัย จัดหมายข่าว รวมทั้งการให้ข่าวสารแก่บุคลากรของฝ่าย อย่างเพียงพอ สำหรับการดำเนินงานตามแผนที่วางไว้เฉพาะ

3. วางแผนจัดวางตัวบุคคลที่เป็นที่ปรึกษาของหน่วยกิจกรรมต่าง ๆ โดยกำหนดให้ผู้ทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาของหน่วยกิจกรรม จะต้องใช้เวลาอย่างน้อยร้อยละ 25 สำหรับการปฏิบัติงานตามแนวทางของแผนที่วางไว้

4. การวางแผนในเรื่องการบริหารและการดำเนินงานทั่วไปของฝ่ายกิจการนักศึกษา เช่น การวางแผนควบคุมการใช้จ่ายงบประมาณ การจัดระบบเอกสารของฝ่าย รวมทั้งการวางแผน

แก้ปัญหาและข้อเสนอแนะแก่หน่วยงานกิจกรรมต่าง ๆ ที่อาจจะมีปัญหาด้วย จากหลักการที่กล่าวมานี้จะพบว่า การวางแผนเป็นสิ่งจำเป็นในกระบวนการบริหารที่จะขาดเสียมิได้ เมื่อเป็นเช่นนี้ผู้บริหารทุกระดับจึงควรเป็นผู้วางแผนของหน่วยงานตนควรมีส่วนร่วมในการวางแผนกับหน่วยงานอื่น ๆ และให้ความร่วมมือกับบุคลากรในการวางแผนงาน (จิรวัดน์ วีรังกร. 2528 : 19-20)

การวางแผนโครงการดำเนินงานกิจการนักศึกษาที่มีความสมบูรณ์ที่สุดในตัวเอง มักมีรายละเอียดแตกต่างกันไปตามความต้องการของผู้ร่างโครงการ แต่ต้องมีสาระสำคัญ ประกอบด้วย หลักการ เหตุผลและเป้าหมาย วัตถุประสงค์ วิธีดำเนินการ ค่าใช้จ่าย ระยะเวลาดำเนินการ ผลที่คาดว่าจะได้รับ การดำเนินงานกิจการนักศึกษาในส่วนงานกิจกรรมนักศึกษา กรรมการนักศึกษา ต้องทำโครงการเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาขึ้นไปตามลำดับเพื่อการอนุมัติตามระเบียบของสภานักศึกษา (วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา 2528 : 1) งานกิจการนักศึกษาจำเป็นต้องวางแผนอย่างรอบคอบ โดยร่วมกันวางแผนจัดทำหน่วยงานกิจการนักศึกษา ในหน่วยงานต่าง ๆ ของฝ่ายกิจการนักศึกษาทั้งหมด การพัฒนาระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ควรจะได้รับความร่วมมือในการวางแผนพัฒนา เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จในการพัฒนานักศึกษาตามวัตถุประสงค์ของสถาบัน (เสริมวิทย์ คู่กันเมธี. 2531 : 182-185) จากการศึกษาวิจัยเพื่อศึกษารูปแบบของการวางแผนในการบริหารกิจการนักศึกษาพบว่า ความต้องการของผู้บริหารและนักศึกษาแตกต่างกัน ผู้วิจัยได้เสนอแนะว่าหน่วยงานต่าง ๆ และบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับงานกิจการนักศึกษาต้องวางแผนร่วมกัน ดำเนินงานบริการต่าง ๆ ร่วมกัน (Lewis. 1981 : 3447-A)

การจัดองค์การ

องค์การหมายถึง การนำเอางานต่าง ๆ มารวมกัน แบ่งความรับผิดชอบเป็นส่วน ๆ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ (อุทัย หิรัญโต. 2526 : 217) ฝ่ายกิจการนักศึกษาเป็นหน่วยงานหนึ่งในสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งต้องจัดแบ่งงานความรับผิดชอบเป็นหน่วยงานต่าง ๆ ผู้บริหารจะต้องวางโครงสร้างกิจกรรมเพื่อช่วยให้ทุกคนเข้าใจ หน้าที่รับผิดชอบภารกิจในองค์การ ซึ่งทองเรือน อมรัชกุล (2525 : 26-30) ได้แบ่งงานกิจการนักศึกษาไว้ 4 ประการ

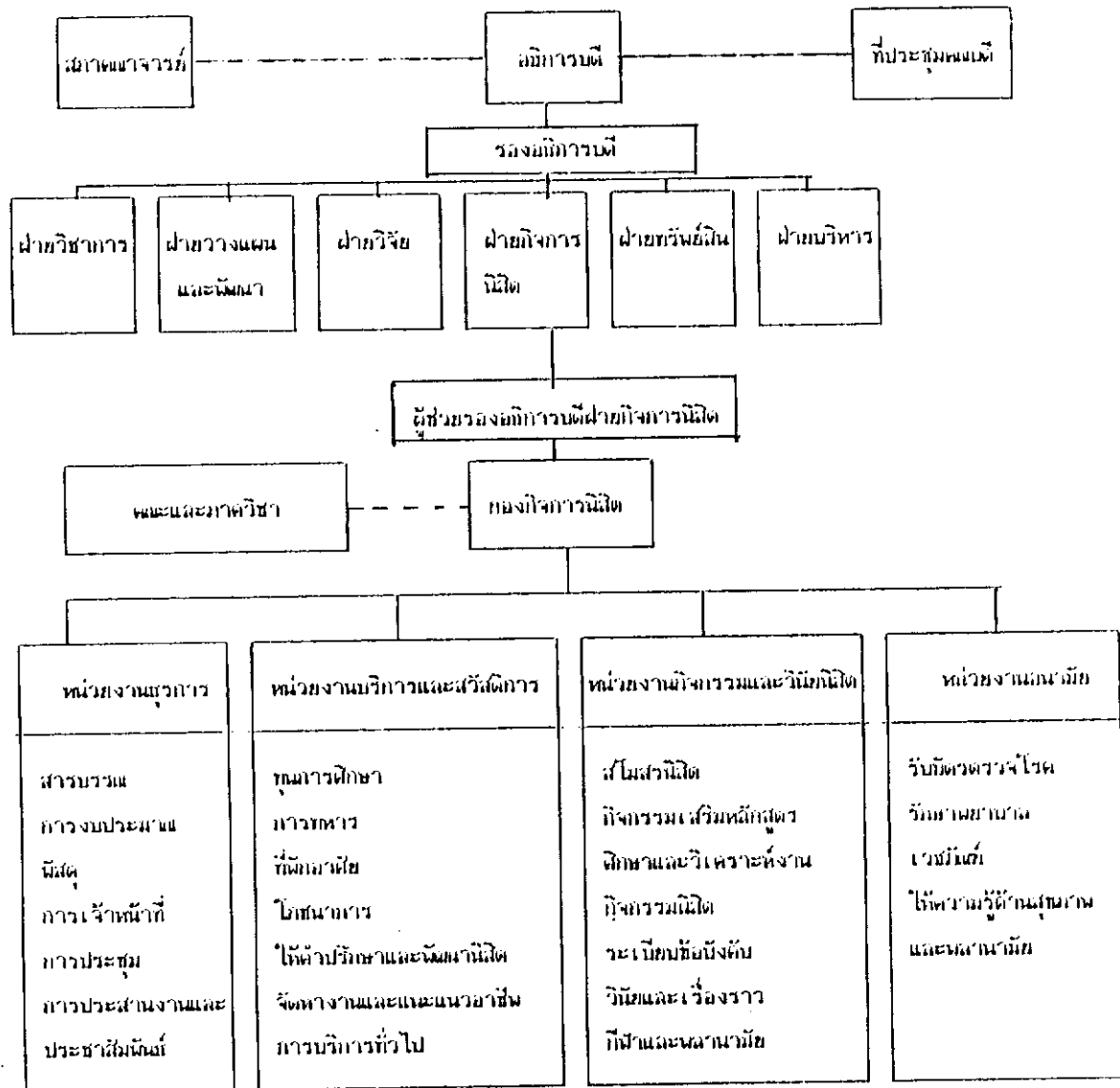
1. ด้านสวัสดิการแบ่งเป็นหน่วยงานย่อยคือ
 - 1.1 บริการการแนะแนวและให้คำปรึกษา
 - 1.2 บริการทุนการศึกษา

- 1.3 บริการการทดสอบเพื่อการแนะแนว
- 1.4 บริการสุขภาพและการรักษาพยาบาล
- 1.5 บริการโภชนาการ
- 1.6 บริการจดหมายและไปรษณีย์
- 1.7 บริการการเรียนวิชาทหารและการผ่อนผันเข้ารับราชการ
- 1.8 บริการนักศึกษาที่มีความสามารถในการเรียนสูง
- 1.9 บริการเกี่ยวกับศิษย์เก่า เป็นต้น
2. ด้านการควบคุมแบ่งเป็นหน่วยงานย่อย คือ
 - 2.1 การรับเข้าศึกษา
 - 2.2 งานระเบียบ ทั้งทางวิชาการและไม่ใช่วิชาการ
 - 2.3 หอพักนักศึกษา
 - 2.4 วินัยและการควบคุมความประพฤติ เป็นต้น
3. ด้านกิจกรรมร่วมหลักสูตร แบ่งเป็นหน่วยงานย่อยคือ
 - 3.1 สโมสรนักศึกษา
 - 3.2 สถานักศึกษา องค์การนักศึกษา
 - 3.3 กีฬาและกรีฑา ทั้งภายในและระหว่างสถาบัน
 - 3.4 กิจกรรมสังคมและวัฒนธรรม เช่น ชมรมต่าง ๆ
 - 3.5 ความสัมพันธ์กับชุมชน
 - 3.6 การมีส่วนร่วมในการบริหารวิทยาลัย เป็นต้น
4. ด้านการสอนแบ่งเป็นหน่วยงานย่อยคือ
 - 4.1 การประชุมนิเทศ
 - 4.2 การสอนซ่อมเสริม
 - 4.3 การสอนพิเศษ

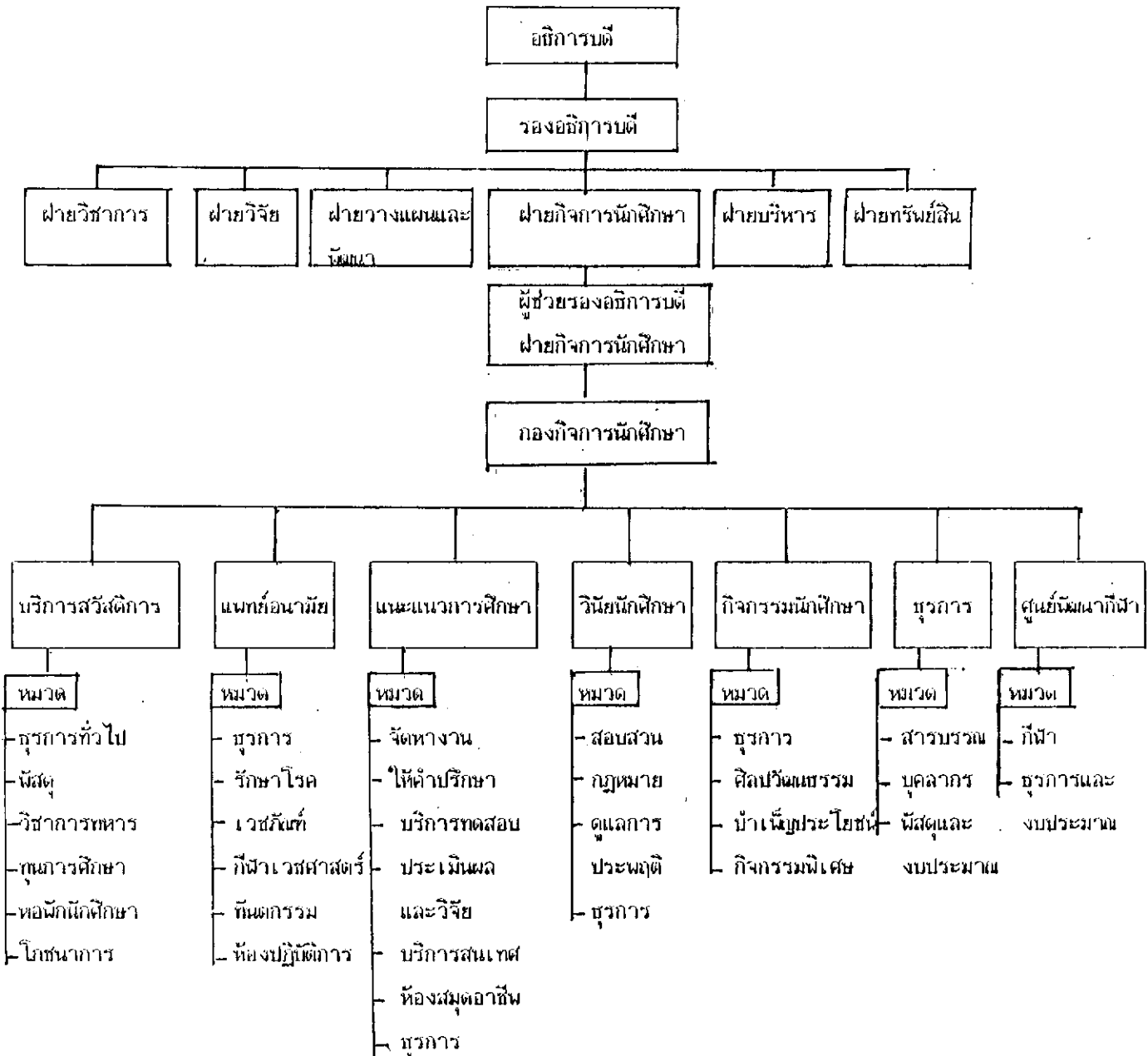
การแบ่งหน่วยงานและงานเหล่านี้ไม่ถือว่าเป็นการแบ่งตายตัว ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของแต่ละสถาบัน (เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์. 2520 : 12-14) หน่วยงานและงานต่าง ๆ ก็คือ การแบ่งงานหลักเข้าในลักษณะที่เป็นโครงสร้างขององค์การโดยการนำงานย่อย ๆ มาจัดระบบเป็นหน่วยงานต่าง ๆ ของฝ่ายกิจการนักศึกษา มีการพัฒนาหน่วยงานหรือแผนงานและอาคารสถานที่อันนำไปสู่วัตถุประสงค์ของสถาบัน มีการปฏิบัติให้งานสัมพันธ์สอดคล้องและร่วมกันทำเพื่อให้สำเร็จ

ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ (สมยศ นาวิการ. 2522 : 7)

โครงสร้างของฝ่ายกิจการนักศึกษาของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยใหญ่ ๆ และโครงสร้างของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคโนโลยีกรุงเทพฯ มีการแบ่งหน่วยงานต่าง ๆ ซึ่งได้แสดงไว้ในภาพประกอบ 1 ภาพประกอบ 2 และภาพประกอบ 3

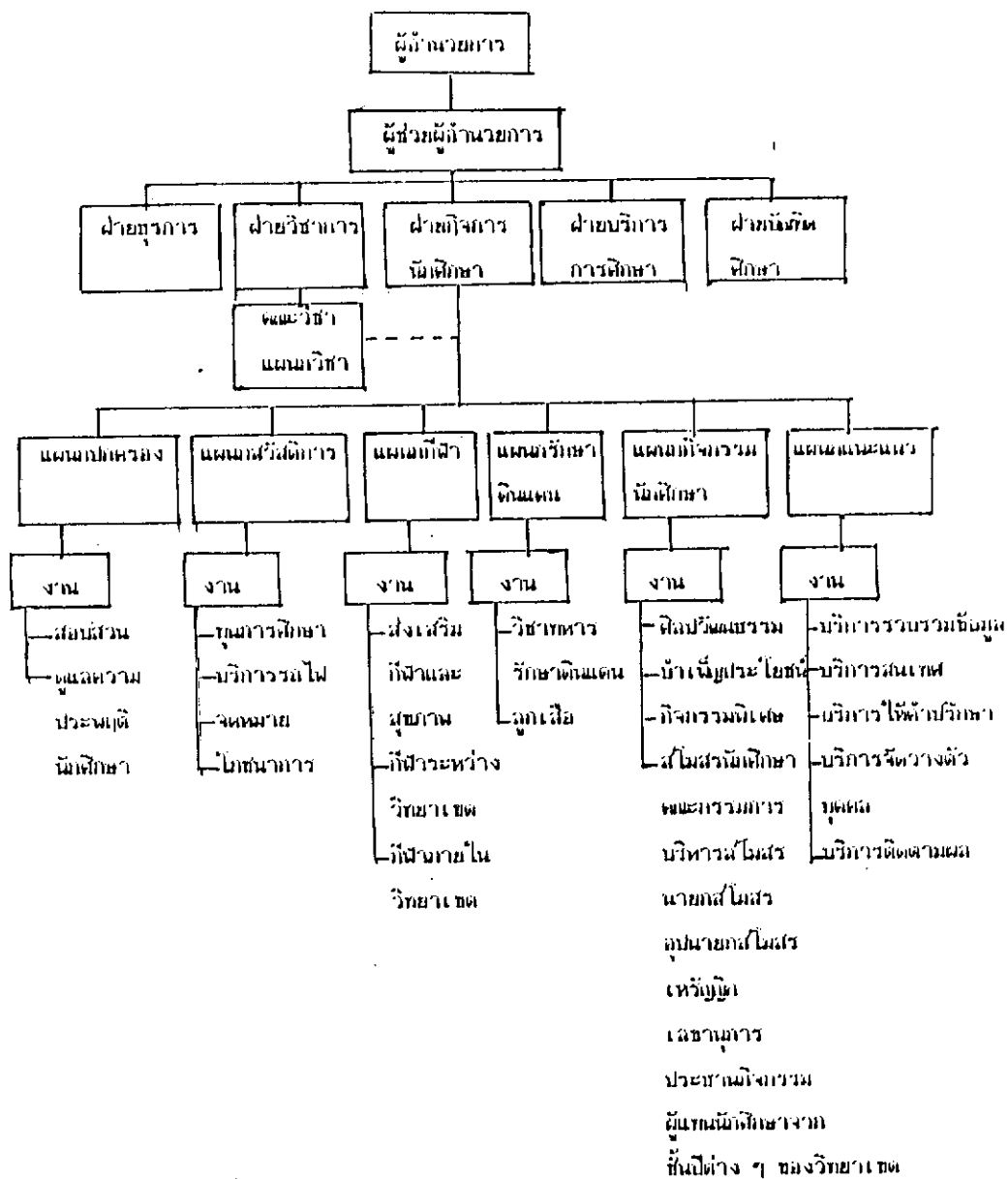

ภาพประกอบ 1 โครงสร้างการบริหารกิจการนิสิตของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 (วัฒนา เทงหัตถิน ณ อุษภษา, 2528 : 78)

ภาพประกอบ 2 โครงสร้างการบริหารกิจการนักศึกษาในมหาวิทยาลัยใหญ่ ๆ

(วิไลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา, 2528 : 79)

ภาพประกอบ 3 โครงสร้างการบริหารกิจการนันทนาการของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
วิทยาเขตเทคโนโลยีกรุงเทพฯ (วิทยาเขตเทคโนโลยีกรุงเทพฯ. 2530 : 31)

การจัดบุคลากร

การจัดบุคลากรในการดำเนินงานทางกิจการนักศึกษาที่กำหนดหน้าที่เกี่ยวกับกิจการนักศึกษา
ทองเรือน อมรวิบูล (2525 : 8) แบ่งออกเป็น 4 ประเภท คือ

1. ผู้ให้คำแนะนำทางการศึกษา คือ อาจารย์ที่ทำหน้าที่ในการสอนทั่วไป
2. บุคลากรเกี่ยวกับกิจการนักศึกษาทั่วไป ได้แก่ บุคลากรที่ทำหน้าที่รับผิดชอบงาน

บริการวางตัวบุคคล ทอพัก โครงการทางสังคม กิจกรรมนักศึกษา การให้คำแนะนำในด้านศาสนา
และอื่น ๆ

3. ผู้ให้คำปรึกษา ได้แก่ บุคคลที่ทำหน้าที่ให้คำปรึกษามีหน้าที่ต่าง ๆ คือ การแนะแนว
และการบำบัดแก้ไขในคลินิก การช่วยเหลือในด้านอาชีพ การศึกษาและแก้ปัญหาทั่วไป

4. ผู้ปฏิบัติงานทางเทคนิค ได้แก่ บุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญในด้านการทดสอบ การทำ
ระเบียบ การวิเคราะห์และวิจัยเกี่ยวกับกิจกรรมนิสิต รวมทั้งการรับนิสิต

การจัดบุคลากร คือ การจัดหาบุคคลมาปฏิบัติงานในองค์การที่จัดตั้งขึ้นหรือมีอยู่แล้ว รวมทั้ง
การใช้ประโยชน์บุคคล การบำรุงรักษา และพัฒนาบุคคลให้มีความรู้ความสามารถสูงขึ้น การจัดหา
บุคคลมาทำงานเป็นกระบวนการหนึ่งของกระบวนการบริหารงาน การจัดหาบุคคลมาทำงานเป็น
เรื่องของการบริหารงานบุคคล และการจัดอัตรากำลังคนในองค์การให้เหมาะสมซึ่งอาจดำเนินการ
2 ประการคือ การวิเคราะห์ลักษณะหน้าที่ของงานกับการวิเคราะห์ความต้องการอัตรากำลังคนใน
ปัจจุบันและอนาคต หน้าที่หรือวัตถุประสงค์สำคัญของการบริหารงานบุคคล คือ จัดหาบุคคลมาปฏิบัติ
งานในองค์การให้เพียงพอ และมีผลหมายความภารกิจที่เหมาะสม การจัดหาบุคคลมาปฏิบัติงานนั้น จะ
ต้องกำหนดลงไปให้แน่ชัดว่าต้องการบุคคลประเภทใดสำหรับงานแต่ละอย่าง และต้องการเป็น
จำนวนเท่าใด การกำหนดประเภทบุคคลนั้น ได้แก่ การกำหนดคุณสมบัติของบุคคลที่ต้องการ ทั้งนี้
ขึ้นอยู่กับลักษณะของงาน วิธีการทำงาน สภาพของงาน ตลอดจนความสันทัดชัดเจนที่ต้องการใช้ในการ
ทำงาน สำหรับการกำหนดจำนวนคนที่ต้องการนั้น จะต้องดำเนินการ 2 ขั้นตอน คือ

1. วิเคราะห์ปริมาณงาน ให้ทราบว่าปริมาณงานมีมากน้อยเพียงใด ใช้บุคคลกี่คนจึงจะ
เพียงพอเหมาะสม คนจึงจะไม่ล้นงานและงานจะไม่ขาดแคลน

2. วิเคราะห์กำลังคน ซึ่งจะต้องทราบถึงอัตราการผลิตงาน และการหมุนเวียนของ
คนงาน หรือการเข้าออกจากงาน เมื่อจัดหาบุคคลมาได้ตามจำนวนที่ต้องการแล้ว ขั้นตอนต่อไปก็บรรจุ
แต่งตั้งให้บุคคลนั้นดำรงตำแหน่งที่เหมาะสม โดยยึดหลักบรรจุคนให้ตรงกับงาน พร้อมด้วยจัดระบบ
การเลื่อนตำแหน่งฐานะให้เกื้อหนุน ส่งเสริมกำลังใจบำรุงกำลังขวัญ ตลอดจนทำการฝึกอบรม

เพิ่มพูนความรู้อย่างไม่หยุดยั้ง (อุทัย นิชัยโต, 2526 : 312-313)

การพัฒนาผลิตนักศึกษาให้เป็นคนที่มีความสมบูรณ์ทั้งทางด้านวิชาชีพชั้นสูง สติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกายและจิตใจนั้น สถาบันอุดมศึกษามีเครื่องมือหลายอย่างด้วยกัน เช่น หลักสูตร วิธีการสอน สภาพแวดล้อมของสถาบัน และงานกิจการนิสิตนักศึกษา ซึ่งได้แก่ งานให้คำปรึกษา (Counseling) งานหอพักนิสิตนักศึกษา และงานกิจกรรมนิสิตนักศึกษา (ทองเวียน อมรัชกุล, 2525 : 23-32)

งานกิจการนิสิตนักศึกษาในประเทศไทยยังไม่สามารถบรรลุตามวัตถุประสงค์ งานกิจการนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาหลายแห่งยังมุ่งปกครองและให้บริการนิสิตนักศึกษาเท่านั้น ความคิดเกี่ยวกับการพัฒนาผลิตนักศึกษานั้นมีน้อยมาก งานกิจการนิสิตนักศึกษาในหลายสถาบันขาดทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ ทั้งนี้เพราะเกิดจากปัญหาหลายประการด้วยกันและที่สำคัญที่สุดคือ ปัญหาด้านบุคลากรที่ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2528 : 32-37) ได้รวบรวมไว้มีดังนี้

1. บุคลากรฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ขาดหลักวิชากิจการนิสิตนักศึกษา (Student Affairs) และวิชาการให้คำปรึกษา (Counseling) ซึ่งเป็นวิทยาการที่จำเป็นอย่างยิ่งต่องานกิจการนิสิตนักศึกษา วิชาดังกล่าวเพิ่งเปิดสอนระดับบัณฑิตศึกษาในมหาวิทยาลัยบางแห่งในประเทศไทยเท่านั้น ข้าราชการฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาเกือบทั้งหมดทำงานที่ตนเองมิได้ศึกษาเล่าเรียนมา จึงทำให้ได้งานที่ไม่มีประสิทธิภาพ เมื่องานที่ทำอยู่ไม่เป็นประโยชน์ต่อสถาบันอุดมศึกษา ข้าราชการฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาจึงไม่มีบทบาท เป็นคนที่ไม่มีความสำคัญ ไม่มีเกียรติเมื่อเทียบกับข้าราชการด้านอื่น ๆ ของสถาบันอุดมศึกษา เมื่อลักษณะของงานที่ต้องอยู่ระหว่างนิสิตศึกษากับผู้บริหาร จึงเป็นงานที่มีความกดดันอยู่มาก ทำให้รู้สึกเบื่องานและลาออก การที่ข้าราชการลาออกจากงานเป็นจำนวนมาก เป็นการสูญเสียบุคลากรที่มีประสบการณ์การทดแทนข้าราชการที่ลาออกจะต้องใช้เวลาเพื่อเรียนรู้งานเป็นเวลา 4 ถึง 6 เดือน จนมีประสบการณ์เมื่อได้งานอื่นที่ตรงกับวิชาความรู้ก็ลาออกจากราชการ ทำให้ทางราชการต้องจ้างคนใหม่ซึ่งไม่มีประสบการณ์เข้ามาทำงานอีก ปัญหาการลาออกของข้าราชการฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาจึงทำให้ประสิทธิภาพของงานด้านกิจการนิสิตนักศึกษาต่ำลง ข้าราชการฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาโดยส่วนรวมมีกำลังขวัญปานกลางค่อนข้างต่ำ ซึ่งกำลังขวัญในระดับดังกล่าว เป็นกำลังขวัญที่พอจะทำงานไปได้วันหนึ่ง ๆ เท่านั้น การที่จะมีความคิดสร้างสรรค์เพื่อการพัฒนางานจึงนับว่ามีน้อยมาก สาเหตุสำคัญที่ทำให้กำลังขวัญในการทำงานของข้าราชการฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาไม่สูงเท่าที่ควรเป็นเพราะว่า ความไม่พอใจในงานและโอกาสความก้าวหน้าของข้าราชการไม่ได้เท่าที่ควร

2. การขาดแคลนบุคลากร ทั้งข้าราชการฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษา กิจการนิสิตนักศึกษา ข้าราชการฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษายังมีจำนวนไม่เพียงพอที่จะปฏิบัติงานด้าน กิจการนิสิตนักศึกษาให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ งานกิจการนิสิตบางอย่าง เช่น งานให้คำปรึกษา บางสถาบันยังไม่มีบริการดังกล่าวและบางสถาบันได้ขอให้ภาควิชาจิตวิทยา หรือภาควิชาแนะแนว เป็นผู้จัดบริการให้คำปรึกษาด้านต่าง ๆ นอกจากนี้ตำแหน่งบางตำแหน่ง ทางด้านกิจการนิสิตนักศึกษา เป็นตำแหน่งนายแพทย์ และทันตแพทย์ ก็ไม่สามารถหาบุคคลมาบรรจุเข้าทำงานได้ในบางสถาบัน ทั้งนี้เพราะขาดความก้าวหน้า ปัญหาการขาดแคลนอาจารย์ ด้านกิจการนิสิตศึกษาระดับคณะ อาจารย์ที่ปรึกษาสมัครกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งทางด้านกีฬา ด้านศิลปวัฒนธรรม และด้านบำเพ็ญ ประโยชน์อื่นเนื่องมาจากสาเหตุหลายประการด้วยกัน สาเหตุสำคัญก็คือ การที่ผู้บริหารส่วนมากไม่ เห็นความสำคัญของอาจารย์ที่ปรึกษา ทั้ง ๆ ที่อาจารย์ที่ปรึกษากิจการนิสิตนักศึกษาได้ทำงานด้วยความ เสียสละและต้องมีความรับผิดชอบมากมาย ทั้งทางด้านกิจกรรมและด้านการเงินที่ใช้ดำเนิน กิจการนิสิตนักศึกษา ซึ่งบางโครงการจะต้องใช้เงินดำเนินการถึง 400,000.- บาท และบ่อย ครั้งจะมีปัญหาเรื่องการใช้จ่ายและการเบิกจ่ายเงินจำนวนมากดังกล่าว นอกจากความรับผิดชอบ ด้านต่าง ๆ แล้ว การเป็นอาจารย์ที่ปรึกษากิจการนิสิตนักศึกษายังต้องใช้เวลาทั้งในและนอก เวลาราชการเป็นจำนวนมากอีกด้วยอย่างไรก็ตามบุคลากรฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาทุกคนโดยเฉพาะ รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาจะมีบทบาทอันสำคัญในการช่วยให้สถาบันอุดมศึกษาได้บรรลุ วัตถุประสงค์หลักคือ การผลิตคนที่มีความสมบูรณ์ทั้งทางด้านวิชาชีพชั้นสูง สติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และจิตใจ เพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนาประเทศ

อาจารย์ที่ปรึกษากิจการนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา จะต้องเป็นผู้ที่มีความกระตือ รือร้น และมีความสนใจอย่างแท้จริงในกิจกรรมของนักศึกษา เต็มใจที่จะสละเวลาและกำลังงาน เพื่อช่วยงานของกิจการนิสิตนักศึกษาอย่างเต็มความสามารถ เป็นผู้ที่ดีระทมทุกข์อยู่เสมอว่า องค์การของนักศึกษา ชุมชนกิจกรรมต่าง ๆ มีส่วนสำคัญในการเสริมสร้างประสบการณ์ทางการ ศึกษาของนิสิตนักศึกษาอย่างกว้างขวาง เป็นผู้ที่มีความรู้ในสาขาวิชาการของชุมชนที่ตนจะต้อง เข้า ไปทำงานด้วยอย่างแท้จริง เป็นผู้ที่มีความสนใจในตัวนิสิตนักศึกษาเป็นรายบุคคล และจะต้องมี ความเข้าใจในปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ของนิสิตนักศึกษา เป็นต้นว่า เรื่องการเงิน เรื่องที่เกี่ยวกับเวลา หรือการมีส่วนร่วมในกิจกรรม (เสริมวิทย์ ศุภเมธี.

2531 : 72) ส่วนบทบาทของคณบดีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา ควรมีลักษณะเช่นเดียวกันกับผู้ที่ให้คำ ปรึกษาคือจะต้องมีความแจ่มชัดในเรื่องของมโนสัจธรรม นอกเหนือไปจากความรู้ความเข้าใจ

อย่างดีเกี่ยวกับเรื่องพัฒนาการของคนในวัยผู้ใหญ่ รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องหลักสูตร และโปรแกรมทางการศึกษาต่าง ๆ นอกจากนี้คณะผู้ฝายกิจการนิสิตนักศึกษาควรมีลักษณะ 3 ประการ

1. เป็นผู้ที่มีทัศนะไปในทางการเป็นผู้ให้ความร่วมมือมากกว่าที่จะเป็นคู่แข่งกัน ซึ่งดี
ซึ่งเด่น
2. เป็นผู้ที่มีความสามารถในการนำประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ได้รับมาใช้ในการปรับปรุง
งานด้านต่าง ๆ ที่ตนรับผิดชอบ
3. มีความยืดหยุ่นในการใช้อำนาจที่มีอยู่ตามความเหมาะสมและแก่สถานการณ์ที่เกิดขึ้น
ได้อย่างดี (Harrington. 1974 : 293)

ผู้ที่ทำหน้าที่ด้านกิจการนักศึกษา ควรเป็นผู้ที่ได้รับการฝึกฝนมาเป็นอย่างดี ในฐานะที่เป็น
นักการศึกษา คือควรสำเร็จการศึกษาทางด้านศึกษาศาสตร์มาโดยเฉพาะ มีฐานะเป็นอาจารย์
คนหนึ่งของสถาบัน มีประสบการณ์ในฐานะที่เป็นอาจารย์ คือ ต้องสอนด้วย ควรมีตำแหน่งหน้าที่
ประจำ และควรเข้าไปมีส่วนร่วมในคณะกรรมการบริหารต่าง ๆ ของสถาบัน เช่น คณะกรรมการ
บริหารหลักสูตร คณะกรรมการดำเนินงานการรับนักศึกษา คณะกรรมการวิจัย คณะกรรมการ
จัดทำตารางสอน เป็นต้น และในขณะเดียวกันก็ต้องมีเวลาส่วนหนึ่งสำหรับให้นักศึกษาได้เข้า
ปรึกษาหารือ (Hayes. 1979 : 228-229) อาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผู้มีบทบาทมากในการช่วยเหลือ
นักศึกษาทั้งทางวิชาการ สวัสดิการ และปัญหาส่วนตัว พร้อมทั้งเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพที่ดี มีศิลปะในการ
พูด รู้จักถาม ฟัง และมีความรู้กว้าง ครอบคลุมเหตุการณ์ แก่ปัญหาเฉพาะหน้าได้ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี
จริงใจ และมีจริยธรรมสูงและรับผิดชอบต่อหน้าที่ปรึกษา กิจกรรม มีเวลาให้นักศึกษาได้ขอ
คำปรึกษา ทั้งในทางวิชาการ ปัญหาส่วนตัว เพื่อช่วยพัฒนานักศึกษาในด้านสังคม อารมณ์ ร่างกาย
และจิตใจ อย่างไรก็ตาม ผู้ทำหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาทุกท่าน ควรเป็นผู้สร้างความเข้าใจอันดีระหว่าง
ฝ่ายบริหาร สถาบันการศึกษา นักศึกษา และนโยบายของสถาบันมาปฏิบัติ กิจกรรมที่อาจารย์
ที่ปรึกษาควรทำ

1. นัดพบนักศึกษาทั้งกลุ่ม หลังจากนักศึกษาใหม่ลงทะเบียนแล้ว โดยดำเนินการในสิ่ง
ต่อไปนี้
 - 1.1 สร้างความสัมพันธ์ที่ดี
 - 1.2 ให้นักศึกษารอกข้อมูลในทะเบียน
 - 1.3 ชี้แจงหลักสูตร และโปรแกรมการสอน
 - 1.4 ให้นักศึกษาทราบห้องทำงานของอาจารย์ และเวลาที่จะเข้าปรึกษาได้

2. รับฟังปัญหา และให้คำปรึกษา ช่วยแนะนำนักศึกษาที่มีปัญหา
3. อยู่ปฏิบัติหน้าที่ในวงที่มีการลงทะเลียน
4. ให้ความร่วมมือกับฝ่ายวิชาการ ที่เกี่ยวกับระบบอาจารย์ที่ปรึกษา
5. ร่วมมือกับฝ่ายกิจการนักศึกษา ในเรื่องสวัสดิการ การบริการ ตลอดจนกิจกรรม การพัฒนาตนของนักศึกษา (ทบทวมหาวิทยาลัย. 2529 : 17-41)

สตามาโกส (Stamkos. 1981 : 105-111) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความก้าวหน้าของ กิจการนักศึกษาในระดับวิทยาลัย พบว่า ผู้บริหารกิจการนักศึกษาควรเป็นผู้มีประสบการณ์สูง มีความสามารถในการวางมาตรฐานของการบริหาร กำหนดขอบข่ายของงาน ให้แน่ชัดมีมาตรฐาน การทำงานของตนเอง มีความรู้และทักษะในงานที่จะต้องปฏิบัติ มีศีลธรรมและบุคลิกภาพดีการจะ แต่งตั้งบุคคลเพื่อเข้าบริหาร ควรคำนึงถึงประสบการณ์และความสามารถ ประสบการณ์ที่จำเป็น ต่อการบริหารกิจการนักศึกษา ความรู้ที่เป็นพื้นฐานของผู้ที่จะเป็นผู้บริหารกิจการนักศึกษาได้แก่ ความรู้ที่ผสมผสานกันกับปรัชญาการศึกษา จิตวิทยา สังคมวิทยา มานุษยวิทยา ทฤษฎีของการจัดตั้ง องค์การ การบริหาร ตลอดจนประสบการณ์และความเชี่ยวชาญในการทำงาน เพราะว่า งานการ บริหารกิจการนักศึกษาเป็นงานที่ต้องปฏิบัติจริง ควรมีความชำนาญพิเศษและความสามารถใช้วิชา เหล่านั้นมาผสมผสานกัน งานของกิจการนักศึกษาจึงจะเจริญก้าวหน้า

การบังคับบัญชา

การบังคับบัญชา คือ การอำนวยการ เป็นกระบวนการบริหารกระบวนการหนึ่ง เป็นกิจกรรม ของหัวหน้างานทุกระดับ จะต้องอำนวยการให้งานดำเนินไปสู่เป้าหมายหรือบรรลุความมุ่งหมาย หรือวัตถุประสงค์ เป็นการอำนวยการและควบคุมที่แจ้งว่าจะต้องทำอะไร อย่างไร ทำเมื่อใด ให้ผู้ปฏิบัติงานทราบ การอำนวยการประกอบด้วย 3 ส่วน คือ

1. การออกคำสั่ง ออกระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ เพื่อให้เป็นแนวทางปฏิบัติที่แน่นอน
 2. การประสานงาน ได้แก่ การดำเนินการให้หน่วยงานต่าง ๆ สามารถปฏิบัติงาน ร่วมกันได้ดีที่สุด ทำให้งานดำเนินไปอย่างราบรื่นและสู่เป้าหมายร่วมกัน
 3. การควบคุมงาน ได้แก่ การตรวจสอบควบคุมงาน กำหนดวัตถุประสงค์ วิธีการ ปฏิบัติงานให้ทุกสิ่งทุกอย่างดำเนินไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้ (อุทัย หิรัญโศ. 2526 : 39)
- การบังคับบัญชางานกิจการนักศึกษา คือ การสั่งการประสานงานและควบคุมที่มีเหตุผล เป็นรูปแบบ ที่มีวิธีการแก่ใ้ภายในตนเอง วิธีการกำหนดจุดมุ่งหมายเชิงปฏิบัติการ วิเคราะห์หน้าที่และ

องค์ประกอบต่าง ๆ การจัดทำหมายกำหนดการ การฝึกอบรม การทดสอบ การปรับปรุงและควบคุมคุณภาพต่าง ๆ ในการบังคับบัญชาและควบคุมของการบริหารกิจการนิสิตเกี่ยวกับการบริการนิสิต จึงเปิดโอกาสให้ผู้ให้บริการหรือบุคลากรฝ่ายกิจการนิสิตได้แก้ไขตัวเอง (Self-Correction) ซึ่งยึดหลักการกระจายอำนาจในการบังคับบัญชา สั่งการ และหลักการเคารพต่อศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ การมีส่วนร่วมช่วยเหลือซึ่งกันและกัน นำไปสู่ความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของหน่วยงานหรือองค์การนั้นคือ การประหยัด ความมีประสิทธิภาพ ความมีประสิทธิภาพ การมีความรับผิดชอบ และการพัฒนาทั่วไปในระบบกิจการนิสิต (ทองเวียน อมรัชกุล. 2525 : 79-84)

ในการบริหารงาน การอำนวยความสะดวกหรือการดำเนินงานนั้น ถือเป็นหน้าที่อันสำคัญประการหนึ่งของผู้บริหาร เพราะการดำเนินงานเป็นกิจกรรมที่ผู้บริหารจะต้องกระทำอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของการสั่งงาน การควบคุมดูแลงาน การประสานงาน การสั่งงาน หมายถึง การที่ผู้บังคับบัญชามอบหมายให้ผู้ร่วมงานปฏิบัติ โดยอาจจะแนะนำวิธีปฏิบัติให้ด้วย เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยดี และบรรลุเป้าหมายของหน่วยงาน หรือหมายถึง การแจ้งให้ผู้ปฏิบัติงานทราบว่าจะต้องทำอะไร สถานที่ วิธีการและเวลาในการที่จะต้องทำอะไรที่ผู้บริหารจะคาดหวังให้ผู้ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติตาม ได้ถูกต้องผู้บริหารจะต้องมีศิลปะในการสั่งงานและจะต้องมีความรู้ และความสามารถในเรื่องการจูงใจ การติดต่อสื่อสาร และการนำอีกด้วย (จิรวัดน์ วีริงกร. 2528 : 20)

กิตติมา ปรีดีติลล (2524 : 186-187) ได้เสนอแนวคิดสำหรับผู้บังคับบัญชาในการออกคำสั่ง โดยผู้บังคับบัญชาจะต้องรู้แจ้งในข้อเท็จจริง สั่งงานให้ตรงประเด็น มีความแจ่มชัด เข้าใจง่าย ให้เวลาที่พอเพียงต่อการปฏิบัติงาน รวมทั้งมีการมอบหมายอำนาจให้เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน และถ้าหากเกิดการผิดพลาดขึ้นผู้บังคับบัญชาต้องกล้ารับผิดชอบในการทำงานให้สำเร็จตามที่ต้องการ ผู้บริหารหรืออาจารย์ที่ปรึกษากิจการนักศึกษา จึงต้องใช้ความรู้ความเข้าใจในการสั่งงาน แนะนำงานแก่กรรมการนักศึกษา เพื่อให้ผู้ใต้บังคับบัญชาหรือกรรมการนักศึกษาได้ทราบเทคนิคการทำงาน เวลาที่จะทำ ประสิทธิภาพของงานจึงจะเกิดขึ้นแก่หน่วยงาน การแนะนำดูแลงานเป็นเครื่องมืออันสำคัญของนักบริหาร การพัฒนาปรับปรุงระบบการควบคุมอย่างมีประสิทธิภาพ การดำเนินงานของหน่วยงานหรืองานนั้น ๆ จะประสบผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ (จิรวัดน์ วีริงกร. 2528 : 21)

การประสานงาน

การประสานงานเป็นกระบวนการหนึ่งของการบริหาร มีความสำคัญต่อตัวบุคคลหรือองค์การที่การบริหารงานมีลักษณะเป็นการแบ่งงานกันทำ หัวหน้างานต้องจัดให้งานที่แบ่งกันทำนั้นมีการประสานงานในขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่ง หรือระหว่างหน่วยงาน (อุทัย หิรัญโต. 2526 : 69) การปฏิบัติงานวิชาการนักศึกษาไม่ว่าจะเป็นส่วนของฝ่ายกองกิจการนักศึกษาหรือการจัดกิจกรรมซึ่งเป็นส่วนของนิสิตนักศึกษา การดำเนินงานต้องประสานงานหลายฝ่าย คือ ฝ่ายบริหารการศึกษา อาจารย์และนักศึกษากิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้นในสถาบันล้วนอยู่ในความรับผิดชอบและการตัดสินใจของผู้บริหารสถาบัน ซึ่งต้องมีการประสานงานกันทั้งแนวปฏิบัติและความคิด อย่างถูกต้องเหมาะสม (Bloland. 1970 : 177-178)

วิญญู สาขร (2516 : 92) ได้กล่าวถึงการประสานงานไว้ว่า การประสานงานเป็นกระบวนการเชื่อมความสัมพันธ์บุคคล วัสดุ และทรัพยากรอื่น ๆ เพื่อให้การปฏิบัติงานบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน การประสานงานที่ด้อยประสิทธิภาพมีสาเหตุจากปัจจัยหลายอย่าง แต่ที่สำคัญคือ ผู้บริหารอาจไม่เข้าใจหลักการประสานงาน วิธีการ ตลอดจนเทคนิคต่าง ๆ ในการประสานงาน หลักการเบื้องต้นของการประสานงาน จีรวัดน์ วีรังกร (2528 : 23-24) กล่าวไว้ดังนี้ คือ

1. ประสานงานโดยการติดต่อโดยตรงของผู้ที่มีส่วนร่วมรับผิดชอบและเกี่ยวข้อง
2. การประสานงานจะต้องเกิดขึ้นแต่ระยะเริ่มแรกขององค์การ
3. การประสานงานควรคำนึงถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ในสถานการณ์ต่าง ๆ ขององค์การ
4. การประสานงานจะต้องมีกระบวนการที่ต่อเนื่องกัน

เทคนิคการประสานงาน กิติมา ปรีดีติลล (2524 : 223-227) ได้แบ่งไว้ 2 ลักษณะ คือ

1. เทคนิคการประสานงานภายในองค์การ เป็นการประสานงานที่เกิดขึ้นภายในหน่วยงานที่มีกิจกรรมเกี่ยวข้องกันทุกหน่วยงาน ในองค์การ ซึ่งผู้บริหารจะต้องมีเทคนิคในการบริหารงานดังนี้

- 1.1 จัดแผนผังและกำหนดหน้าที่การงานไม่ให้ซ้ำซ้อนกัน เมื่องานเป็นไปตามแผนผังและหน้าที่แล้ว งานย่อมจะสอดคล้องกลมกลืนกัน การประสานงานย่อมเกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ

- 1.2 จัดให้มีระบบติดต่อสื่อสารที่ดี ก่อให้เกิดการประสานงานที่มีประสิทธิภาพที่ดี

1.3 จัดให้มีคณะกรรมการ การประสานงานที่อาจใช้วิธีการมีคณะกรรมการเพื่อช่วยประสานงานที่ปฏิบัติ และปัจจัยต่าง ๆ ในการบริหารให้ดีขึ้น คณะกรรมการอาจแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ

1.3.1 คณะกรรมการถาวร สำหรับการปฏิบัติงานที่ต้องใช้เวลานาน และสม่ำเสมอ

1.3.2 คณะกรรมการชั่วคราว สำหรับปฏิบัติงานเป็นครั้งคราว เมื่อเกิดปัญหาที่สามารถแก้ไขได้ในระยะเวลาอันสั้น

1.4 ใช้วิธีการงบประมาณ การบัญชีที่คุมการใช้จ่าย หรือการควบคุมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเงินเป็นเครื่องมือคุมให้การปฏิบัติงานในส่วนต่าง ๆ ของแต่ละโครงการให้ประสานงานกันเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย

1.5 จัดให้มีการติดตามผลงานในหน่วยงานที่รับผิดชอบ ทั้งนี้ เพื่อจัดให้มีความสอดคล้องและประสานงานกันขึ้น

1.6 ใช้วิธีการของเฟิร์ท ซึ่งเป็นเทคนิคการวางแผนที่สามารถกำหนดเวลาในการทำงานได้อย่างสอดคล้องกันระหว่างงานแต่ละช่วง เป็นระบบการวางแผนงานที่สามารถประหยัดเวลา และก่อให้เกิดการประสานงานได้อย่างดี

1.7 ให้การติดต่ออย่างไม่เป็นพิธีการ ในการปฏิบัติงานนั้นในบางครั้งการใช้วิธีการปฏิบัติที่ยืดแบบแผนมากเกินไป ก็อาจจะทำให้งานล่าช้าเกิดผลเสียได้ เพื่อขจัดปัญหาเหล่านี้จึงควรลดการติดต่อแบบพิธีการตามปกติที่จะช่วยในการประสานงานได้อย่างดี

1.8 ใช้เจ้าหน้าที่ติดต่อเฉพาะ โดยคนที่เหมาะสมสามารถปรับตัว เข้ากับคนทุกวงการ ได้ดี และมีความรู้กว้างขวางพอสมควร ซึ่งมีส่วนช่วยในการประสานงาน ได้ดี

1.9 จัดให้มีการพบปะกัน หรือช่วยให้บุคลากรได้มีโอกาสพบปะกัน อันอาจทำให้เกิดความเข้าใจหน้าที่และวิธีการปฏิบัติงานได้ดียิ่งขึ้น และช่วยลดปัญหาข้อขัดแย้งต่าง ๆ ระหว่างงานและระหว่างบุคคลได้

1.10 จัดให้มีการฝึกอบรมในการปฏิบัติงาน เพื่อให้บุคลากรมีความรู้ในการปฏิบัติงานใกล้เคียงกัน ทำให้เกิดการสอดคล้องต่อการปฏิบัติงานในองค์การอันเป็นการประสานงานอย่างหนึ่ง

1.11 จัดให้มีการมอบอำนาจหน้าที่แก่ผู้ได้บังคับบัญชาหรือผู้ร่วมงาน อันเป็นการกระจายอำนาจแล้วยังส่งเสริมความเข้าใจอันดี เกิดความสามัคคีธรรมอันเป็นประโยชน์ต่อการประสานงาน

1.12 จัดให้มีการบำรุงขวัญ การจัดให้ผู้ได้บังคับบัญชามีขวัญในการทำงานที่ดีอย่างยุติธรรม ทำให้ทุกคนเกิดความเบื่อน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ย่อมก่อให้เกิดการประสานงาน

2. การประสานงานภายนอกองค์การ เป็นการประสานงานที่เกิดขึ้นระหว่างองค์การซึ่งเทคนิคในการประสานที่ดีแต่ละองค์การจำเป็นต้องมีการกำหนดสิทธิและหน้าที่อย่างชัดเจน ไม่คลุมเครือ และการที่จะเกี่ยวข้องกับองค์การได้นั้น จะต้องศึกษา นโยบายวัตถุประสงค์และผลงานขององค์การนั้น ๆ เป็นอย่างดีเสียก่อน และปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของกันและกัน นอกจากนี้ อาจให้คณะกรรมการผสม หรือคณะกรรมการกลาง โดยแต่ละองค์การเลือกหรือ แต่งตั้งตัวแทน เพื่อร่วมกันกลั่นกรองงานหรือปัญหาที่เกิดขึ้น เพื่อหาแนวปฏิบัติสอดคล้องกันทุกฝ่ายการประสานงานภายนอกองค์การนี้อาจใช้วิธีการระบบการวางแผนแบบเพิร์ท (PERT) และระบบงบประมาณแบบ พี พี บี เอส (PPBS) เข้าช่วยได้

การประสานงานดังกล่าวให้เกิดความร่วมมือเกี่ยวกับงานกิจการนักศึกษา จากการสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษา เกี่ยวกับงานที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษา วิทยาลัยครูจันทรเกษม ประจำปีการศึกษา 2521 พบว่ากิจกรรมที่วิทยาลัยครูจัดขึ้น นักศึกษาให้ความร่วมมืออยู่ในเกณฑ์ต่ำ และความน่าสนใจของกิจกรรมก็อยู่ในเกณฑ์ต่ำ ทั้งนี้ในการดำเนินกิจกรรม อาจไม่มีการประสานงานสัมพันธ์กัน ควรปรับปรุง นักศึกษาไม่มีส่วนร่วมหรือขาดความร่วมมือในการจัดกิจกรรม และมีข้อเสนอแนะว่า การประชาสัมพันธ์ควรมากกว่านี้ และไม่ควรวีใช้เวลาในการเรียนการสอนมาจัดกิจกรรมเพราะทำให้เสียเวลาเรียน (วิทยาลัยครูจันทรเกษม. 2521 : 1-3)

การประชุมสัมมนาอาจารย์วิทยาลัยครูจันทรเกษม เกี่ยวกับการบริหารกิจการนักศึกษา ระหว่างวันที่ 12 ถึง 14 มีนาคม 2522 พบปัญหาว่า นักศึกษาให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมน้อยกว่าที่ควร นักศึกษาครูส่วนใหญ่ไม่เข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษาจัดขึ้น สาเหตุมาจากนักศึกษามีความรู้สึกว่าไม่มีอิสระกับกิจกรรมต่าง ๆ ที่จัด การจัดแต่ละครั้งขาดประชาสัมพันธ์ที่ดี ขาดหลักการประสานงานในการจัดกิจกรรมและเวลาในการจัดกิจกรรมไม่เหมาะสม (วิทยาลัยครูจันทรเกษม. 2522 : 6-7) และจากรายงานการประชุมคณะกรรมการอาจารย์ที่ปรึกษาสโมสรนักศึกษาของวิทยาลัยครูอุดรธานี เมื่อวันที่ 14 สิงหาคม 2523 ปรากฏว่า การจัดกิจกรรมในวิทยาลัยมีปัญหาเพราะไม่สัมพันธ์กับฝ่ายวิชาการ คือขาดการประสานงานจึงได้รับความร่วมมือจากอาจารย์ และนักศึกษาน้อยกว่าที่ควร (วิทยาลัยครูอุดรธานี. 2523 : 2-3) เมื่อกิจกรรมต่าง ๆ ของวิทยาลัยที่จัดขึ้นไม่ได้รับความร่วมมือจากนักศึกษา โดยเฉพาะนักศึกษาไม่ค่อยเข้าร่วมในกิจกรรมที่จัดขึ้น กิจกรรมนั้น ๆ ย่อมไม่บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ เพราะจุดประสงค์ของการจัดกิจกรรม

เพื่อให้นักศึกษาเข้ามาจับบทบาทและมีส่วนร่วมในกิจกรรมให้มากที่สุด เพื่อเป็นการฝึกฝนให้นักศึกษาเป็นผู้มีระเบียบวินัย มีความรับผิดชอบทำงานร่วมกับบุคคลอื่นได้ จึงเป็นการพัฒนานักศึกษาทางด้าน กาย สังคม อารมณ์ และสติปัญญา

การประเมินผล

การประเมินผลเป็นกระบวนการเปรียบเทียบผลของการดำเนินงานกับเป้าหมาย ชวาล แพร้วดีกุล (2506 : 133-136) ได้ให้ความหมายของการประเมินผล ว่าเป็นกระบวนการที่นำรายการต่าง ๆ ที่ทราบจากการวัดไปใช้ ทั้งนี้เป็นการ วินิจฉัย ตีราคา คุณค่าของการเปลี่ยนแปลง โดยเทียบกับเกณฑ์ หรือมาตรฐานที่กำหนดไว้ หน่วยงานจำเป็นจะต้องมีการประเมินผลงานเป็นระยะ ๆ ต่อเนื่องกันไป ทั้งนี้เพื่อเป็นการพิจารณาเพื่อตัดสินคุณค่าของงานที่ได้ดำเนินงานไปแล้ว

การประเมินโครงการกิจกรรมนักศึกษา ด้านอาสาพัฒนาชนบทของมหาวิทยาลัยของรัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในปีงบประมาณ 2525 มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัญหาที่ดำเนินงานของโครงการ และศึกษาทัศนะของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับโครงการ เพื่อนำไปปรับปรุงงานและวิธีการดำเนินงานต่อไป (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2525 : 83-84) การประเมินผลงานกิจกรรมนิสิตนักศึกษาใน ทองเวียน อมรัชกุล (2525 : 100) ได้ให้ความหมายไว้ว่า เป็นกระบวนการพิจารณา การวินิจฉัย การ ตีราคา การตัดสินคุณค่า รวมทั้งการสรุปคุณภาพของการดำเนินงานบุคลากรนิสิตนักศึกษา โดยเทียบกับเกณฑ์ ซึ่งมี 2 ประเภท ได้แก่ เป้าหมายหรือจุดมุ่งหมายของงานกิจกรรมนิสิตนักศึกษา และสภาพของงานกิจกรรมนิสิตนักศึกษาที่วัดได้ หลักทั่วไปในการประเมินผลโครงการบุคลากรนิสิตนักศึกษา ของทองเวียน อมรัชกุล (2525 : 102) มีดังนี้ คือ

1. โครงการประเมินผลที่กำหนดขึ้นจะต้องกว้างขวางและลึกซึ้งครอบคลุมงานกิจกรรมนิสิตนักศึกษาทั้งหมด โดยเฉพาะอย่างยิ่งสามารถบอกได้ว่าบรรลุวัตถุประสงค์ของงานกิจกรรมนิสิตนักศึกษามากน้อยเพียงไร ซึ่งในทางปฏิบัตินี้มีปัญหามาก เพราะวัตถุประสงค์บางอย่างก็ไม่สามารถระบุให้ชัดเจนได้
2. โครงการประเมินผลจะต้องมีความเที่ยงตรง ซึ่งหากเปรียบเทียบข้อมูลที่วัดได้จากเครื่องมืออื่นที่มีคุณภาพแล้วก็จะปรากฏว่าได้ผลตรงกัน
3. สามารถควบคุมความลำเอียงได้
4. การประเมินผลจะต้องมีความเชื่อมั่นได้
5. การประเมินผลจะต้องมีความสะดวกในการดำเนินการ ประหยัดเวลาและการลงทุน

6. การประเมินผลจะต้องสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการบริหารได้
7. จะต้องมีการวางแผนก่อนริเริ่มโครงการ มีกำหนดการประเมินผลไว้แน่นอนตายตัว มีการกำหนดบุคลากรรับผิดชอบแต่ละขั้นตอนของการประเมินผลงานกิจกรรมนิสิตนักศึกษาด้วย
8. การประเมินผลจะต้องเป็นที่ยอมรับของทุกฝ่าย
9. การประเมินผลจะต้องสามารถวัดผลให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้ทราบในทันที
10. โครงการประเมินผลกิจกรรมนิสิตนักศึกษาจะต้องได้รับความร่วมมือจากผู้ร่วมงานทุกฝ่าย ในการให้ข้อมูลด้วยความจริงใจ ที่หวังจะปรับปรุงงานกิจกรรมนิสิตนักศึกษาให้ดีขึ้น

การรายงานผล

การรายงานผล เป็นการประชาสัมพันธ์วิธีหนึ่ง การรายงานผลทำให้เกิดความร่วมมือหรือเร้าความสนใจนักศึกษา อาจก่อให้เกิดการประสานงานในงานกิจกรรมของกิจการนักศึกษา การประชาสัมพันธ์กิจกรรมอาจทำได้โดยวิธีต่าง ๆ ดังนี้

1. ทำแผ่นปลิวหรือจดหมายเวียน โดยให้ข้อมูลที่สำคัญและชักจูงให้นักศึกษาอยากร่วมกิจกรรมนั้น ๆ
 2. ทำปฏิทินกิจกรรมในกรณีที่ได้วางแผนอย่างดีแล้ว และกำหนดกิจกรรมไว้ล่วงหน้าก็สามารถจัดพิมพ์ทำเป็นปฏิทินกิจกรรมแจกแก่นักศึกษา อาจารย์ และผู้ที่สนใจ
 3. ทำแผ่นปิดติดไว้ตามที่ต่าง ๆ บอกเรื่องราวรายละเอียดที่ต้องการให้ทราบ ควรเป็นภาพที่มีสีสันดึงดูดตาชวนติดตามอ่าน
 4. ทำรายการวิทยุ หรือเสียงตามสายให้ข่าวเกี่ยวกับกิจกรรมต่าง ๆ การที่นิสิตนักศึกษาจะให้ความร่วมมือในกิจกรรมมากน้อยเพียงใดหรือไม่ อาจจะต้องมีเทคนิคการจูงใจหรือบอกกล่าวให้นักศึกษาทราบ หรือเข้าใจความสำคัญของกิจกรรมต่าง ๆ บางครั้งนิสิตนักศึกษาอยากมีส่วนร่วมในกิจกรรม แต่ทราบกระชั้นชิดไม่สามารถจัดเวลาได้ หรือบางครั้งก็ไม่ทราบเลย ดังนั้น งานประชาสัมพันธ์จึงมีส่วนสำคัญที่จะช่วยเผยแพร่ข่าวสาร หรือเป็นสื่อกลางในการติดต่อระหว่างผู้ทำกิจกรรม และผู้เข้าร่วมกิจกรรม (วัลลภา เกษหัสติน ฌ อยุชยา. 2528 : 141-147)
- รายงานคือ เอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อแสดงข้อเท็จจริง เหตุการณ์และผลงานที่ได้ปฏิบัติจัดทำเสร็จเรียบร้อยแล้ว หรือกำลังดำเนินการอยู่ หรือที่จะกระทำต่อไปในอนาคต โดยปกติรายงานนั้นจะจัดทำเพื่อบันทึกผลการปฏิบัติงานไว้เป็นหลักฐาน และใช้รายงานนั้นเป็นเครื่องตรวจสอบประเมินผลงาน ตลอดจนการควบคุม รวมทั้งเพื่อการประชาสัมพันธ์ของหน่วยงาน

ในวงการบริหารถือว่าการรายงานเป็นกระบวนการหนึ่ง หรือเป็นหน้าที่ประการหนึ่งของหัวหน้างาน เพราะการบริหารงานนั้นจำเป็นต้องให้ข้อเท็จจริง หรือข้อมูล หรือข่าวสารแก่ผู้บังคับบัญชา ผู้ร่วมงาน และบุคคลทั่วไป เนื่องจากที่กล่าวเป็นการสะท้อนกลับของข่าวสารเพื่ออำนวยความสะดวกในการปรับปรุงงาน ก่อให้เกิดความร่วมมือร่วมใจและการสนับสนุน การจัดทำรายงานอาจจัดทำได้ 2 ลักษณะ คือ

1. การจัดทำตามวาระ ซึ่งอาจเป็นรายงานประจำวัน รายงานประจำสัปดาห์ รายงานประจำเดือน และรายงานประจำปี นอกจากนี้อาจเป็นการจัดทำตามโอกาสพิเศษ เช่น เมื่อบริหารงานโครงการสำคัญสำเร็จ ก็ทำรายงานเสนอต่อบุคคลหรือสมาชิกในองค์การ
2. การจัดทำรายงานกรณีพิเศษ ได้แก่ การจัดทำรายงานเป็นครั้งคราวเมื่อมีเหตุการณ์สำคัญ เช่น รายงานผลการวิจัย รายงานผลการทดลองและรายงานผลการสำรวจ ส่วนการเสนอรายงานนั้นอาจเสนอได้หลายแบบ เช่น การรายงานด้วยวาจาเป็นการกล่าวคำปราศรัย การประชุม หรือใช้หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ช่วยเผยแพร่ นอกจากนี้อาจจะรายงานด้วยการจัดงานเพื่อแสดงผลงาน จัดนิทรรศการ ซึ่งในการจัดทำรายงานโดยทั่วไปนั้นอาจแบ่งเป็น 4 ประเภทใหญ่ ๆ คือ รายงานแสดงผลงาน รายงานเชิงสถิติ รายงานเหตุการณ์ และรายงานประชาสัมพันธ์ (อุทัย หิรัญโต. 2526 : 286-288)

การงบประมาณ

การงบประมาณคือ การประมาณรายรับ รายจ่ายที่จัดทำขึ้นประกอบโครงการและรายการทำกิจกรรม จำนวนเงินที่จะใช้ แหล่งเงินที่ได้รับ การงบประมาณเป็นกระบวนการบริหารกระบวนการหนึ่งที่มีความสำคัญ การจัดหาเงิน การเก็บรักษาเงิน และการใช้จ่ายเงินต้องมีระเบียบกฎเกณฑ์ที่รัดกุม การงบประมาณเป็นกระบวนการที่จะทำให้การบริหารเกิดขึ้นและควบคุมให้การบริหารดำเนินไปอย่างมีระเบียบและราบรื่น การงบประมาณหมายถึง การปฏิบัติการณ์ในด้านการเงิน การกำหนดรายได้ รายจ่ายการควบคุมการใช้จ่ายเงินในลักษณะต่าง ๆ ในหน่วยงานต่าง ๆ (อุทัย หิรัญโต. 2526 : 30-32) การดำเนินกิจการและกิจกรรมนักศึกษาต้องมีเงินงบประมาณแผ่นดินและเงินที่หามาได้ โดยวิธีการต่าง ๆ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามโครงการของนักศึกษา (ทวงมหาวิทยาลัย. 2525 : 17-18) อีสแมน (Eastman. 1971 : 43-45) กล่าวว่า การจัดงบประมาณเป็นเครื่องมือในการบริหารงานที่เกี่ยวข้องกับการวางแผน คือ การกำหนดว่า แผนงานนั้นจะต้องใช้ค่าใช้จ่ายเท่าใดในการนำมาเป็นค่าใช้จ่ายบุคลากร อุปกรณ์ ตลอดจนอาคารสถานที่นำมาเสนอ

แผนงานนั้น งบประมาณจึงเป็นเครื่องมือในการวางแผนและควบคุมเงิน การจัดทำงบประมาณนี้ เป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ชั้นสูงของหน่วยงาน โดยทั่วไปจะทำงานเป็นคณะกรรมการงบประมาณ (บัญชา ตันติยวงศ์. 2520 : 81) และในส่วนที่หน่วยงานทำหน้าที่เกี่ยวกับการศึกษา การงบประมาณเป็นปัจจัยสำคัญในการจัดการศึกษา เพราะต้องให้เงินลงทุนในการจัดการศึกษาไปพัฒนาประเทศ งบประมาณร้อยละ 19.3 ของงบประมาณแผ่นดินเป็นงบประมาณในการศึกษา (สำนักงานประมาณ. 2520 : 39)

การจัดทำงบประมาณต้องมีการปรึกษาหารือกันในหมู่ผู้บริหารที่รับผิดชอบในหน่วยงาน ทุกหน่วย เพื่อให้แผนงานต่าง ๆ ได้สอดคล้องกัน บุคลากรในระดับต่ำลงมาก็ต้องมีส่วนเสนอความเห็นและยอมรับแผนงานในอันที่จะให้แน่ใจได้ว่าทุกคนปฏิบัติตามแผนงานนั้นได้ ดังนั้น โครงการกิจกรรมนักศึกษา กรรมการนักศึกษา และอาจารย์ที่ปรึกษามีส่วนร่วมในการทำงบประมาณ โครงการต่าง ๆ และการจัดสรรงบประมาณ จำเป็นต้องมีหลักการยึดอยู่เพื่อเป็นแนวทางในการพิจารณาดำเนินการ บิว อึ้งภากรณ์ (2503 : 206) ได้ให้แนวในการจัดทำงบประมาณไว้ดังนี้

1. การคาดการณ์ไกล ได้แก่ การที่กระทรวง ทบวง กรม หรือหน่วยงานต่าง ๆ คาดคะเนไว้ล่วงหน้าว่ามีโครงการกี่โครงการ จะดำเนินโครงการ และใช้เงินเป็นจำนวนมากน้อย ในโครงการนั้น ๆ ในแต่ละปีและต้องคำนึงถึงรายรับที่จะได้มาว่าต้องเพียงพอกับรายจ่าย
2. ความเป็นประชาธิปไตย คือ การที่หน่วยงานหรือองค์การเมื่อนำเงินออกใช้จ่าย ควรที่จะให้ผู้ร่วมงานส่วนใหญ่เห็นชอบเสียก่อน
3. สาระประโยชน์ การที่ผู้บริหารจะใช้จ่ายเงินในแต่ละโครงการควรคำนึงถึงประโยชน์ที่เกิดขึ้นให้มากที่สุด
4. ความยุติธรรม ในการที่หัวหน้าองค์การหรือผู้บริหารจะจัดสรรเงินนั้น ควรคำนึงถึงความยุติธรรม ทั้งนี้รวมถึงศีลธรรมและความชอบธรรมด้วย
5. ดุลยภาพ หมายถึง ความเท่ากันระหว่างรายรับรายจ่าย โดยเฉลี่ยในระยะเวลาหลาย ๆ ปี
6. ประสิทธิภาพ ผู้ทำหน้าที่บริหารจะต้องคอยควบคุมดูแลให้มีการรับและการจ่ายเงินงบประมาณให้เกิดประสิทธิภาพให้มากที่สุด

ลักษณะของงบประมาณที่จะช่วยให้การบริหารงานบรรลุตามจุดมุ่งหมายมีหลายลักษณะ ผู้บริหารต้องตัดสินใจว่าควรใช้ลักษณะใดเหมาะสมที่สุด เกี่ยวกับเรื่องนี้ บัญญา ตันติยวงศ์ (2520 : 87-89) ได้เสนอว่า ลักษณะของงบประมาณที่ดีควรประกอบด้วยหลักเกณฑ์ดังนี้

1. เป็นงบประมาณที่เป็นที่ยอมรับของทุกฝ่าย ทั้งระดับบริหารและระดับรองลงมา ซึ่งในสถาบันการศึกษาก็ได้แก่ อธิการบดี ผู้อำนวยการ และคณาจารย์
2. เป็นงบประมาณที่ตั้งเป้าหมายไว้สูงแต่ก็สามารถจะปฏิบัติได้
3. เป็นงบประมาณที่จะอำนวยความสะดวกในการควบคุม
4. เป็นงบประมาณที่ได้รับการสนับสนุนอย่างจริงจังจากผู้บริหารชั้นสูง

ในการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา เช่น มหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ ถือว่าการจัดตั้งงบประมาณเป็นงานใหญ่ ทั้งนี้เพราะต้องการให้บุคลากรของหน่วยงานในสถาบันอุดมศึกษาสามารถที่จะทำงานได้อย่างสะดวก มีอุปกรณ์ที่จะใช้เป็นสื่อในการเรียน ดังนั้นเป้าหมายของการจัดซื้อหรือจัดทำวัสดุต้องให้ตรงกับความต้องการของอาจารย์หรือบุคลากรฝ่ายอื่นที่ต้องการใช้ และในการรวบรวมการจัดซื้อเป็นจำนวนมากทำให้ได้พัสดุในราคาถูก แต่สิ่งที่ควรคำนึงคือ ผู้จัดซื้อต้องมีความสุจริต มีระเบียบกฎเกณฑ์ที่เหมาะสมรัดกุม

เนื่องจากเงินงบประมาณมีที่ทรัพย์สินส่วนตัว ผู้บริหาร กรรมการนักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาจึงมีพันธะจะต้องให้เงินให้เหมาะสม รอบคอบ ต้องมีการทำบัญชีเพื่อให้เป็นที่แน่นอนว่าเงินงบประมาณได้ใช้ถูกต้องตามประเภท ถูกต้องตามระเบียบของการคลังและการเงิน และควรมีข้อมูลสำหรับศึกษาหรือสำรวจราคาเพื่อใช้รายงานไปยังหน่วยงานที่ทำหน้าที่ควบคุม และเพื่อให้เป็นข้อมูลสำหรับทำงบประมาณประจำปีในคราวต่อไป (Jarvis. 1967 : 322) ส่วนแบบของบัญชีย่อมมีความแตกต่างกันออกไปตามวัตถุประสงค์ของหน่วยงานนั้น แต่ในส่วนที่เป็นหลักใหญ่ ๆ แล้ว โร (Roe. 1961 : 200-201) ได้เสนอว่า ต้องมีรายละเอียดครบเพียงพอที่ผู้บริหารสามารถตรวจสอบใบรับใบเบิก ตรวจสอบหนี้สิน ทรัพย์สิน รายรับกับรายจ่ายเท่ากัน ทั้งนี้เพื่อให้เป็นที่แน่นอนว่า เจ้าหน้าที่บัญชีจะต้องทำงานด้วยความรอบคอบและเที่ยงตรง หน่วยงานจะต้องเก็บรักษาบัญชีไว้นานพอสมควรอย่างปลอดภัย ทั้งนี้เพื่อตรวจสอบย้อนหลังได้เมื่อสงสัย หรือไว้เป็นเครื่องช่วยทำงบประมาณในปีต่อไปได้ด้วย บัญชีที่มีลักษณะที่ติดตั้งกล่าวนี้นอกจากเป็นประโยชน์ในการป้องกันการทุจริตแล้วยังเป็นการประหยัดเวลาของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะผู้บริหารซึ่งจะต้องตรวจสอบอยู่เสมอ และผู้บริหารจะต้องมีความเข้าใจในระเบียบเกี่ยวกับการเงินและการบัญชีเป็นอย่างดี ย่าใจ อัจฉิตต์ (2519 : 130-136) ซึ่งได้ศึกษาพฤติกรรมทางการศึกษาของผู้บริหารในวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา 23 แห่ง พบว่าผู้บริหารส่วนใหญ่เข้าใจระเบียบการเงินของวิทยาลัยเป็นบางเรื่องเท่านั้น จึงได้ให้เจ้าหน้าที่การเงินและเจ้าหน้าที่ฝ่ายบัญชีของวิทยาลัยร่วมกันควบคุมดูแลการใช้จ่ายเงินและการบัญชีของวิทยาลัยด้วย ซึ่งสอดคล้องกันกับการวิจัยของ สลักพันธ์

มีผู้ทราญ์ (2517 : 152-156) เรื่องพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารสถาบันการศึกษาพยาบาลในประเทศไทย พบว่าผู้บริหารส่วนใหญ่เข้าใจระเบียบการใช้จ่ายเงินงบประมาณเป็นมางเรื่อง และไม่เข้าใจเลยก็มี เพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่เข้าใจดี การที่ผู้บริหารทำการตรวจสอบบัญชีนั้น ก็เพื่อให้รู้ว่างบประมาณได้ใช้ไปอย่างถูกต้องตามวัตถุประสงค์ของกฎระเบียบว่าด้วยเรื่องนั้น ๆ การตรวจสอบมี 3 ระยะ คือ ตรวจสอบก่อนจ่าย เป็นการวางกฎเกณฑ์และกรรมวิธีตรวจไว้ล่วงหน้าเพื่อป้องกันความผิดพลาด รวมทั้งการกำหนดผู้ทำบัญชีตรวจสอบบัญชีและจำนวนครั้งที่จะตรวจสอบในหนึ่งปี ตรวจสอบในระหว่างทำ คือการตรวจสอบเมื่อมีการปิดบัญชีเป็นระยะ ๆ เช่น ทุกสัปดาห์ ทุก 2 สัปดาห์ หรือทุกเดือน และตรวจสอบภายหลังจ่าย ซึ่งเป็นการตรวจสอบเมื่อสิ้นปีหรือมีการปิดบัญชีแล้ว เพื่อหาข้อบกพร่องและแก้ไขที่ผิดพลาดหรือทุจริต หลังจากนั้นจะได้แก้ไขให้ถูกต้อง ในการตรวจสอบบัญชีนั้นแบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ

1. การตรวจสอบภายใน (Internal-audit) มีประโยชน์หลายประการ เช่น ให้มีการลงบัญชีครบถ้วน ไม่ให้มีการทุจริตยกยอกเงินหรือนักัด รายงานบัญชีให้ตรงกันและตรวจสอบทานกัน ได้ หรือเพื่อเป็นการตรวจสอบงานธุรการทั่วไปด้วยผลการตรวจสอบอาจพบข้อบกพร่องของเจ้าหน้าที่การเงิน ซึ่งจะได้นำไปใช้ปรับปรุงการทำงานต่อไปได้

2. การตรวจสอบภายนอก (External-audit) เป็นการตรวจสอบโดยเจ้าหน้าที่ตรวจสอบโดยเฉพาะ ซึ่งมาจากหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ควบคุมการเงิน การตรวจสอบกระทำเป็นประจำ จึงควรมีการรายงานผลการตรวจสอบบัญชีของสถาบันเพื่อให้เป็นการแน่ใจว่า การใช้งบประมาณเป็นไปอย่างถูกต้องและประชาชนพอใจนับสนุนในด้านการเงินแก่สถาบันการศึกษาด้วย (Roe, 1961 : 112-113) การตรวจสอบบัญชีจึงมีความสำคัญ เป็นเครื่องมือในการบริหารงบประมาณการเงิน ทั้งหน่วยงานที่เป็นเอกชนและของรัฐ ส่วนงานสโมสรนักศึกษา ก็จำเป็นต้องมีการตรวจสอบการเงินและบัญชีโดยมีผู้ตรวจสอบบัญชีรายรับรายจ่ายของสโมสรนักศึกษา สิ่งสำคัญในการจัดทำงบประมาณสิ่งหนึ่งคือ การประมาณการรายได้ รายจ่าย ซึ่งผู้บริหารหรือกรรมการนักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาต้องมีหลักยึดในการประมาณการรายได้ รายจ่าย ให้หน่วยงานหรืองานสามารถดำเนินงานได้ตามเป้าหมาย การประมาณการไปมากกว่าที่เป็นจริง หรือน้อยเกินไปก็อาจมีผลเสียได้ตั้งนั้นผู้มีหน้าที่เกี่ยวกับการเงินของหน่วยงานจึงควรมีความเข้าใจหลักในการประมาณการบ้างพอสมควร (บัญญัติ ดันติยวงศ์, 2520 : 211)

ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษาหรือที่เรียกว่าเงินอุดหนุนกิจกรรมนักศึกษา โดยทั่วไปนักศึกษาได้รับเงินอุดหนุนกิจกรรมนักศึกษาจากแหล่งต่าง ๆ คือจากเงินบำรุงกิจกรรมที่เก็บจาก

นักศึกษา เงินบริจาค เงินซึ่งสถาบันอุดมศึกษาหรือทบวงมหาวิทยาลัยจัดสรรให้ และจากเงินที่เกิดจากการดำเนินกิจกรรมของนักศึกษา

เงินบำรุงกิจกรรมนักศึกษาที่เก็บจากนักศึกษาทุกคนในสถาบันนับว่าเป็นแหล่งเงินที่สำคัญที่สุด โดยทั่วไปสถาบันอุดมศึกษาจะเป็นฝ่ายเก็บเงินบำรุงกิจกรรมนักศึกษา ทั้งนี้เพราะนักศึกษาจะมีความยากลำบากมากในการเรียกเก็บเงินบำรุงกิจกรรมนักศึกษาจากเพื่อนนักศึกษาด้วยกัน เมื่อได้ยอดเงินบำรุงกิจกรรมนักศึกษาทั้งหมดมาแล้ว โดยทั่วไปสถานศึกษาหรือสโมสรนักศึกษาจะเป็นฝ่ายจัดสรรงบประมาณให้ชมรมของสโมสร การที่สถาบันอุดมศึกษามอบให้สถานศึกษาหรือสโมสรนักศึกษาเป็นผู้จัดสรรงบประมาณก็เพราะสถาบันอุดมศึกษาต้องการให้นักศึกษาเป็นผู้วางแผนใช้จ่ายเงินกิจกรรมนักศึกษาเอง แต่สถาบันอุดมศึกษายังคงต้องควบคุมการใช้เงินกิจกรรมนักศึกษา โดยให้นักศึกษาปฏิบัติตามระเบียบการพัสดุและระเบียบการเงินของสถาบัน ทั้งนี้เพื่อให้การใช้จ่ายเงินบำรุงกิจกรรมนักศึกษาเป็นไปด้วยความถูกต้อง (สำเนา ๖ ขจรศิลป์. 2525 : 31)

ปัญหาและอุปสรรคของการดำเนินงานบุคลากรนิสิตนักศึกษา

ปัญหาและอุปสรรคของการดำเนินงานบุคลากรนิสิตนักศึกษาที่สำคัญมี 10 ประการ ที่วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2528 : 144-145) รวบรวมไว้มีดังนี้

1. ความเข้าใจ และการสนับสนุนจากผู้บริหารสูงสุดในงานบุคลากรนิสิตนักศึกษายังมีน้อยไป เป็นเหตุให้งานบางประการไม่อาจทำได้ตามหลักการหรือทฤษฎีที่ควรจะเป็น
2. การศึกษาด้านองค์ประกอบหรือสิ่งแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัยที่มีผลกระทบต่อการพัฒนา นิสิตนักศึกษาในประเทศไทยยังมีน้อยไป โดยเฉพาะวิจัยที่แสดงภาพของนักศึกษาไทย ทั้งด้านบุคลิกภาพ ทัศนคติ ความเชื่อ พฤติกรรมให้ได้ภาพชัดเจน ในต่างประเทศ มีการวิจัยทั้งด้านปัจจัยที่มีผลต่อความเจริญงอกงามของนิสิตนักศึกษาและทั้งด้านส่วนลักษณะบุคลิกภาพของนิสิตนักศึกษา ทำให้มหาวิทยาลัยได้ตระหนักถึงความจำเป็นที่จะลงทุนจัดสิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนา นิสิตนักศึกษา ให้สอดคล้องกับลักษณะธรรมชาติของนิสิตนักศึกษาและธรรมชาติของสถาบันอุดมศึกษาแห่งนั้นด้วย
3. สถานที่ หลายสถาบันมีปัญหาด้านสถานที่ไม่เพียงพอ เนื่องจากงานบุคลากรนิสิต นักศึกษามีทั้งงานที่ให้บริการและสวัสดิการนิสิตนักศึกษา ลักษณะงานแต่ละอย่างแตกต่างกันทั้งวิธีการจัดการและการให้บริการที่หลากหลาย งานบางอย่างอาจจะจัดการไม่ได้คล่องตัวเนื่องจากไม่มีสถานที่เฉพาะกิจ
4. การเงิน เนื่องจากงานต่าง ๆ ของบุคลากรนิสิตนักศึกษาเป็นบริการที่ไม่มีรายได้เป็น

ส่วนใหญ่ มีงบประมาณไม่เพียงพอ บางครั้งจึงไม่อาจจัดดำเนินการในเรื่องที่ควรจะทำได้ครบตามหลักการ

5. บุคลากร เนื่องจากศาสตร์สาขามวลสารนิสิตนักศึกษา ยังเป็นศาสตร์ค่อนข้างใหม่ ไม่แพร่หลายทั่วไปนัก การศึกษาระดับปริญญาตรีหรือปริญญาโททางด้านนี้ก็ยังมีย่อยมากในประเทศไทย ความเข้าใจในทฤษฎีหรือหลักการด้านนี้จึงมีน้อย มองไม่เห็นความต่อเนื่องระหว่างงานที่ทำอยู่กับปรัชญาของงานด้านนี้ และไม่เห็นความสัมพันธ์ระหว่างการปฏิบัติงานของตนกับมหาวิทยาลัยอีกด้วย การพัฒนาบุคลากรด้านนี้ก็ยังทำเป็นบางจุด เช่น ด้านกิจกรรม แต่ด้านอื่น ๆ ยังไม่ค่อยได้มีการพัฒนา จึงอาจเกิดปัญหาด้านการทำงานที่เกี่ยวข้องกับนิสิตนักศึกษาได้

6. อุปกรณ์ที่จะสนับสนุนกิจการให้เกิดการพัฒนาผลิตนิสิตนักศึกษาบางอย่างมีน้อยไป เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์ แผ่นฟิล์ม ระเบียบกฎเกณฑ์ต่าง ๆ เป็นต้น

7. งานบุคลากรนิสิตนักศึกษาเป็นงานที่อยู่ระหว่างนิสิตนักศึกษา คณะอาจารย์กับฝ่ายบริหาร การอุดมศึกษา การประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ จึงจำเป็นมากเพื่อสร้างความพึงพอใจและลดความขัดแย้งของบุคลากรฝ่ายต่าง ๆ และให้การดำเนินการด้านบุคลากรนิสิตนักศึกษาเป็นไปโดยไม่มีอุปสรรค

8. ขาดผู้นำหรือผู้ริเริ่มที่จะพัฒนางานด้านบุคลากรนิสิตนักศึกษา โดยเหตุทั้งงานนี้เป็นงานที่ไม่มีผลประโยชน์ ผู้ที่ร่วมทำงานด้านนี้จะต้องเสียสละเวลา ทุกทรัพย์สิน และกำลังความคิดอย่างมาก งานประจำวันก็มากมายเกินกว่าจะมีเวลาอิสระที่ค้นคิดพัฒนางานให้ เป็นตัวอย่างแก่สถาบันอื่น ๆ ได้ จึงยังไม่มีกิจกรรมอันใดที่แปลกใหม่ และมีประโยชน์ต่อนิสิตนักศึกษามากนัก

9. ขาดความร่วมมือ ทั้งฝ่ายอาจารย์และนิสิตนักศึกษา อาจารย์ส่วนใหญ่มีภารกิจมากมาย จึงไม่อาจจะทำงานด้านบุคลากรนิสิตนักศึกษาได้มาก เช่นเดียวกับนิสิตนักศึกษาซึ่งเรียนระบบหน่วยกิต มีงานทำตลอดทั้งภาคการศึกษา จึงไม่มีความกระตือรือร้นที่จะร่วมกิจกรรมใด ๆ ในมหาวิทยาลัย การขาดความร่วมมือทั้งสองฝ่ายทำให้โครงการพัฒนานิสิตในหลายจุดไม่อาจทำได้

10. ขาดองค์การหลักที่จะช่วยเป็นแกนในการนำความคิด แลกเปลี่ยนความคิดเห็น เพื่อให้แต่ละสถาบันได้แนวทางไปพัฒนางานบุคลากรนิสิตนักศึกษาของสถาบันที่ตนรับผิดชอบอยู่ ในการนี้ควรจะมีสมาคมบุคลากรนิสิตนักศึกษา เพื่อเป็นศูนย์กลางรับผิดชอบการประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และเป็นศูนย์กลางข่าวสารข้อมูลทางด้านนี้ด้วย งานบุคลากรนิสิตนักศึกษามีความสำคัญต่อการพัฒนาบุคลิกภาพพฤติกรรมของนิสิตนักศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องจัดประสบการณ์และสิ่งแวดล้อมให้นิสิตนักศึกษาอย่างมีคุณภาพ เพื่อให้ผลิตนิสิตนักศึกษาได้เจริญงอกงาม เป็นทรัพยากรมนุษย์ในระดับผู้นำ

ที่มีความดีงาม ความสมบูรณ์ และความเก่งกล้าตามที่สังคมปรารถนา ดังนั้นงานบุคลากรนิสิตนักศึกษาที่มีความดีงาม ความสมบูรณ์ และความเก่งกล้าตามที่สังคมปรารถนา งานบุคลากรนิสิตนักศึกษาจึงเป็นงานสร้างคนที่สามารถให้แก่ประเทศไทย ผู้ที่ทำงานด้านบุคลากรนิสิตนักศึกษา จึงควรเป็นผู้มีอุดมการณ์ อุดมคติเพื่องานอย่างเต็มที่โดยถือว่า งานนี้เป็นงานที่จะก่อคุณประโยชน์ให้เกิดขึ้นเพราะการทำให้คนเป็นคนดี ประสบความสำเร็จในชีวิตได้เป็นงานที่สร้างคุณผลอย่างแน่นอน การยึดมั่นในการปฏิบัติงานอย่างเนืองนิจ จริงจัง และอดทนนี้ ย่อมทำให้งานบุคลากรนิสิตนักศึกษาเป็นงานที่น่าทำ น่าสนุก และมีประโยชน์ต่อประเทศไทย แต่การดำเนินงานยังมีปัญหาและอุปสรรคหลาย ๆ ประการเป็นอันว่า นิสิตนักศึกษาไม่เข้าใจ จุดมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมนักศึกษา ซึ่งเป็นงานสำคัญของกิจการนักศึกษาสืบเนื่องมาจากประชาสัมพันธ์ไม่ดีเท่าที่ควร (นันทวัน แก้วเอี่ยม. 2531 : 81-87) ในการจัดการกิจกรรมนักศึกษายังขาดอาจารย์ที่ปรึกษา ขาดงบประมาณ สถานที่อุปกรณ์ และนักศึกษาไม่ค่อยสนใจในการจัดกิจกรรมนักศึกษา สมาชิกของแต่ละชมรมขาดผู้มีความชำนาญ ไม่สนใจต่อการจัดกิจกรรม อาจารย์ที่ปรึกษาชมรม ไม่สนใจในกิจกรรมของชมรม และขาดการสนับสนุนจากสถาบัน (พณี ปรีชาเนก และคนอื่น ๆ. 2527 : 192-193) อาจารย์ทั่ว ๆ ไปไม่ค่อยสนใจในการจัดกิจกรรมนักศึกษาเท่าที่ควร (จารุบุตร ฟ้าร่มขาว. 2525 : 107-113)

จากเอกสารและงานวิจัยที่กล่าวมาแล้ว มีสาระเกี่ยวกับการบริหารกิจการนักศึกษาที่มุ่งเน้นให้เป็นส่วนหนึ่งของการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาให้นักศึกษาให้เป็นคนที่สมบูรณ์ การบริหารกิจการนักศึกษาผู้บริหารทุกระดับต้องเข้าใจกระบวนการบริหาร ได้แก่ นโยบายกิจการนักศึกษา การวางแผนงาน การจัดองค์การ การจัดบุคลากร การบังคับบัญชา การประสานงาน การประเมินผล การรายงานผล และการงบประมาณ จึงจะทำให้การบริหารกิจการศึกษาดำเนินไปสู่เป้าหมายของสถาบัน

สมมติฐานการวิจัย

ทัศนะของผู้เชี่ยวชาญต่อการบริหารกิจการนักศึกษา ที่ควรปฏิบัติและทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการนักศึกษต่อการบริหารกิจการนักศึกษา ที่ปฏิบัติจริงแต่ละด้านแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่องการบริหารกิจการนศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขต
เทคโนโลยีกรุงเทพฯ เป็นวิจัยเชิงสำรวจ ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามสาระดังนี้คือ การกำหนด
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง การเลือกผู้เชี่ยวชาญ การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บ
รวบรวมข้อมูล การเก็บรวบรวมข้อมูล การจัดกระทำข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้
ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้บริหารจำนวน 81 คน อาจารย์จำนวน 114 คน
และกรรมการนศึกษาจำนวน 310 คน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2533 กับผู้เชี่ยวชาญ
ตามเกณฑ์ที่คุณสมบัติกำหนดไว้จำนวน 40 คน รวมประชากรทั้งหมดจำนวน 545 คน

กลุ่มตัวอย่าง เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีสุ่มแบบง่ายได้ ผู้บริหารจำนวน 65 คน อาจารย์
จำนวน 92 คน กรรมการนศึกษา จำนวน 248 คน คิดเป็นร้อยละ 80 ของแต่ละกลุ่ม สำหรับ
ผู้เชี่ยวชาญเลือกตามเกณฑ์คุณสมบัติที่กำหนดไว้ โดยใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง จำนวน 40 คน รวม
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 445 คน ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนและร้อยละของประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ร้อยละ
ผู้บริหาร	81	65	80
อาจารย์	114	92	80
กรรมการนักศึกษา	310	248	80
ผู้เชี่ยวชาญ	40	40	100
รวม	545	445	81.65

เกณฑ์การเลือกผู้เชี่ยวชาญ

ผู้วิจัยได้เลือกผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับงานกิจการนักศึกษา จำนวน 40 คน เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามทุกขณะที่ควรปฏิบัติในการบริหารกิจการนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ตามเกณฑ์คุณสมบัติ ดังนี้

1. กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านวิชาการ จำนวน 24 คน มีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี และเป็นผู้มีภาระรับผิดชอบจำแนกดังนี้
 - 1.1 เป็นผู้บริหารหรือเคยเป็นผู้บริหารกิจการนักศึกษาและ
 - 1.2 เป็นวิทยากรเกี่ยวกับกิจการนักศึกษาซึ่งเป็นที่ยอมรับของบุคคลในวงการบริหารกิจการนักศึกษาหรือ
 - 1.3 เป็นผู้สอนผู้เขียนบทความ เขียนเอกสารประกอบคำสอนหรือ
 - 1.4 เป็นผู้ปฏิบัติงานกิจการนักศึกษาและ
 - 1.5 เป็นผู้แต่งตำรา ผู้เขียนเอกสารประกอบคำสอนวิชากิจการนักศึกษาหรือเขียนบทความเกี่ยวกับกิจการนักศึกษา
2. กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ 24 คน จำแนกตามสังกัดรับราชการอยู่ในสถาบันอุดมศึกษา ได้ดังนี้
 - 2.1 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำนวน 5 คน

- 2.2 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จำนวน 4 คน
 - 2.3 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 1 คน
 - 2.4 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำนวน 2 คน
 - 2.5 มหาวิทยาลัยศิลปากร จำนวน 6 คน
 - 2.6 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า พระนครเหนือ จำนวน 1 คน
 - 2.7 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล คณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 1 คน
 - 2.8 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ ฯ จำนวน 4 คน
3. กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านปฏิบัติการกิจการนักศึกษา จำนวน 16 คน เป็นผู้มีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี และเป็นผู้มีภาระรับผิดชอบจำแนกได้ดังนี้
- 3.1 เป็นผู้บริหารหรือเคยเป็นผู้บริหารกิจการนักศึกษาหรือ
 - 3.2 เป็นผู้ปฏิบัติงาน กิจการนักศึกษาหรือเคยปฏิบัติงานกิจการนักศึกษา ไม่น้อยกว่า 3 ปี หรือ
 - 3.3 เป็นวิทยากร หรือเคยเป็นผู้เข้าร่วมประชุมสัมมนาในงานกิจการนักศึกษาและ
 - 3.4 เป็นผู้รับราชการอยู่ในสังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในหน่วยงานคณะและวิทยาเขต ดังต่อไปนี้
- วิทยาเขตพระนครเหนือ จำนวน 1 คน
 - วิทยาเขตสมทบศรี จำนวน 2 คน
 - วิทยาเขตจักรพงษ์ภูวนารถ จำนวน 1 คน
 - วิทยาเขตเพาะช่าง จำนวน 1 คน
 - วิทยาเขตโขติเวช จำนวน 1 คน
 - วิทยาเขตพัฒนศึกษการพระนคร จำนวน 1 คน
 - วิทยาเขตชุมพร เขตอุดมศักดิ์ จำนวน 1 คน
 - วิทยาเขตพระนครใต้ จำนวน 1 คน
 - วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ จำนวน 2 คน
 - วิทยาเขตอุเทนถวาย จำนวน 1 คน
 - คณะวิศวกรรมเทคโนโลยี จำนวน 1 คน
 - คณะศิลปกรรม จำนวน 1 คน
 - วิทยาเขตเทเวศร์ จำนวน 1 คน

กองบริการ จำนวน 1 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่คั่นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) เกี่ยวกับการบริหารกิจการนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ของผู้เกี่ยวข้องต่อการบริหารกิจการนักศึกษาที่ควรปฏิบัติและทักษะของผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการนักศึกษาดต่อการบริหารกิจการนักศึกษาที่ปฏิบัติจริง ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลจากเอกสาร ตำราและงานวิจัยเกี่ยวกับการบริหารกิจการนักศึกษา แยกทั้งทางวิชาการและสถานการณ์การบริหารกิจการนักศึกษาที่ปฏิบัติกันอยู่ในสถาบันอุดมศึกษาของไทย แบ่งเป็น 9 ด้าน คือ ด้านนโยบาย การวางแผนงาน การจัดองค์การ การจัดบุคลากร การบังคับบัญชา การประสานงาน การประเมินผล การรายงานผล และการงบประมาณ
2. สร้างแบบสอบถามจากข้อมูลในข้อ 1 ตามหลักการสร้างเครื่องมือในการวิจัย ได้ข้อคำถาม 48 ข้อ แล้วนำเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาเพื่อตรวจแก้ ความชัดเจนของภาษา และสำนวนที่ใช้
3. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน เพื่อตรวจแก้ ส่วนนสาระของข้อคำถามให้ชัดเจนและตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา
4. นำแบบสอบถามไปปรับปรุงแก้ไขให้มีความแจ่มชัดและครอบคลุมเนื้อหาแล้วนำมาเสนอคณะกรรมการควบคุมปริญญาในพันธกิจารณาอีกครั้งหนึ่ง
5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้ว ไปทดลองใช้กับผู้เกี่ยวข้องที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 คน และทดลองใช้กับผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการนักศึกษที่ไม่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อโดยใช้ร้อยละ 25 ของกลุ่มสูงและร้อยละ 25 ของกลุ่มต่ำ แล้วใช้ t-test วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก (ภาคผนวก ค)
6. เลือกข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป ซึ่งถือว่าอยู่ในเกณฑ์สูงได้ จำนวน 48 ข้อ ไปใช้เป็นเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล
7. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ปรากฏว่าได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .98 (ภาคผนวก ค)

ลักษณะแบบสอบถาม แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งเป็น 2 ชุด มีสาระเหมือนกัน ชุดที่ 1 เป็นแบบสอบถามทัศนะของผู้เชี่ยวชาญต่อการบริหารกิจการนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคโนโลยีกรุงเทพฯ ที่ควรปฏิบัติ (ภาคผนวก ก)

ชุดที่ 2 เป็นแบบสอบถามทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการนักศึกษาต่อการบริหารกิจการนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคโนโลยีกรุงเทพฯ ที่ปฏิบัติจริง (ภาคผนวก ข)

แบบสอบถามทั้ง 2 ชุดแบ่งเป็น 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เป็นรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับทัศนะต่อการบริหารกิจการนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคโนโลยีกรุงเทพฯ ที่ควรปฏิบัติในทัศนะของผู้เชี่ยวชาญ และที่ปฏิบัติจริงในทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการนักศึกษา แบ่งเป็นคำถามด้านนโยบาย 7 ข้อ การวางแผนงาน 5 ข้อ การจัดองค์การ 5 ข้อ การจัดบุคลากร 8 ข้อ การบังคับบัญชา 3 ข้อ การประสานงาน 6 ข้อ การประเมินผล 5 ข้อ การรายงานผล 4 ข้อ และด้านการงบประมาณ 5 ข้อ มีระดับทัศนะ 5 ระดับคือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อยและน้อยที่สุด ตอนท้ายของแต่ละด้านเป็นแบบปลายเปิดให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนน้ำหนักของตัวเลือก 5 ระดับ ตั้งแต่ 1 ถึง 5 คะแนน ดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง	ผู้ตอบมีทัศนะว่าการบริหารกิจการนักศึกษาคควรปฏิบัติ หรือ ได้ปฏิบัติจริงมากที่สุด
คะแนน 4 หมายถึง	ผู้ตอบมีทัศนะว่าการบริหารกิจการนักศึกษาคควรปฏิบัติ หรือ ได้ปฏิบัติจริงมาก
คะแนน 3 หมายถึง	ผู้ตอบมีทัศนะว่าการบริหารกิจการนักศึกษาคควรปฏิบัติ หรือ ได้ปฏิบัติจริงปานกลาง
คะแนน 2 หมายถึง	ผู้ตอบมีทัศนะว่าการบริหารกิจการนักศึกษาคควรปฏิบัติ หรือ ได้ปฏิบัติจริงน้อย
คะแนน 1 หมายถึง	ผู้ตอบมีทัศนะว่าการบริหารกิจการนักศึกษาคควรปฏิบัติ หรือ ได้ปฏิบัติจริงน้อยที่สุด

- การแปลความหมายค่าเฉลี่ยน้ำหนักคำตอบ แบ่งออกเป็น 5 ช่วง ดังนี้
- ค่าเฉลี่ยที่คะแนนตั้งแต่ 4.21 - 5.00 หมายถึง การบริหารกิจการนักศึกษาควรปฏิบัติ หรือ ได้ปฏิบัติจริงมากที่สุด
- ค่าเฉลี่ยที่คะแนนตั้งแต่ 3.41 - 4.20 หมายถึง การบริหารกิจการนักศึกษาควรปฏิบัติ หรือ ได้ปฏิบัติจริงมาก
- ค่าเฉลี่ยที่คะแนนตั้งแต่ 2.61 - 3.40 หมายถึง การบริหารกิจการนักศึกษาควรปฏิบัติ หรือ ได้ปฏิบัติจริงปานกลาง
- ค่าเฉลี่ยที่คะแนนตั้งแต่ 1.81 - 2.60 หมายถึง การบริหารกิจการนักศึกษาควรปฏิบัติ หรือ ได้ปฏิบัติจริงน้อย
- ค่าเฉลี่ยที่คะแนนตั้งแต่ 1.00 - 1.80 หมายถึง การบริหารกิจการนักศึกษาควรปฏิบัติ หรือ ได้ปฏิบัติจริงน้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ผู้วิจัยได้ปรึกษา ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคโนโลยีพระยาองค์เทพฯ เพื่อขอความเห็นชอบและขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ติดต่อขอหนังสือราชการจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ถึงผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 40 คน แล้วนำหนังสือและแบบสอบถามไปติดต่อขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญด้วยตนเองจำนวน 5 ครั้งจนได้รับแบบสอบถามคืนทั้งหมด ส่วนผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการนักศึกษา ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามและติดต่อด้วยตนเอง จนได้รับแบบสอบถามคืนทั้งหมดเช่นเดียวกัน ดังได้แสดงไว้ในตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละของแบบสอบถามที่ส่งไป ได้รับคืนและสมบูรณ์จำแนกตามสถานภาพ

ตัวแปร	จำนวนแบบสอบถาม		ร้อยละ
	ส่งไป	ได้รับคืนและสมบูรณ์	
ผู้บริหาร	65	65	100
อาจารย์	92	92	100
กรรมการนักศึกษา	248	248	100
ผู้เชี่ยวชาญ	40	40	100
รวม	445	445	100

การจัดกระทำข้อมูล

ผู้วิจัยจัดกระทำข้อมูลดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์ จำนวน 445 ฉบับ
2. นำแบบสอบถามมาจำแนกตามตัวแปรและตรวจให้คะแนนตามน้ำหนักของตัวเลือกที่กำหนดไว้คือ 5-4-3-2-1 ลงในช่องของตารางสำหรับผู้วิจัยที่เตรียมไว้
3. นำข้อมูลทั้งหมดไปวิเคราะห์โดยเครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS-X (Statistical Package for Social Sciences-Version X) ในการหาค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าเอฟเทสต์ (F-test) และทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe)

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำไปแปลผล ผู้วิจัยใช้วิธีการทางสถิติดังนี้

1. ตามความมุ่งหมายข้อที่ 1 ศึกษาทัศนคติของผู้เชี่ยวชาญต่อการบริหารกิจการนักศึกษาที่ควรปฏิบัติและทัศนคติของผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการนักศึกษาต่อการบริหารกิจการนักศึกษาที่

ปฏิบัติจริง 9 ด้าน คือ ด้านนโยบาย การวางแผนงาน การจัดองค์การ การจัดบุคลากร การบังคับบัญชา การประสานงาน การประเมินผล การรายงานผล และด้านการงบประมาณ โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

2. ตามความมุ่งหมายข้อที่ 2 เปรียบเทียบทัศนะของผู้เชี่ยวชาญ ต่อการบริหารกิจการ นักศึกษาที่ควรปฏิบัติและทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการนักศึกษาต่อการบริหารกิจการ นักศึกษาที่ปฏิบัติจริงแต่ละด้าน โดยใช้เอฟเทสต์ (F-test)

3. การทดสอบสมมติฐาน

3.1 ผู้วิจัยได้ทดสอบสมมติฐานทางสถิติของความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของทัศนะของกลุ่มตัวอย่าง 4 กลุ่ม ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการนักศึกษาที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนชนิดวิเคราะห์ความแปรปรวนทิศทางเดียวเพื่อทดสอบสมมติฐาน

3.2 เมื่อปรากฏว่าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffé) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 119-122) เนื่องจากจำนวนผู้ตอบในแต่ละกลุ่มตัวอย่างต่างกันมาก

4. การสรุปความคิดเห็นจากข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารกิจการนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ใช้วิธีแจกแจงความถี่ของคำตอบ และเสนอผลวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงบรรยาย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้หาค่าต่าง ๆ ดังนี้

1. ค่าเฉลี่ย (Mean)

$$\bar{X} = \frac{\sum fX}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum fX$ แทน ผลรวมของคะแนนคูณด้วยความถี่

N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

(ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 60)

2. ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

$$SD = \sqrt{\frac{N\sum fx^2 - (\sum fx)^2}{N(N-1)}}$$

- เมื่อ SD แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 $\sum fx^2$ แทน ผลรวมของคะแนนยกกำลังสองคูณด้วยความถี่
 N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
 $(\sum fx)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนคูณด้วยความถี่ทั้งหมดยกกำลังสอง

(ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 64)

3. การเปรียบเทียบทัศนคติของผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการนักศึกษาต่อการบริหารกิจการนักศึกษา เพื่อทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม ใช้สูตร

$$F = \frac{MS_B}{MS_W}$$

- เมื่อ F แทน ค่าที่ใช้พิจารณาใน F-Distribution
 MS_B แทน ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
 MS_W แทน ความแปรปรวนภายในกลุ่ม
 (ชูศรี วงศ์วิริยะ. 2530 : 249)

เมื่อพบว่าผลการเปรียบเทียบมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติก็ได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ตามวิธีของเชฟเฟ (Scheffé) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 121 - 122)

4. ค่าสถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของแบบสอบถาม

4.1 หาค่าอำนาจจำแนกแบบสอบถามเป็นรายข้อโดยใช้ที-เทสต์ (t-test) เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มสูงกับกลุ่มต่ำ โดยใช้สูตร

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{n_H} + \frac{S_L^2}{n_L}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามแต่ละข้อ
	\bar{X}_H	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ได้คะแนนสูง
	\bar{X}_L	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ได้คะแนนต่ำ
	S_H^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มที่ได้คะแนนสูง
	S_L^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มที่ได้คะแนนต่ำ
	n_H	แทน	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามในกลุ่มสูง
	n_L	แทน	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามในกลุ่มต่ำ
	(ล้วน	สายยศ และอังคณา	สายยศ. 2531 : 185)

4.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ใช้สูตร

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left(1 - \frac{\sum v_i}{v_t} \right)$$

คือ	α	คือ	ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
	n	คือ	ค่าจำนวนข้อของแบบสอบถาม
	v_i	คือ	ความแปรปรวนเป็นรายข้อ
	v_t	คือ	ความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งฉบับ
	(วิเชียร	เกตุสิงห์.	2530 : 119)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้การวิเคราะห์ข้อมูล เข้าใจตรงกันในการแปลความหมาย ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ ดังนี้

- \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย
- N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
- SD แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- F แทน ค่าที่ใช้พิจารณาใน F-Distribution
- df แทน Degrees of Freedom
- SS แทน Sum of Squares
- MS แทน Mean Square
- * แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลซึ่งได้จัดทำโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS-X (Statistical Package for Social Sciences-Version X) ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นผลการศึกษาค้นหาของผู้เชี่ยวชาญ ต่อการบริหารกิจการนักศึกษาที่ควรปฏิบัติ และทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการนักศึกษาต่อการบริหารกิจการนักศึกษาที่ปฏิบัติจริงของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการหาค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็นรายชื่อและรายด้าน 9 ด้าน ดังแสดงไว้ในตาราง 3-12

ตอนที่ 2 เป็นการเปรียบเทียบทัศนะของผู้เชี่ยวชาญ ต่อการบริหารกิจการนักศึกษาที่ควรปฏิบัติและทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการนักศึกษาต่อการบริหารกิจการนักศึกษาที่ปฏิบัติจริงแต่ละด้าน ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ดังแสดงไว้ในตาราง

ตอนที่ 3 เป็นการสรุปความคิดเห็นจากข้อเสนอแนะเป็นความถี่ของคำตอบจากข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารกิจการนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ดังแสดงไว้ในตาราง 31

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของทัศนะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการนักศึกษาดต่อการบริหารกิจการนักศึกษา ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ 9 ด้าน ด้านนโยบาย การวางแผนงาน การจัดการ การจัดบุคลากร การบังคับบัญชา การประสานงาน การประเมินผล การรายงานผล และการงบประมาณ ดังแสดงไว้ในตาราง 3-12

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนะของผู้เชี่ยวชาญต่อการบริหารกิจการนักศึกษาที่ควรปฏิบัติและทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการนักศึกษาดต่อการบริหารกิจการนักศึกษาที่ปฏิบัติจริงของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ เป็นรายด้านและรวม 9 ด้าน

การบริหาร กิจการนักศึกษา	ผู้เชี่ยวชาญ N = 40 ระดับที่ ควรปฏิบัติ		ผู้บริหาร N = 65 ระดับที่ ปฏิบัติจริง		อาจารย์ N = 92 ระดับที่ ปฏิบัติจริง		กรรมการนักศึกษา N = 248 ระดับที่ ปฏิบัติจริง	
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
ด้านนโยบาย	4.61	0.46	3.16	0.46	3.16	0.67	3.00	0.57
ด้านการวางแผนงาน	4.70	0.37	3.04	0.48	3.07	0.63	2.95	0.54
ด้านการจัดการ	4.66	0.40	2.95	0.46	2.93	0.62	2.87	0.58
ด้านการจัดบุคลากร	4.73	0.37	2.95	0.40	2.86	0.57	2.84	0.53

ตาราง 3 (ต่อ)

ลักษณะ การบริหาร กิจการนักศึกษา	ผู้เชี่ยวชาญ N = 40 ระดับที่ ควรปฏิบัติ		ผู้บริหาร N = 65 ระดับที่ ปฏิบัติจริง		อาจารย์ N = 92 ระดับที่ ปฏิบัติจริง		กรรมการนักศึกษา N = 248 ระดับที่ ปฏิบัติจริง	
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
ด้านการบังคับบัญชา	4.03	0.37	3.06	0.46	2.98	0.66	2.91	0.68
ด้านการประสานงาน	4.66	0.36	3.01	0.44	2.85	0.72	2.83	0.60
ด้านการประเมินผล	4.69	0.43	2.87	0.47	2.76	0.73	2.83	0.62
ด้านการรายงานผล	4.66	0.50	2.88	0.48	2.77	0.73	2.84	0.61
ด้านการงบประมาณ	4.68	0.45	3.00	0.58	2.95	0.61	2.78	0.65
รวม 9 ด้าน	4.60	0.31	2.99	0.37	2.93	0.56	2.87	0.47

ตาราง 3 ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าการบริหารกิจการนักศึกษาโดยส่วนรวม 9 ด้านควรปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$, $SD = 0.31$) เมื่อพิจารณารายด้านผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าควรปฏิบัติมากที่สุด 8 ด้าน ด้านการบังคับบัญชาผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าควรปฏิบัติมาก

ผู้บริหารเห็นว่าการบริหารกิจการนักศึกษาโดยส่วนรวมได้ปฏิบัติจริงปานกลาง ($\bar{X} = 2.99$, $SD = 0.37$) เมื่อพิจารณารายด้านเห็นว่าได้ปฏิบัติจริงปานกลางทุกด้าน

อาจารย์เห็นว่าการบริหารกิจการนักศึกษาโดยส่วนรวมได้ปฏิบัติจริงปานกลาง ($\bar{X} = 2.93$, $SD = 0.56$) เมื่อพิจารณารายด้านเห็นว่าได้ปฏิบัติจริงปานกลางทุกด้าน

กรรมการนักศึกษาเห็นว่าการบริหารกิจการนักศึกษาโดยส่วนรวมได้ปฏิบัติจริงปานกลาง ($\bar{X} = 2.87$, $SD = 0.47$) เมื่อพิจารณารายด้านเห็นว่าได้ปฏิบัติจริงปานกลางทุกด้าน

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการนักศึกษาต่อการบริหารกิจการนักศึกษา ด้านนโยบาย

การ บริหาร กิจการนักศึกษา ด้านนโยบาย	ทัศนะ		ผู้เชี่ยวชาญ N = 40 ระดับที่ ควรปฏิบัติ		ผู้บริหาร N = 65 ระดับที่ ปฏิบัติจริง		อาจารย์ N = 92 ระดับที่ ปฏิบัติจริง		กรรมการนักศึกษา N = 248 ระดับที่ ปฏิบัติจริง	
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
	1 สนับสนุนและส่งเสริมให้ นักศึกษาได้เข้าร่วมกิจกรรม ตามความสมัครใจ	4.65	0.53	3.45	0.75	3.65	0.82	3.35	0.94	
2 จัดกิจกรรมในหลักสูตรและ กิจกรรมเสริมหลักสูตรให้ เกิดการเรียนรู้ทั้งวิชาชีพ วิชาการและคุณธรรม	4.65	0.58	3.25	0.69	3.10	0.90	3.01	0.77		
3 พัฒนานโยบายการบริหาร กิจการนักศึกษาให้ชัดเจน และสื่อความหมายแก่ผู้นำ ไปปฏิบัติ	4.58	0.64	3.11	0.50	3.08	0.84	3.00	0.70		
4 พัฒนาสถานที่ให้เอื้ออำนวย ความสะดวกในการบริการ นักศึกษา	4.68	0.66	3.08	0.69	2.87	0.95	2.90	0.78		
5 พัฒนานักศึกษาให้มี ความรู้ทางวิชาการและ ปฏิบัติการ	4.58	0.59	3.09	0.70	3.20	0.89	2.91	0.84		

ตาราง 4 (ต่อ)

การ บริหาร กิจการนักศึกษา ด้านนโยบาย	ทักษะ	ผู้เชี่ยวชาญ N = 40 ระดับที่ ควรปฏิบัติ		ผู้บริหาร N = 65 ระดับที่ ปฏิบัติจริง		อาจารย์ N = 92 ระดับที่ ปฏิบัติจริง		กรรมการนักศึกษา N = 248 ระดับที่ ปฏิบัติจริง	
		\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
6	ให้โอกาสแก่บุคลากร ฝ่ายกิจการนักศึกษาได้ พัฒนาตนเอง เช่น การ ศึกษาต่อ การฝึกอบรม การประชุมสัมมนา เป็นต้น	4.58	0.71	3.14	0.68	3.17	0.96	2.96	0.78
7	พัฒนาด้านบริการสวัสดิการ แก่นักศึกษาให้เอื้ออำนวย ต่อการช่วยแก้ปัญหา การ ป้องกันปัญหา และช่วย เหลือให้นักศึกษามีชีวิตอยู่ ในสถาบันอย่างมีความสุข และประสบผลสำเร็จ	4.58	0.55	3.03	0.50	3.05	0.88	2.88	0.78
รวมเฉพาะด้าน		4.61	0.46	3.16	0.46	3.16	0.67	3.00	0.57

ตาราง 4 ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าการบริหารกิจการนักศึกษา ด้านนโยบายโดยส่วนรวมควรปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{X} = 4.61$, $SD = 0.46$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเห็นว่าควรปฏิบัติมากที่สุดทุกข้อ

ผู้บริหารเห็นว่าการบริหารกิจการนักศึกษาโดยส่วนรวมได้ปฏิบัติจริงปานกลาง ($\bar{X} = 3.16$, $SD = 0.46$) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อเห็นว่าได้ปฏิบัติจริงมากคือข้อ 1 สนิบสนุน และส่งเสริมให้นักศึกษาได้เข้าร่วมกิจกรรมตามความสมัครใจ ($\bar{X} = 3.45$, $SD = 0.75$) ส่วนข้ออื่น ๆ เห็นว่าได้ปฏิบัติจริงปานกลาง

อาจารย์เห็นว่าการบริหารกิจการนักศึกษาโดยส่วนรวมได้ปฏิบัติจริงปานกลาง ($\bar{X} = 3.16$, $SD = 0.67$) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อเห็นว่าได้ปฏิบัติจริงมากคือข้อ 1 สนิบสนุน และส่งเสริมให้นักศึกษาได้เข้าร่วมกิจกรรมตามความสมัครใจ ($\bar{X} = 3.65$, $SD = 0.82$) ส่วนข้ออื่น ๆ เห็นว่าได้ปฏิบัติจริงปานกลาง

กรรมการนักศึกษาเห็นว่าการบริหารกิจการนักศึกษาโดยส่วนรวมได้ปฏิบัติจริงปานกลาง ($\bar{X} = 3.00$, $SD = 0.57$) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อเห็นว่าได้ปฏิบัติจริงปานกลางทุกข้อ

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการนักศึกษาต่อการบริหารกิจการนักศึกษา ด้านการวางแผนงาน

การ บริหาร กิจการนักศึกษา ด้านการวางแผนงาน	ผู้เชี่ยวชาญ N = 40 ระดับที่ ควรปฏิบัติ		ผู้บริหาร N = 65 ระดับที่ ปฏิบัติจริง		อาจารย์ N = 92 ระดับที่ ปฏิบัติจริง		กรรมการนักศึกษา N = 248 ระดับที่ ปฏิบัติจริง	
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
8 ทำโครงการจัดกิจกรรม นักศึกษาที่ชัดเจนเสนอ ประกอบการพิจารณาอนุมัติ ตามระเบียบ	4.65	0.53	3.15	0.76	3.23	0.67	3.06	0.70

ตาราง 5 (ต่อ)

การ บริหาร กิจการนักศึกษา ด้านการวางแผนงาน	ทัศนะ	ผู้เชี่ยวชาญ N = 40 ระดับที่ ควรปฏิบัติ		ผู้บริหาร N = 65 ระดับที่ ปฏิบัติจริง		อาจารย์ N = 92 ระดับที่ ปฏิบัติจริง		กรรมการนักศึกษา N = 248 ระดับที่ ปฏิบัติจริง	
		\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
9	ผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษา คณะกรรมการนักศึกษาร่วม กันพิจารณาการพัฒนา ระเบียบ ข้อบังคับการจัด กิจกรรมนักศึกษา	4.63	0.54	3.09	0.74	2.97	0.85	2.86	0.81
10	พัฒนาปฏิทินกิจการนักศึกษา ให้ใช้ได้ตลอดปีการศึกษา	4.80	0.41	3.09	0.68	3.24	0.70	2.99	0.66
11	พัฒนาการประชาสัมพันธ์ ของฝ่ายกิจการนักศึกษา ให้ทันเหตุการณ์	4.65	0.58	2.83	0.58	2.84	0.82	2.96	0.82
12	พัฒนาโครงการกิจกรรม นักศึกษาด้านวิชาการเชิง ปฏิบัติการ และด้านจริยธรรม ที่มีคุณค่าแก่นักศึกษา	4.78	0.42	3.02	0.57	3.07	0.84	2.88	0.69
รวมเฉพาะด้าน		4.70	0.37	3.04	0.48	3.07	0.63	2.95	0.54

ตาราง 5 ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าการบริหารกิจการนักศึกษา ด้านการวางแผนงานโดยส่วนรวมควรปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{X} = 4.70$, $SD = 0.37$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเห็นว่าควรปฏิบัติมากที่สุดทุกข้อ

ผู้บริหารเห็นว่าการบริหารกิจการนักศึกษา ด้านการวางแผนงานโดยส่วนรวมได้ปฏิบัติจริงปานกลาง ($\bar{X} = 3.04$, $SD = 0.48$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเห็นว่าได้ปฏิบัติจริงปานกลางทุกข้อ

อาจารย์เห็นว่าการบริหารกิจการนักศึกษา ด้านการวางแผนงานโดยส่วนรวมได้ปฏิบัติจริงปานกลาง ($\bar{X} = 3.07$, $SD = 0.63$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเห็นว่าได้ปฏิบัติจริงปานกลางทุกข้อ

กรรมการนักศึกษาเห็นว่าการบริหารกิจการนักศึกษา ด้านการวางแผนงาน โดยส่วนรวมได้ปฏิบัติจริงปานกลาง ($\bar{X} = 2.95$, $SD = 0.54$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเห็นว่าได้ปฏิบัติจริงปานกลางทุกข้อ

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการนักศึกษาต่อการบริหารกิจการนักศึกษา ด้านการจัดองค์การ

การ บริหาร กิจการนักศึกษา ด้านการจัดองค์การ	ทัศนะ		ผู้เชี่ยวชาญ N = 40 ระดับที่ ควรปฏิบัติ		ผู้บริหาร N = 65 ระดับที่ ปฏิบัติจริง		อาจารย์ N = 92 ระดับที่ ปฏิบัติจริง		กรรมการนักศึกษา N = 248 ระดับที่ ปฏิบัติจริง	
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
13 ดำเนินการให้บุคลากร เข้าใจบทบาทความรับผิดชอบ ของหน่วยงานกิจการนักศึกษา อย่างชัดเจน	4.78	0.48	3.00	0.64	2.97	0.75	2.87	0.69		
14 พัฒนาการกิจของหน่วยงาน สวัสดิการแก่บุคลากรและ นักศึกษาให้สามารถบริการ ได้อย่างเต็มความสามารถ	4.58	0.55	2.95	0.62	2.97	0.78	2.80	0.74		
15 พัฒนาการกิจหน่วยงาน บริการแนะแนวปกครอง และวินัยให้ปฏิบัติงานได้ ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้	4.65	0.53	3.09	0.61	2.97	0.70	2.94	0.72		
16 พัฒนากิจหน่วยงานที่รับผิดชอบ ให้สามารถสนับสนุนงาน กิจการนักศึกษาได้โดยตรง	4.63	0.54	2.86	0.63	2.87	0.74	2.90	0.81		

ตาราง 6 (ต่อ)

การ บริหาร กิจการนักศึกษา ด้านการจัดองค์การ	ผู้เกี่ยวข้อง N = 40 ระดับที่ ควรปฏิบัติ	ผู้บริหาร N = 65 ระดับที่ ปฏิบัติจริง	อาจารย์ N = 92 ระดับที่ ปฏิบัติจริง	กรรมการนักศึกษา N = 248 ระดับที่ ปฏิบัติจริง				
					\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
17 พัฒนาสถานที่ทำการของ หน่วยงานกิจการนักศึกษา ให้อื้ออำนวยความสะดวก ต่อการให้บริการ	4.65	0.53	2.83	0.68	2.86	0.78	2.82	0.78
รวมเฉพาะด้าน	4.66	0.40	2.95	0.46	2.93	0.62	2.87	0.58

ตาราง 6 ผู้เกี่ยวข้องเห็นว่าการบริหารกิจการศึกษาด้านการจัดองค์การโดยส่วนรวมควรปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{X} = 4.66$, $SD = 0.40$) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อเห็นว่าควรปฏิบัติมากที่สุดทุกข้อ

ผู้บริหารเห็นว่าการบริหารกิจการศึกษาด้านการจัดองค์การโดยส่วนรวมได้ปฏิบัติจริงปานกลาง ($\bar{X} = 2.95$, $SD = 0.46$) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อเห็นว่าได้ปฏิบัติจริงปานกลางทุกข้อ

อาจารย์เห็นว่าการบริหารกิจการศึกษาด้านการจัดองค์การโดยส่วนรวมได้ปฏิบัติจริงปานกลาง ($\bar{X} = 2.93$, $SD = 0.62$) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อเห็นว่าได้ปฏิบัติจริงปานกลางทุกข้อ

กรรมการนักศึกษาเห็นว่าการบริหารกิจการศึกษาด้านการจัดองค์การโดยส่วนรวมได้ปฏิบัติจริงปานกลาง ($\bar{X} = 2.87$, $SD = 0.58$) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อเห็นว่าได้ปฏิบัติจริงปานกลางทุกข้อ

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการนักศึกษาต่อการบริหารกิจการนักศึกษา ด้านการจัดบุคลากร

การ บริหาร กิจการนักศึกษา ด้านการจัดบุคลากร	ผู้เชี่ยวชาญ N = 40 ระดับที่ ควรปฏิบัติ		ผู้บริหาร N = 65 ระดับที่ ปฏิบัติจริง		อาจารย์ N = 92 ระดับที่ ปฏิบัติจริง		กรรมการนักศึกษา N = 248 ระดับที่ ปฏิบัติจริง	
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
18 สรรหาบุคลากรฝ่ายกิจการ นักศึกษาให้มีจำนวนเพียงพอ กับภาระหน้าที่รับผิดชอบ	4.78	0.48	2.83	0.63	3.00	0.76	2.94	0.71
19 มอบหมายภาระหน้าที่ความ รับผิดชอบเหมาะสมกับ บทบาทของบุคลากร	4.68	0.53	2.99	0.63	2.90	0.65	2.92	0.69
20 จัดบุคลากรที่มีความรู้ความ ความสามารถและประสพ- การณ์ด้านกิจการนักศึกษา เข้าปฏิบัติงาน	4.78	0.48	2.99	0.55	2.77	0.84	2.85	0.76
21 จัดการฝึกอบรมบุคลากร ฝ่ายกิจการนักศึกษาเพื่อ การพัฒนางานอย่างสม่ำเสมอ	4.78	0.48	2.79	0.65	2.72	0.79	2.77	0.77
22 ติดตามประเมินผลการ การปฏิบัติงานของบุคลากร อย่างมีระบบครบวงจร	4.68	0.53	2.85	0.64	2.66	0.82	2.73	0.77

ตาราง 7 (ต่อ)

การ บริหาร กิจการนักศึกษา ด้านการจัดบุคลากร	ผู้เชี่ยวชาญ N = 40 ระดับที่ ควรปฏิบัติ		ผู้บริหาร N = 65 ระดับที่ ปฏิบัติจริง		อาจารย์ N = 92 ระดับที่ ปฏิบัติจริง		กรรมการนักศึกษา N = 248 ระดับที่ ปฏิบัติจริง	
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
23 นำผลการปฏิบัติงานของ บุคลากร อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้บริหาร ที่ปฏิบัติงานกิจกรรม นักศึกษามาประกอบการ พิจารณาความดีความชอบ	4.75	0.49	2.95	0.72	2.77	0.89	2.77	0.75
24 เปิดโอกาสและสนับสนุนให้ นักศึกษาสรรหาคณะกรรมการ นักศึกษาตามข้อบังคับ	4.78	0.48	3.19	0.77	3.27	0.85	2.88	0.87
25 พัฒนาอาจารย์ที่ปรึกษาให้ มีความรู้ความเข้าใจและ สามารถปฏิบัติงานในการกิจ กิจการนักศึกษาได้อย่างถูก ถูกต้องตามหลักการและ สถานการณ์อยู่เสมอ	4.68	0.53	3.02	0.60	2.80	0.83	2.88	0.87
รวมเฉพาะด้าน	4.73	0.37	2.95	0.40	2.86	0.57	2.84	0.53

ตาราง 7 ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าการบริหารกิจการนักศึกษาด้านการจัดบุคลากรโดยส่วนรวมควรปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{X} = 4.73$, $SD = 0.37$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเห็นว่าควรปฏิบัติมากที่สุดทุกข้อ

ผู้บริหารเห็นว่าการบริหารกิจการนักศึกษาด้านการจัดบุคลากรโดยส่วนรวม ได้ปฏิบัติจริงปานกลาง ($\bar{X} = 2.95$, $SD = 0.40$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเห็นว่าได้ปฏิบัติจริงปานกลางทุกข้อ

อาจารย์เห็นว่าการบริหารกิจการนักศึกษาด้านจัดบุคลากรโดยส่วนรวม ได้ปฏิบัติจริงปานกลาง ($\bar{X} = 2.86$, $SD = 0.57$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเห็นว่าได้ปฏิบัติจริงปานกลางทุกข้อ

กรรมการนักศึกษาเห็นว่าการบริหารกิจการนักศึกษาด้านการจัดบุคลากรโดยส่วนรวม ได้ปฏิบัติจริงปานกลาง ($\bar{X} = 2.84$, $SD = 0.53$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเห็นว่าได้ปฏิบัติจริงปานกลางทุกข้อ

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการนักศึกษาต่อการบริหารกิจการนักศึกษา ด้านการบังคับบัญชา

ทัศนะ	ผู้เชี่ยวชาญ N = 40		ผู้บริหาร N = 65		อาจารย์ N = 92		กรรมการนักศึกษา N = 248	
	ระดับที่ ควรปฏิบัติ		ระดับที่ ปฏิบัติจริง		ระดับที่ ปฏิบัติจริง		ระดับที่ ปฏิบัติจริง	
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
26 ผู้บริหารให้การนิเทศดูแล งานกิจการนักศึกษาอย่าง ใกล้ชิด	4.18	0.96	3.11	0.59	2.94	0.78	2.89	0.82
27 อาจารย์ที่ปรึกษาให้การ นิเทศการจัดกิจกรรม นักศึกษา	4.83	0.39	2.99	0.48	2.94	0.77	2.89	0.86
28 อาจารย์ที่ปรึกษาควบคุม การจัดกิจกรรมนักศึกษา ให้อยู่ในขอบเขตตามจุด มุ่งหมาย	3.08	0.35	3.08	0.59	3.05	0.79	2.96	0.81
รวมเฉพาะด้าน	4.03	0.37	3.06	0.46	2.98	0.66	2.91	0.68

ตาราง 8 ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าการบริหารกิจการนักศึกษาด้านการบังคับบัญชา โดยส่วนรวม ควรปฏิบัติมาก ($\bar{X} = 4.03$, $SD = 0.37$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่ควรปฏิบัติมากที่สุด คือข้อ 27 อาจารย์ที่ปรึกษาให้การนิเทศการจัดกิจกรรมนักศึกษา ($\bar{X} = 4.83$, $SD = 0.39$)

ข้อที่ควรปฏิบัติมากที่สุดคือ ข้อ 26 ผู้บริหารให้การนิเทศดูแลงานกิจกรรมนักศึกษาอย่างใกล้ชิด ($\bar{X} = 4.18$, $SD = 0.96$) ส่วนข้อที่ควรปฏิบัติปานกลางคือข้อ 28 อาจารย์ที่ปรึกษาควบคุมการจัดกิจกรรมนักศึกษาให้อยู่ในขอบเขตตามจุดมุ่งหมาย ($\bar{X} = 3.08$, $SD = 0.35$)

ผู้บริหารเห็นว่าการบริหารกิจการนักศึกษาด้านการบังคับบัญชาโดยส่วนรวมได้ปฏิบัติจริงปานกลาง ($\bar{X} = 3.06$, $SD = 0.46$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเห็นว่าได้ปฏิบัติจริงปานกลางทุกข้อ

อาจารย์เห็นว่าการบริหารกิจการนักศึกษาด้านการบังคับบัญชาโดยส่วนรวมได้ปฏิบัติจริงปานกลาง ($\bar{X} = 2.98$, $SD = 0.66$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเห็นว่าได้ปฏิบัติจริงปานกลางทุกข้อ

กรรมการนักศึกษาเห็นว่าการบริหารกิจการนักศึกษาด้านการบังคับบัญชาโดยส่วนรวมได้ปฏิบัติจริงปานกลาง ($\bar{X} = 2.91$, $SD = 0.68$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเห็นว่าได้ปฏิบัติจริงปานกลางทุกข้อ

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการนักศึกษาต่อการบริหารกิจการนักศึกษา ด้านการประสานงาน

การ บริหาร กิจการนักศึกษา ด้านการประสานงาน	ผู้เชี่ยวชาญ N = 40 ระดับที่ ควรปฏิบัติ		ผู้บริหาร N = 65 ระดับที่ ปฏิบัติจริง		อาจารย์ N = 92 ระดับที่ ปฏิบัติจริง		กรรมการนักศึกษา N = 248 ระดับที่ ปฏิบัติจริง	
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
29 จัดทำคู่มือการดำเนินงาน กิจการศึกษามอบให้แก่ บุคคลที่เกี่ยวข้องทุกคน	4.78	0.48	2.92	0.65	2.83	1.01	2.81	0.80
30 ประชาสัมพันธ์การจัด กิจกรรมให้นักศึกษา ทราบโดยทั่วกันและทัน เหตุการณ์	4.58	0.55	2.94	0.79	2.83	0.83	2.89	0.83
31 พัฒนาการประสานงาน ของวิทยาเขตให้อี้อำนวย ต่อการบริการวัสดุ อุปกรณ์การสอนและกิจการ ศิษย์เก่าสัมพันธ์	4.65	0.53	3.11	0.59	2.88	0.81	2.91	0.83
32 พัฒนาการประสานงาน ของหน่วยบริการวิชาการ ของวิทยาเขตกับหน่วยงาน ภายนอก	4.68	0.47	3.06	0.58	2.80	0.91	2.84	0.76

ตาราง 9 (ต่อ)

ลักษณะ การบริหาร กิจการนักศึกษา ด้านภาระประสานงาน	ผู้เชี่ยวชาญ N = 40 ระดับที่ ควรปฏิบัติ		ผู้บริหาร N = 65 ระดับที่ ปฏิบัติจริง		อาจารย์ N = 92 ระดับที่ ปฏิบัติจริง		กรรมการนักศึกษา N = 248 ระดับที่ ปฏิบัติจริง	
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
33 ประชุม ประสานงาน กรรมการนักศึกษาผู้รับผิดชอบ ในการจัดกิจกรรมทุกครั้ง	4.63	0.67	2.95	0.57	2.96	0.84	2.73	0.89
34 พัฒนาการประสานงาน ในการจัดกิจกรรมนักศึกษา กับคณะวิชาให้สามารถ ปฏิบัติการได้ผลอยู่เสมอ	4.68	0.53	3.06	0.50	2.82	0.86	2.81	0.79
รวมเฉพาะด้าน	4.66	0.36	3.01	0.44	2.85	0.72	2.83	0.60

ตาราง 9 ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าการบริหารกิจการศึกษาด้านภาระประสานงาน โดยส่วนรวม ควรปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{X} = 4.66$, $SD = 0.36$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเห็นว่าควรปฏิบัติมากที่สุดทุกข้อ ผู้บริหารเห็นว่าการบริหารกิจการศึกษาด้านภาระประสานงาน โดยส่วนรวม ได้ปฏิบัติจริง ปานกลาง ($\bar{X} = 3.01$, $SD = 0.44$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเห็นว่า ได้ปฏิบัติจริงปานกลางทุกข้อ อาจารย์เห็นว่าการบริหารกิจการศึกษาด้านภาระประสานงาน โดยส่วนรวม ได้ปฏิบัติจริงปานกลาง ($\bar{X} = 2.85$, $SD = 0.72$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเห็นว่า ได้ปฏิบัติจริงปานกลางทุกข้อ

กรรมการนักศึกษาเห็นว่าการบริหารกิจการนักศึกษาด้านการประสานงานโดยส่วนรวม
ได้ปฏิบัติจริงปานกลาง ($\bar{X} = 2.83$, $SD = 0.60$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเห็นว่าได้ปฏิบัติ
จริงปานกลางทุกข้อ

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนะของผู้เกี่ยวข้อง ผู้บริหาร อาจารย์
และกรรมการนักศึกษาต่อการบริหารกิจการนักศึกษา ด้านการประเมินผล

การบริหาร กิจการนักศึกษา ด้านการประเมินผล	ทัศนะ	ผู้เกี่ยวข้อง N = 40 ระดับที่ ควรปฏิบัติ		ผู้บริหาร N = 65 ระดับที่ ปฏิบัติจริง		อาจารย์ N = 92 ระดับที่ ปฏิบัติจริง		กรรมการนักศึกษา N = 248 ระดับที่ ปฏิบัติจริง	
		\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
35	ประเมินผลกิจการนักศึกษา ประจำปี	4.70	0.52	2.83	0.63	2.80	0.85	2.91	0.70
36	ประเมินผลการปฏิบัติงาน กิจการนักศึกษาอย่าง ต่อเนื่อง	4.63	0.54	2.75	0.64	2.75	0.85	2.83	0.76
37	สนับสนุนกรรมการนักศึกษา ประเมินผลกิจกรรมนักศึกษา เมื่อเสร็จสิ้นโครงการ	4.73	0.51	2.95	0.54	2.77	0.77	2.85	0.75
38	พัฒนาการประเมินผล ให้เหมาะสมอยู่เสมอ	4.65	0.53	2.88	0.63	2.65	0.84	2.77	0.82
39	นำรายงานผลการประเมิน ทุกครั้งมา ให้ปรับปรุงการ บริหารกิจการนักศึกษา	4.75	0.49	2.94	0.61	2.82	0.84	2.81	0.79
รวมเฉพาะด้าน		4.69	0.43	2.87	0.47	2.76	0.73	2.83	0.62

ตาราง 10 ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าการบริหารกิจการนักศึกษา ด้านการประเมินผล โดยส่วนรวม
 ควรปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{X} = 4.69$, $SD = 0.43$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเห็นว่าควรปฏิบัติมากที่สุด
 ทุกข้อ

ผู้บริหารเห็นว่าการบริหารกิจการนักศึกษา ด้านการประเมินผล โดยส่วนรวม ได้ปฏิบัติจริง
 ปานกลาง ($\bar{X} = 2.87$, $SD = 0.47$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเห็นว่า ได้ปฏิบัติจริงปานกลางทุกข้อ

อาจารย์เห็นว่าการบริหารกิจการนักศึกษา ด้านการประเมินผล โดยส่วนรวม ได้ปฏิบัติจริง
 ปานกลาง ($\bar{X} = 2.76$, $SD = 0.73$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเห็นว่า ได้ปฏิบัติจริงปานกลางทุกข้อ

กรรมการนักศึกษาเห็นว่าการบริหารกิจการนักศึกษา ด้านการประเมินผล โดยส่วนรวม
 ได้ปฏิบัติจริงปานกลาง ($\bar{X} = 2.83$, $SD = 0.62$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเห็นว่า ได้ปฏิบัติจริง
 ปานกลางทุกข้อ

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการนักศึกษาต่อการบริหารกิจการนักศึกษา ด้านการรายงานผล

ทัศนะ	ผู้เชี่ยวชาญ N = 40		ผู้บริหาร N = 65		อาจารย์ N = 92		กรรมการนักศึกษา N = 248	
	ระดับที่ ควรปฏิบัติ		ระดับที่ ปฏิบัติจริง		ระดับที่ ปฏิบัติจริง		ระดับที่ ปฏิบัติจริง	
การบริหาร กิจการนักศึกษา ด้านการรายงานผล	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
40 จัดทำรายงานผลงาน ประจำปีเผยแพร่ให้หน่วย งานหรือบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ได้ทราบ	4.70	0.56	2.86	0.61	2.64	0.96	2.91	0.70
41 กรรมการนักศึกษาจัดทำ รายงานผลการปฏิบัติงาน ให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ	4.63	0.54	2.85	0.62	2.65	0.88	2.77	0.77
42 จัดนิทรรศการผลงานของ หน่วยงานกิจการนักศึกษา	4.58	0.64	2.88	0.72	3.01	0.66	2.85	0.76
43 ประชาสัมพันธ์วัตถุประสงค์ และกิจกรรมของแต่ละฝ่าย ให้ทราบโดยทั่วกันทั้งใน และนอกวิทยาเขต	4.73	0.55	2.94	0.68	2.78	0.84	2.81	0.83
รวมเฉพาะด้าน	4.66	0.50	2.88	0.48	2.77	0.73	2.84	0.61

ตาราง 11 ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าการบริการกิจการนักศึกษาด้านการรายงานผลโดยส่วนรวม
ควรปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{X} = 4.66$, $SD = 0.50$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเห็นว่าควรปฏิบัติมากที่สุด
ทุกข้อ

ผู้บริหารเห็นว่าการบริการกิจการนักศึกษาด้านการรายงานผลโดยส่วนรวมได้ปฏิบัติจริง
ปานกลาง ($\bar{X} = 2.88$, $SD = 0.48$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเห็นว่าได้ปฏิบัติจริงปานกลางทุกข้อ

อาจารย์เห็นว่าการบริการกิจการนักศึกษาด้านการรายงานผลโดยส่วนรวมได้ปฏิบัติจริง
ปานกลาง ($\bar{X} = 2.77$, $SD = 0.73$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเห็นว่าได้ปฏิบัติจริงปานกลางทุกข้อ

กรรมการนักศึกษาเห็นว่าการบริการกิจการนักศึกษาด้านการรายงานผลโดยส่วนรวม
ได้ปฏิบัติจริงปานกลาง ($\bar{X} = 2.84$, $SD = 0.61$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเห็นว่าได้ปฏิบัติจริง
ปานกลางทุกข้อ

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร อาจารย์
และกรรมการนักศึกษาต่อการบริการกิจการนักศึกษา ด้านการงบประมาณ

การบริการ กิจการนักศึกษา ด้านการงบประมาณ	ผู้เชี่ยวชาญ N = 40 ระดับที่ ควรปฏิบัติ		ผู้บริหาร N = 65 ระดับที่ ปฏิบัติจริง		อาจารย์ N = 92 ระดับที่ ปฏิบัติจริง		กรรมการนักศึกษา N = 248 ระดับที่ ปฏิบัติจริง	
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
44 สันนิษฐานให้คณะกรรมการ นักศึกษาและอาจารย์ที่ ปรึกษาสามารถร่วมกัน จัดสรรงบประมาณในการ จัดกิจกรรมนักศึกษาได้ ถูกต้องตามหลักการ	4.60	0.63	2.99	0.67	2.78	0.81	2.79	0.82

ตาราง 12 (ต่อ)

ทักษะ การบริหาร กิจการนักศึกษา ด้านการงบประมาณ	ผู้เชี่ยวชาญ N = 40 ระดับที่ ควรปฏิบัติ		ผู้บริหาร N = 65 ระดับที่ ปฏิบัติจริง		อาจารย์ N = 92 ระดับที่ ปฏิบัติจริง		กรรมการนักศึกษา N = 248 ระดับที่ ปฏิบัติจริง	
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
45 จัดสรรงบประมาณสำหรับ ให้จ่ายในงานกิจการ นักศึกษาตามแผนโครงการ ที่กำหนดไว้	4.65	0.58	2.91	0.77	2.96	0.71	2.65	0.86
46 การใช้จ่ายเงินในกิจกรรม นักศึกษาให้เป็นไปตาม ระเบียบที่กำหนด	4.70	0.56	3.19	0.79	3.12	0.69	2.79	0.79
47 กรรมการนักศึกษาจัดงาน เพื่อหารายได้มาช่วยเป็น ค่าใช้จ่ายตามโครงการ กิจกรรมนักศึกษา	4.68	0.53	2.86	0.79	2.86	0.81	2.85	0.85
48 มีการตรวจสอบการรับจ่าย เงินของสโมสรนักศึกษา โดยผู้รับผิดชอบอย่าง สม่ำเสมอ	4.78	0.53	3.05	0.80	3.05	0.87	2.82	0.98
รวมเฉพาะด้าน	4.68	0.45	3.00	0.58	2.95	0.61	2.78	0.65

ตาราง 12 ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าการบริหารกิจการนักศึกษาด้านการงบประมาณ โดย
ส่วนรวมควรปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{X} = 4.68$, $SD = 0.45$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเห็นว่า
ควรปฏิบัติมากที่สุดทุกข้อ

ผู้บริหารเห็นว่าการบริหารกิจการนักศึกษาด้านการงบประมาณโดยส่วนรวม ได้ปฏิบัติจริง
ปานกลาง ($\bar{X} = 3.00$, $SD = 0.58$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเห็นว่า ได้ปฏิบัติจริงปานกลางทุกข้อ

อาจารย์เห็นว่าการบริหารกิจการนักศึกษาด้านการงบประมาณโดยส่วนรวม ได้ปฏิบัติจริง
ปานกลาง ($\bar{X} = 2.95$, $SD = 0.61$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเห็นว่า ได้ปฏิบัติจริงปานกลางทุกข้อ

กรรมการนักศึกษาเห็นว่าการบริหารกิจการนักศึกษาด้านการงบประมาณโดยส่วนรวม
ได้ปฏิบัติจริงปานกลาง ($\bar{X} = 2.78$, $SD = 0.65$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเห็นว่า ได้ปฏิบัติจริง
ปานกลางทุกข้อ

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบทัศนะของผู้เชี่ยวชาญ ต่อการบริหารกิจการนักศึกษาที่ควรปฏิบัติและ
ทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการนักศึกษาต่อการบริหารกิจการนักศึกษาที่ปฏิบัติจริง แต่ละด้าน
ดังแสดงไว้ในตาราง 13-30

ตาราง 13 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างทัศนะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการ
นักศึกษาต่อการบริหารกิจการนักศึกษา ด้านนโยบาย

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	89.65	29.88	92.81*
ภายในกลุ่ม	441	141.99	0.32	
รวม	444	231.63		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 13 แสดงว่าทัศนะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการนักศึกษา ต่อการบริหารกิจการนักศึกษา ด้านนโยบาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพื่อให้ทราบความแตกต่างเป็นรายคู่จึงใช้วิธีของเชฟเฟ ตรวจสอบค่าเฉลี่ยดังแสดงไว้ใน ตาราง 14

ตาราง 14 ทดสอบความแตกต่างระหว่างทัศนะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการ นักศึกษาต่อการบริหารกิจการนักศึกษา ด้านนโยบาย

กลุ่มตัวอย่าง	กรรมการนักศึกษา อาจารย์ ผู้บริหาร ผู้เชี่ยวชาญ				
	\bar{X}	3.00	3.16	3.16	4.61
กรรมการนักศึกษา	3.00	-	0.16	0.16	1.61*
อาจารย์	3.16		-	-	1.45*
ผู้บริหาร	3.16			-	1.45*
ผู้เชี่ยวชาญ	4.61				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 14 แสดงว่าทัศนะของกรรมการนักศึกษากับผู้เชี่ยวชาญ ทัศนะของอาจารย์กับผู้เชี่ยวชาญ และทัศนะของผู้บริหารกับผู้เชี่ยวชาญ ต่อการบริหารกิจการนักศึกษา ด้านนโยบาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ทัศนะของกรรมการนักศึกษากับอาจารย์และผู้บริหาร และอาจารย์กับผู้บริหารแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยพบว่า ค่าเฉลี่ยของผู้เชี่ยวชาญสูงสุด รองลงมาคือค่าเฉลี่ยของผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการนักศึกษา ตามลำดับ

ตาราง 15 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างทักษะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร อาจารย์และ
กรรมการนักศึกษาต่อการบริหารกิจการนักศึกษา ด้านการวางแผนงาน

แหล่งความแปรปรวน	df	ss	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	107.70	35.90	123.44*
ภายในกลุ่ม	441	128.25	0.29	
รวม	444	235.95		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 15 แสดงว่าทักษะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการนักศึกษา
ต่อการบริหารกิจการนักศึกษา ด้านการวางแผนงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เพื่อให้ทราบความแตกต่างเป็นรายคู่ จึงใช้วิธีของเซฟเฟ่ ตรวจสอบค่าเฉลี่ยดังแสดงไว้ใน
ตาราง 16

ตาราง 16 ทดสอบความแตกต่างระหว่างทัศนะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการ
นักศึกษาต่อการบริหารกิจการนักศึกษา ด้านการวางแผนงาน

กลุ่มตัวอย่าง	กรรมการนักศึกษา อาจารย์ ผู้บริหาร ผู้เชี่ยวชาญ				
	\bar{X}	2.95	3.07	3.04	4.70
กรรมการนักศึกษา	2.95	-	0.12	.09	1.75*
อาจารย์	3.07		-	0.03	1.63*
ผู้บริหาร	3.04			-	1.66*
ผู้เชี่ยวชาญ	4.70				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 16 แสดงว่าทัศนะของกรรมการศึกษากับผู้เชี่ยวชาญ ทัศนะของผู้บริหารกับ
ผู้เชี่ยวชาญ และทัศนะของอาจารย์กับผู้เชี่ยวชาญ ต่อการบริหารกิจการนักศึกษา ด้านการวางแผนงาน
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทัศนะของกรรมการศึกษากับอาจารย์ และผู้บริหาร
และทัศนะของอาจารย์กับผู้บริหารแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยพบว่า
ค่าเฉลี่ยของผู้เชี่ยวชาญสูงสุด รองลงมาคือค่าเฉลี่ยของอาจารย์ ผู้บริหารและกรรมการนักศึกษาตาม
ลำดับ

ตาราง 17 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างทักษะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร อาจารย์และ
กรรมการนักศึกษาต่อการบริหารกิจการนักศึกษา ด้านการจัดองค์การ

แหล่งความแปรปรวน	df	ss	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	113.59	37.86	121.26*
ภายในกลุ่ม	441	137.70	0.31	
รวม	444	251.29		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 17 แสดงว่าทักษะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการนักศึกษาต่อ
การบริหารกิจการนักศึกษา ด้านการจัดองค์การ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

เพื่อให้ทราบความแตกต่างเป็นรายคู่ จึงใช้วิธีของเซฟเฟ ตรวจสอบค่าเฉลี่ยดังแสดงไว้
ในตาราง 18

ตาราง 18 ทดสอบความแตกต่างระหว่างทัศนะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการ
นักศึกษาต่อการบริหารกิจการนักศึกษา ด้านการจัดองค์การ

กลุ่มตัวอย่าง	กรรมการนักศึกษา อาจารย์ ผู้บริหาร ผู้เชี่ยวชาญ				
	\bar{X}	2.87	2.93	2.95	4.66
กรรมการนักศึกษา	2.87	-	0.07	0.09	1.80*
อาจารย์	2.93		-	0.02	1.73*
ผู้บริหาร	2.95			-	1.71*
ผู้เชี่ยวชาญ	4.66				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 18 แสดงว่าทัศนะของกรรมการศึกษากับผู้เชี่ยวชาญ ทัศนะของอาจารย์กับ
ผู้เชี่ยวชาญ และทัศนะของผู้บริหารกับผู้เชี่ยวชาญ ต่อการบริหารกิจการนักศึกษาด้านการจัด
องค์การ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ทัศนะของกรรมการศึกษากับอาจารย์
และผู้บริหาร และทัศนะของอาจารย์กับผู้บริหารแตกต่างกันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณา
ค่าเฉลี่ย พบว่าค่าเฉลี่ยของผู้เชี่ยวชาญสูงที่สุด รองลงมาคือค่าเฉลี่ยของผู้บริหาร อาจารย์ และ
กรรมการนักศึกษาตามลำดับ

ตาราง 19 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างทักษะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการ
นักศึกษาต่อการบริหารกิจการนักศึกษา ด้านการจัดบุคลากร

แหล่งความแปรปรวน	df	ss	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	127.95	42.65	163.23*
ภายในกลุ่ม	441	115.22	0.26	
รวม	444	243.17		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 19 แสดงว่าทักษะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการนักศึกษา
ต่อการบริหารกิจการนักศึกษาด้านการจัดบุคลากร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
เพื่อให้ทราบความแตกต่างเป็นรายคู่ จึงใช้วิธีของเชฟเฟ่ ตรวจสอบค่าเฉลี่ย ดังแสดงไว้
ในตาราง 20

ตาราง 20 ทดสอบความแตกต่างระหว่างทัศนะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการ
นักศึกษาต่อการบริหารกิจการนักศึกษา ด้านการจัดบุคลากร

กลุ่มตัวอย่าง	กรรมการนักศึกษา อาจารย์ ผู้บริหาร ผู้เชี่ยวชาญ				
	\bar{X}	2.84	2.86	2.95	4.73
กรรมการนักศึกษา	2.84	-	0.02	0.11	1.89*
อาจารย์	2.86		-	0.09	1.87*
ผู้บริหาร	2.95			-	1.78*
ผู้เชี่ยวชาญ	4.73				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 20 แสดงว่าทัศนะของกรรมการศึกษากับผู้เชี่ยวชาญ ทัศนะของอาจารย์กับ
ผู้เชี่ยวชาญ และทัศนะของผู้บริหารกับผู้เชี่ยวชาญ ต่อการบริหารกิจการนักศึกษาด้านการจัด
บุคลากรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ทัศนะของกรรมการนักศึกษา กับอาจารย์
และผู้บริหาร และทัศนะของอาจารย์กับผู้บริหารแตกต่างกันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณา
ค่าเฉลี่ยพบว่าค่าเฉลี่ยของผู้เชี่ยวชาญสูงที่สุด รองลงมาคือค่าเฉลี่ยของผู้บริหาร อาจารย์และ
กรรมการนักศึกษาตามลำดับ

ตาราง 21 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างทัศนะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการ
นักศึกษาต่อการบริหารกิจการนักศึกษา ด้านการบังคับบัญชา

แหล่งความแปรปรวน	df	ss	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	43.31	14.44	37.14*
ภายในกลุ่ม	441	171.42	0.39	
รวม	444	214.74		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 21 แสดงว่าทัศนะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการนักศึกษา
ต่อการบริหารกิจการนักศึกษา ด้านการบังคับบัญชา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เพื่อให้ทราบความแตกต่างเป็นรายคู่ จึงใช้วิธีของเชฟเฟ่ ตรวจสอบค่าเฉลี่ยดังแสดงไว้
ในตาราง 22

ตาราง 22 ทดสอบความแตกต่างระหว่างทัศนะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการ
นักศึกษาต่อการบริหารกิจการนักศึกษา ด้านการบังคับบัญชา

กลุ่มตัวอย่าง	กรรมการนักศึกษา อาจารย์ ผู้บริหาร ผู้เชี่ยวชาญ				
	\bar{X}	2.91	2.97	3.06	4.03
กรรมการนักศึกษา	2.91	-	0.07	0.14	1.12*
อาจารย์	2.97		-	0.07	1.05*
ผู้บริหาร	3.06			-	0.98*
ผู้เชี่ยวชาญ	4.03				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 22 แสดงว่าทัศนะของกรรมการนักศึกษากับผู้เชี่ยวชาญ ทัศนะของอาจารย์กับ
ผู้เชี่ยวชาญ และทัศนะของผู้บริหารกับผู้เชี่ยวชาญ ต่อการบริหารกิจการนักศึกษา ด้านการ
บังคับบัญชา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ทัศนะของกรรมการนักศึกษากับ
อาจารย์และผู้บริหาร และทัศนะของอาจารย์กับผู้บริหารแตกต่างกันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
เมื่อนิยามค่าเฉลี่ยพบว่าค่าเฉลี่ยของผู้เชี่ยวชาญสูงที่สุด รองลงมาคือค่าเฉลี่ยของผู้บริหาร
อาจารย์และกรรมการนักศึกษาตามลำดับ

ตาราง 23 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างทัศนะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการ
นักศึกษาต่อการบริหารกิจการนักศึกษา ด้านการประสานงาน

แหล่งความแปรปรวน	df	ss	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	119.48	39.83	114.22*
ภายในกลุ่ม	441	153.77	0.35	
รวม	444	273.25		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 23 แสดงว่าทัศนะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการนักศึกษา
ต่อการบริหารกิจการนักศึกษา ด้านการประสานงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
เพื่อให้ทราบความแตกต่างเป็นรายคู่ จึงใช้วิธีของเซฟเฟ่ ตรวจสอบค่าเฉลี่ยดังแสดงไว้
ในตาราง 24

ตาราง 24 ทดสอบความแตกต่างระหว่างทัศนะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร อาจารย์และ
กรรมการนัศึกษาดต่อการบริหารกิจการนัศึกษา ด้านการประสานงาน

กลุ่มตัวอย่าง	กรรมการนัศึกษา อาจารย์ ผู้บริหาร ผู้เชี่ยวชาญ				
	\bar{X}	2.83	2.85	3.01	4.66
กรรมการนัศึกษา	2.83	-	0.02	0.18	1.83*
อาจารย์	2.85		-	0.16	1.81*
ผู้บริหาร	3.01			-	1.65*
ผู้เชี่ยวชาญ	4.66				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 24 แสดงว่าทัศนะของกรรมการนัศึกษากับผู้เชี่ยวชาญ ทัศนะของอาจารย์กับ
ผู้เชี่ยวชาญ และทัศนะของผู้บริหารกับผู้เชี่ยวชาญ ต่อการบริหารกิจการนัศึกษา ด้านการประสานงาน
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ทัศนะของกรรมการนัศึกษากับอาจารย์และผู้บริหาร
และทัศนะของอาจารย์กับผู้บริหารแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ย
พบว่าค่าเฉลี่ยของผู้เชี่ยวชาญสูงที่สุด รองลงมาคือค่าเฉลี่ยของผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการ
นัศึกษาตามลำดับ

ตาราง 25 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างทักษะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร อาจารย์และ
กรรมการนักศึกษาต่อการบริหารกิจการนักศึกษา ด้านการประเมินผล

แหล่งความแปรปรวน	df	ss	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	127.77	42.59	114.27*
ภายในกลุ่ม	441	164.37	0.37	
รวม	444	292.14		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 25 แสดงว่าทักษะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการนักศึกษา
ต่อการบริหารกิจการนักศึกษา ด้านการประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
เพื่อให้ทราบความแตกต่างเป็นรายคู่ จึงใช้วิธีของเซฟเฟ่ ตรวจสอบค่าเฉลี่ยดังแสดงไว้
ในตาราง 26

ตาราง 26 ทดสอบความแตกต่างระหว่างทัศนคติของผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการ
นักศึกษาต่อการบริหารกิจการนักศึกษา ด้านการประเมินผล

กลุ่มตัวอย่าง	อาจารย์ กรรมการนักศึกษา ผู้บริหาร ผู้เชี่ยวชาญ				
	\bar{X}	2.76	2.83	2.87	4.69
อาจารย์	2.76	-	0.07	0.01	1.93*
กรรมการนักศึกษา	2.83		-	0.04	1.86*
ผู้บริหาร	2.87			-	1.82*
ผู้เชี่ยวชาญ	4.69				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 26 แสดงว่าทัศนคติของอาจารย์กับผู้เชี่ยวชาญ กรรมการนักศึกษากับผู้เชี่ยวชาญ
ทัศนคติของผู้บริหารกับผู้เชี่ยวชาญ ต่อการบริหารกิจการนักศึกษา ด้านการประเมินผล แตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ทัศนคติของอาจารย์กับกรรมการนักศึกษาและผู้บริหารและ
ทัศนคติของกรรมการนักศึกษากับผู้บริหารแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ย
พบว่า ค่าเฉลี่ยของผู้เชี่ยวชาญสูงที่สุด รองลงมาคือค่าเฉลี่ยของผู้บริหาร กรรมการนักศึกษาและ
อาจารย์ตามลำดับ

ตาราง 27 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างทักษะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร อาจารย์และ
กรรมการนักศึกษาต่อการบริหารกิจการนักศึกษา ด้านการรายงานผล

แหล่งความแปรปรวน	df	ss	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	122.12	40.71	108.68*
ภายในกลุ่ม	441	165.17	0.37	
รวม	444	287.29		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 27 แสดงว่าทักษะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการนักศึกษา
ต่อการบริหารกิจการนักศึกษา ด้านการรายงานผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
เพื่อให้ทราบความแตกต่างเป็นรายคู่ จึงใช้วิธีของเซฟเฟ่ ตรวจสอบค่าเฉลี่ย ดังแสดงไว้
ในตาราง 28

ตาราง 28 ทดสอบความแตกต่างระหว่างทัศนะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร อาจารย์และ
กรรมการนักศึกษาต่อการบริหารกิจการนักศึกษา ด้านการรายงานผล

กลุ่มตัวอย่าง	อาจารย์ กรรมการนักศึกษา ผู้บริหาร ผู้เชี่ยวชาญ				
	\bar{X}	2.77	2.84	2.88	4.66
อาจารย์	2.77	-	0.07	0.11	1.89*
กรรมการนักศึกษา	2.84		-	0.04	1.82*
ผู้บริหาร	2.88			-	1.78*
ผู้เชี่ยวชาญ	4.66				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 28 แสดงว่าทัศนะของอาจารย์กับผู้เชี่ยวชาญ ทัศนะของกรรมการศึกษากับ
ผู้เชี่ยวชาญ และทัศนะของผู้บริหารกับผู้เชี่ยวชาญ ต่อการบริหารกิจการนักศึกษา ด้านการรายงานผล
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ทัศนะของอาจารย์กับกรรมการนักศึกษาและผู้บริหาร
และทัศนะของกรรมการศึกษากับผู้บริหารแตกต่างกันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ย
พบว่าค่าเฉลี่ยของผู้เชี่ยวชาญสูงที่สุด รองลงมาคือค่าเฉลี่ยของผู้บริหาร กรรมการนักศึกษาและ
อาจารย์ตามลำดับ

ตาราง 29 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างทักษะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร อาจารย์และ
กรรมการนักศึกษาต่อการบริหารกิจการนักศึกษา ด้านการงบประมาณ

แหล่งความแปรปรวน	df	ss	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	125.05	41.68	109.11*
ภายในกลุ่ม	441	168.48	0.38	
รวม	444	293.54		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 29 แสดงว่าทักษะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการนักศึกษา
ต่อการบริหารกิจการนักศึกษา ด้านการงบประมาณ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เพื่อให้ทราบความแตกต่างเป็นรายคู่ จึงใช้วิธีของเซฟเฟ่ ตรวจสอบค่าเฉลี่ย ดังแสดงไว้
ในตาราง 30

ตาราง 30 ทดสอบความแตกต่างระหว่างทัศนะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร อาจารย์และ
กรรมการนัศึกษาดต่อการบริหารกิจการนัศึกษา ด้านการงบประมาณ

กลุ่มตัวอย่าง	กรรมการนัศึกษา อาจารย์ ผู้บริหาร ผู้เชี่ยวชาญ				
	\bar{X}	2.78	2.95	3.00	4.68
กรรมการนัศึกษา	2.78	-	0.17	0.21	1.90*
อาจารย์	2.95		-	0.04	1.73*
ผู้บริหาร	3.00			-	1.69*
ผู้เชี่ยวชาญ	4.68				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 30 แสดงว่าทัศนะของอาจารย์กับผู้เชี่ยวชาญ ทัศนะของกรรมการนัศึกษากับผู้เชี่ยวชาญ ทัศนะของผู้บริหารกับผู้เชี่ยวชาญ ต่อการบริหารกิจการนัศึกษา ด้านการงบประมาณ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ทัศนะของกรรมการนัศึกษากับอาจารย์และผู้บริหารและทัศนะของอาจารย์กับผู้บริหาร แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณา ค่าเฉลี่ยพบว่าค่าเฉลี่ยของผู้เชี่ยวชาญสูงที่สุด รองลงมาคือค่าเฉลี่ยของผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการนัศึกษาตามลำดับ

ตอนที่ 3 การสรุปความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากแบบสอบถามปลายเปิด เป็นความถี่ของจำนวนคำตอบ โดยเสนอผลการวิเคราะห์ในเชิงบรรยาย

จากแบบสอบถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารกิจการนักศึกษาทั้ง 9 ด้าน ปรากฏว่าได้แบบสอบถามของผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการนักศึกษา ที่มีข้อเสนอแนะในการบริหาร จำนวน 143 ฉบับ จากทั้งหมด 445 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 32.13 ผู้วิจัยได้จัดคำตอบที่เป็นเรื่องเดียวกันแล้วแจ้งเป็นความถี่ของคำตอบ ซึ่งสรุปสาระไว้ในตาราง 31

ตาราง 31 ค่าความถี่ของข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารกิจการนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยี-ราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ

ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการนักศึกษาเกี่ยวกับการบริหารกิจการนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ	ความถี่ของคำตอบ			
	ผู้เชี่ยวชาญ	ผู้บริหาร	อาจารย์	กรรมการนักศึกษา
<u>ด้านนโยบาย</u>				
1. สถาบันควรส่งเสริมให้มีการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาภาวะผู้นำให้กับนักศึกษา	5	16	28	39
2. ผู้บริหารควรสนับสนุนกระตุ้นให้นักศึกษาได้เข้าร่วมกิจกรรมให้มากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่	9	19	26	42
3. ผู้บริหารควรพัฒนาด้านสวัสดิการ บริการนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เช่น การปรับปรุงโรงอาหารให้มีสภาพที่เหมาะสม	10	23	39	27
4. ผู้บริหารควรกำหนดนโยบายกิจการนักศึกษาให้ชัดเจนในการดำเนินงานเพื่อการพัฒนานักศึกษา	7	24	31	22

ตาราง 31 (ต่อ)

ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร อาจารย์และ กรรมการนักศึกษาเกี่ยวกับการบริหารกิจการนักศึกษาของ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ	ความถี่ของคำตอบ			
	ผู้เชี่ยวชาญ	ผู้บริหาร	อาจารย์	กรรมการ นักศึกษา
<u>ด้านการวางแผนงาน</u>				
5. ผู้บริหารควรสำรวจความต้องการของนักศึกษา ในการวางแผนดำเนินงานกิจการนักศึกษา	9	26	38	46
6. การวางแผนงานต้องคำนึงถึงกิจกรรมที่ส่งเสริม ทางวิชาการ วิชาชีพ ที่จัดในชมรมต่าง ๆ	6	14	30	19
7. ผู้บริหารควรส่งเสริมการวางแผนงานกิจกรรม นักศึกษาที่ส่งเสริมคุณธรรมของนักศึกษา	8	20	18	29
8. ผู้บริหารควรสนับสนุน ดูแลให้อาจารย์ที่ปรึกษา กิจกรรม ร่วมกับกรรมการนักศึกษาในการวางโครงการ กิจกรรมนักศึกษา	10	34	21	39
9. ผู้บริหารควรชี้แจงรายละเอียดของแผนงานที่จะ ดำเนินงานของฝ่ายกิจการนักศึกษาให้อาจารย์ประจำ แผนกวิชาและนักศึกษาแผนกต่าง ๆ ได้ทราบล่วงหน้า เป็นเวลานาน ๆ พอสมควร	10	39	12	18
<u>ด้านการจัดองค์การ</u>				
10. ผู้บริหารควรจัดสถานที่บริการนักศึกษาให้สะดวก มากขึ้น	2	9	7	15
11. ฝ่ายกิจการนักศึกษาควรจัดหน่วยงานที่ประสานงาน กับคณะและแผนกวิชา โดยตรง	4	8	10	21

ตาราง 31 (ต่อ)

ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร อาจารย์และ กรรมการนักศึกษาเกี่ยวกับการบริหารกิจการนักศึกษาของ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ	ความถี่ของคำตอบ			
	ผู้เชี่ยวชาญ	ผู้บริหาร	อาจารย์	กรรมการ นักศึกษา
<u>ด้านการจัดบุคลากร</u>				
12. ฝ่ายกิจการนักศึกษาควรฝึกอบรมบุคลากร เพื่อ พัฒนานักศึกษาและให้บริการนักศึกษา	6	13	8	19
13. ผู้บริหารควรเพิ่มบุคลากรบางหน่วยงานของฝ่าย เช่นหน่วยบริการและสวัสดิการ	3	10	14	17
14. ฝ่ายกิจการนักศึกษาควรฝึกอบรมอาจารย์ที่ปรึกษา ให้ปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ	7	11	16	24
<u>ด้านการบังคับบัญชา</u>				
15. ผู้บริหารและอาจารย์ที่ปรึกษาควรส่งเสริมให้ นักศึกษาจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมวินัยในตนเอง	8	26	29	43
16. ผู้บริหารและอาจารย์ควรเสียสละเวลาให้กับ นักศึกษาให้มากขึ้น ในการแนะนำดูแลงานกิจกรรมของ นักศึกษา	12	33	32	41
17. ผู้บริหารควรดูแลงานบริการ สวัสดิการเพื่อ บริการนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น	14	19	24	35
<u>ด้านการประสานงาน</u>				
18. ฝ่ายกิจการนักศึกษาควรติดต่อกับแผนกวิชาให้ มากขึ้นในการให้ข่าวสารด้านกิจการนักศึกษา	8	15	20	18
19. ฝ่ายกิจการนักศึกษาควรให้ข่าวสารของฝ่ายแก่ แผนกวิชาให้รวดเร็วขึ้น	7	9	22	25

ตาราง 31 (ต่อ)

ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร อาจารย์และ กรรมการนักศึกษาเกี่ยวกับการบริหารกิจการนักศึกษาของ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ	ความถี่ของคำตอบ			
	ผู้เชี่ยวชาญ	ผู้บริหาร	อาจารย์	กรรมการ นักศึกษา
20. ผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษาควรช่วยประชาสัมพันธ์โครงการกิจกรรมนักศึกษาให้มากขึ้น เพื่อให้เกิดความร่วมมือจากนักศึกษา <u>ด้านการประเมินผล</u>	9	18	20	38
21. ผู้บริหารควรประเมินผลงานของฝ่ายกิจการนักศึกษาให้อาจารย์และนักศึกษาได้ทราบโดยทั่วกัน	8	19	16	25
22. ผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษาควรส่งเสริมให้กรรมการนักศึกษา ประเมินผลงานให้นักศึกษาทั่วไปได้ทราบเมื่อเสร็จสิ้นโครงการ	11	17	19	30
23. อาจารย์ที่ปรึกษาควรติดตามผลจากการประเมินเพื่อการดูแลแนะนำในการจัดกิจกรรมของนักศึกษาในคราวต่อไป <u>ด้านการรายงานผล</u>	4	22	32	39
24. ฝ่ายกิจการนักศึกษาควรรายงานผลโดยการประชาสัมพันธ์งานของฝ่ายเป็นประจำปี	15	19	25	32
25. ผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษาควรส่งเสริมให้กรรมการนักศึกษาจัดนิทรรศการเพื่อการรายงานผลงานกิจกรรมนักศึกษาประจำปี	17	31	36	18
26. ผู้บริหารควรปรับปรุงการรายงานผล การประชาสัมพันธ์ ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เช่นการกระจายเสียงควรให้ชัดเจนและควรจัดให้สม่ำเสมอ	9	15	32	39

ตาราง 31 (ต่อ)

ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร อาจารย์และ กรรมการนักศึกษา เกี่ยวกับการบริหารกิจการนักศึกษาของ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ	ความถี่ของคำตอบ			
	ผู้เชี่ยวชาญ	ผู้บริหาร	อาจารย์	กรรมการ นักศึกษา
<u>ด้านการงบประมาณ</u>				
27. อาจารย์ที่ปรึกษาควรส่งเสริมแนะนำดูแลการ จัดสรรงบประมาณของสโมสรนักศึกษาให้ถูกต้องตาม ระเบียบ	10	39	28	42
28. อาจารย์ที่ปรึกษาควรดูแลแนะนำการใช้เงินของ โครงการกิจกรรมนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพ	6	41	39	45
29. อาจารย์ที่ปรึกษาควรแนะนำให้กรรมการนักศึกษา ได้ประชาสัมพันธ์ชี้แจงการใช้เงินในโครงการต่าง ๆ ให้ นักศึกษาทั่วไปได้ทราบ	10	30	18	41

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาเปรียบเทียบทัศนะของผู้เชี่ยวชาญต่อการบริหารกิจการนักศึกษาที่ควรปฏิบัติและทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการนักศึกษต่อการบริหารกิจการนักศึกษาที่ปฏิบัติจริง 9 ด้านคือ ด้านนโยบาย การวางแผนงาน การจัดองค์การ การจัดบุคลากร การบังคับบัญชา การประสานงาน การประเมินผล การรายงานผลและด้านการงบประมาณ

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารจำนวน 65 คน อาจารย์จำนวน 92 คน กรรมการนักศึกษา จำนวน 248 คน และผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 40 คน รวมทั้งหมด 445 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลแบ่ง 2 ชุดคือ

ชุดที่ 1 เป็นแบบสอบถามทัศนะของผู้เชี่ยวชาญต่อการบริหารกิจการนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ที่ควรปฏิบัติ

ชุดที่ 2 เป็นแบบสอบถามทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการนักศึกษต่อการบริหารกิจการนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ที่ปฏิบัติจริง

แบบสอบถามทั้ง 2 ชุดแบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นข้อความคำถามเกี่ยวกับทัศนะการบริหารกิจการนักศึกษาของสถาบัน

เทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างไปขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง ได้แบบสอบถามคืนและสมบูรณ์ทั้ง 445 ฉบับ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. การศึกษาทัศนะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการนักศึกษาต่อการบริหารกิจการนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ได้ใช้ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างทัศนะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการนักศึกษาต่อการบริหารกิจการนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ โดยใช้ เอน-เทสต์ ในการทดสอบสมมุติฐานที่ตั้งไว้

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทัศนะต่อการบริหารกิจการนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ปรากฏว่า

1. ผู้เชี่ยวชาญมีทัศนะต่อการบริหารกิจการนักศึกษาโดยรวม 9 ด้าน ว่าควรปฏิบัติมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านมีความเห็นว่าควรปฏิบัติมากที่สุด 8 ด้านคือ ด้านนโยบาย การวางแผนงาน การจัดองค์การ การจัดบุคลากร การประสานงาน การประเมินผล การรายงานผลและด้านการงบประมาณ ส่วนด้านการบังคับบัญชาผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่าควรปฏิบัติมาก

ผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการนักศึกษา มีทัศนะต่อการบริหารกิจการนักศึกษา แต่ละด้านและโดยรวม 9 ด้าน ว่าได้มีการปฏิบัติจริงปานกลาง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเห็นรายด้านจำแนกตามสาระด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1.1 ด้านนโยบาย ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นต่อการบริหารกิจการนักศึกษาด้านนโยบายว่าควรปฏิบัติมากที่สุด ส่วนผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการนักศึกษา มีความเห็นว่าการบริหารกิจการนักศึกษา ด้านนโยบายได้มีการปฏิบัติจริงปานกลาง

1.2 ด้านการวางแผนงาน ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นต่อการบริหารกิจการนักศึกษา ด้านการวางแผนงานว่าควรปฏิบัติมากที่สุด ส่วนผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการนักศึกษา มีความเห็นว่าการบริหารกิจการนักศึกษาด้านการวางแผนงานได้มีการปฏิบัติจริงปานกลาง

1.3 ด้านการจัดองค์การ ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นต่อการบริหารกิจการนักศึกษา ด้านการจัดองค์การว่าควรปฏิบัติมากที่สุด ส่วนผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการนักศึกษา มีความเห็นว่าการบริหารกิจการนักศึกษาด้านการจัดองค์การได้มีการปฏิบัติจริงปานกลาง

1.4 ด้านการจัดบุคลากร ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นต่อการบริหารกิจการนักศึกษา ด้านการจัดบุคลากรว่าควรปฏิบัติมากที่สุด ส่วนผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการนักศึกษา มีความเห็นว่าการบริหารกิจการศึกษาด้านการจัดบุคลากร ได้มีการปฏิบัติจริงปานกลาง

1.5 ด้านการบังคับบัญชา ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นต่อการบริหารกิจการนักศึกษา ด้านการบังคับบัญชาว่าควรปฏิบัติมากที่สุด ส่วนผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการนักศึกษา มีความเห็นว่าการบริหารกิจการศึกษาด้านการบังคับบัญชา ได้มีการปฏิบัติจริงปานกลาง

1.6 ด้านการประสานงาน ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นต่อการบริหารกิจการนักศึกษา ด้านการประสานงานว่าควรปฏิบัติมากที่สุด ส่วนผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการนักศึกษา มีความเห็นว่าการบริหารกิจการศึกษาด้านการประสานงาน ได้มีการปฏิบัติจริงปานกลาง

1.7 ด้านการประเมินผล ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นต่อการบริหารกิจการนักศึกษา ด้านการประเมินผลว่าควรปฏิบัติมากที่สุด ส่วนผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการนักศึกษา มีความเห็นว่าการบริหารกิจการศึกษาด้านการประเมินผล ได้มีการปฏิบัติจริงปานกลาง

1.8 ด้านการรายงานผล ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นต่อการบริหารกิจการนักศึกษา ด้านการรายงานผลว่าควรปฏิบัติมากที่สุด ส่วนผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการนักศึกษา มีความเห็นว่าการบริหารกิจการศึกษาด้านการรายงานผล ได้มีการปฏิบัติจริงปานกลาง

1.9 ด้านการงบประมาณ ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นต่อการบริหารกิจการนักศึกษา ด้านการงบประมาณว่าควรปฏิบัติมากที่สุด ส่วนผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการนักศึกษา มีความเห็นว่าการบริหารกิจการศึกษาด้านการงบประมาณ ได้มีการปฏิบัติจริงปานกลาง

2. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างทัศนะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการนักศึกษาต่อการบริหารกิจการนักศึกษาในแต่ละด้านแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ แต่เมื่อทดสอบเป็นรายคู่ ผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการนักศึกษามีทัศนะไม่แตกต่างกัน และพบว่า

2.1 ด้านนโยบาย ผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการนักศึกษามีทัศนะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พบว่า ผู้เชี่ยวชาญกับกรรมการนักศึกษา ผู้เชี่ยวชาญกับอาจารย์และผู้เชี่ยวชาญกับผู้บริหารมีทัศนะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยทัศนะของผู้เชี่ยวชาญมีค่าเฉลี่ยมากกว่าของผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการนักศึกษา ส่วนผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการนักศึกษามีทัศนะไม่แตกต่างกัน

2.2 ด้านการวางแผนงาน ผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการนักศึกษา

2.7 ด้านการประเมินผล ผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการนักศึกษา มีทัศนะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่พบว่า ผู้เชี่ยวชาญกับกรรมการนักศึกษา ผู้เชี่ยวชาญกับอาจารย์ และผู้เชี่ยวชาญกับผู้บริหารมีทัศนะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยทัศนะของผู้เชี่ยวชาญมีค่าเฉลี่ยมากกว่าของ ผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการนักศึกษาแต่ทัศนะของอาจารย์มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่ากรรมการนักศึกษา ส่วนผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการศึกษามีทัศนะ ไม่แตกต่างกัน

2.8 ด้านการรายงานผล ผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการนักศึกษามี ทัศนะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่พบว่า ผู้เชี่ยวชาญกับกรรมการนักศึกษา ผู้เชี่ยวชาญกับอาจารย์ และผู้เชี่ยวชาญกับผู้บริหารมีทัศนะ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยทัศนะของผู้เชี่ยวชาญมีค่าเฉลี่ยมากกว่าของ อาจารย์ ผู้บริหารและกรรมการนักศึกษา แต่ทัศนะอาจารย์มีคะแนนเฉลี่ยน้อยกว่ากรรมการนักศึกษา ส่วนผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการศึกษามีทัศนะ ไม่แตกต่างกัน

2.9 ด้านการงบประมาณ ผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการนักศึกษามี ทัศนะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่พบว่า ผู้เชี่ยวชาญกับกรรมการนักศึกษา ผู้เชี่ยวชาญกับอาจารย์ ผู้เชี่ยวชาญกับผู้บริหารมีทัศนะแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยทัศนะของผู้เชี่ยวชาญมีค่าเฉลี่ยมากกว่าของผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการนักศึกษา ส่วนผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการศึกษามีทัศนะ ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

การพิจารณาทัศนะของผู้เชี่ยวชาญต่อการบริหารกิจการนักศึกษาที่ควรปฏิบัติของสถาบัน เทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ และทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการ นักศึกษาต่อการบริหารกิจการนักศึกษาที่ปฏิบัติจริงของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิค กรุงเทพฯ โดยส่วนรวม 9 ด้านและรายด้านผู้วิจัยได้นำเสนอผลดังต่อไปนี้

1. การที่ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่า การบริหารกิจการนักศึกษาโดยรวมทั้ง 9 ด้านของสถาบัน เทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ควรปฏิบัติมากที่สุดและวางอุดมการณ์ไว้สูงมากกว่า ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการนักศึกษา อาจเป็นเพราะผู้เชี่ยวชาญมีความรู้ความ เข้าใจในหลักวิชาของการบริหารกิจการนักศึกษาเป็นอย่างดีและเห็นความสำคัญของกิจการนักศึกษาว่า การบริหารกิจการนักศึกษาเป็นหนึ่งในสายงานหลักของการบริหารงานระดับอุดมศึกษาคือ ด้านการ

บริหาร ด้านวิชาการและด้านนิสิตนักศึกษา กิจกรรมนักศึกษาครอบคลุมการบริหาร สวัสดิการและงานกิจกรรมนักศึกษา (วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. 2528 : 77) งานกิจการนักศึกษามีความสำคัญต่อการพัฒนาบุคลิกภาพและศักยภาพของนิสิตนักศึกษา ในการดำเนินงานควรพิจารณาถึงคุณภาพของบุคลากรและภาวะผู้นำ ความมุ่งมั่นศรัทธาในการกิจและกำลังขวัญ ทริศยาการและปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการตัดสินใจ ความร่วมมือ การประสานงาน การประเมินผลการพัฒนางานและบุคลากร อันเป็นปัจจัยที่จะนำไปสู่การพัฒนาศักยภาพและบุคลิกภาพของนักศึกษาให้เป็นคนที่สมบูรณ์ งานกิจกรรมนักศึกษาเป็นหลักสูตรที่แท้จริงที่นิสิตนักศึกษาจะได้รับประสบการณ์ตรงจากการดำเนินงานกิจการนักศึกษา เช่น กิจกรรมด้านบริการสวัสดิการ ด้านกิจกรรม ด้านควบคุมและการบริการทางวิชาการ กิจกรรมเหล่านี้สามารถพัฒนานักศึกษาให้เจริญงอกงามทางร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคมและจิตใจ (วิจิตร สิ้นศิริ. 2531 : 174) การผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพและมีคุณธรรม สามารถพัฒนาตนเองให้เข้ากับภาวะการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม สามารถในการสร้างงานและประกอบอาชีพอิสระได้ การที่จะให้บรรลุผลดังกล่าว การจัดการเรียนการสอนภายในห้องเรียนเป็นสิ่งไม่เพียงพอ ดังนั้น การดำเนินงานกิจการนิสิตนักศึกษาจึงมีบทบาทสำคัญในการฝึกฝนทักษะประสบการณ์ให้แก่นักศึกษาพร้อมที่จะออกไปดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างเหมาะสมและเป็นสุข (กรมการฝึกหัดครู. 2531 : 39-41) เพื่อให้เกิดความสำเร็จดังกล่าว การดำเนินงานบริหารกิจการนิสิตนักศึกษาจึงต้องใช้หลักวิชาต่าง ๆ มาประกอบเป็นสหวิทยาการ วิชาที่นำมาประกอบเช่น ปรัชญา จิตวิทยา สังคมวิทยา นิติศาสตร์ รัฐศาสตร์และการบริหาร เป็นต้น และนอกจากนี้ยังจำเป็นจะต้องปฏิบัติดำเนินงานให้เหมาะสม สอดคล้องกับหลักวิชาให้มากที่สุด เพื่อเป็นหลักและแนวทางในการดำเนินงานบริหารกิจการนักศึกษา ให้มีมาตรฐานคุณภาพและประสิทธิภาพ ผู้เชี่ยวชาญจึงเห็นว่าควรปฏิบัติมากที่สุด และวางอุดมการณ์ไว้สูงมากกว่าความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการนักศึกษา

การที่ผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการนักศึกษาเห็นว่าการบริหารกิจการนักศึกษาได้ปฏิบัติจริงปานกลางอาจเป็นเพราะการดำเนินงานกิจการนักศึกษายังไม่เด่นชัดเป็นที่ประทับใจตรงกับอุดมคติ ความคาดหวังในการบริหารกิจการนักศึกษาของผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการนักศึกษา หรืออาจเป็นเพราะผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการนักศึกษาต่างมีภารกิจมาก ทั้งด้านส่วนตัวและด้านงานบริหาร วิชาการและการเรียนของนักศึกษา จึงให้ความสนใจในการบริหารกิจการศึกษาน้อย หรืออาจเป็นเพราะการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์งานกิจการนักศึกษาไม่เป็นที่ประทับใจของบุคลากรในวิทยาเขต จึงทำให้ไม่ได้รับข่าวสารและขาดความสนใจในการบริหารกิจการนักศึกษา

บุคลากรทั้ง 3 กลุ่มจึงเห็นว่า ได้มีการปฏิบัติภารกิจจริงในการบริหารกิจการนักศึกษา เพียงในระดับปานกลาง คล้ายคลึงกับผลวิจัยของวีระศักดิ์ ศรีบุญ (2530 : 152) เรื่องการบริหารกิจการนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร ในทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา พบว่าผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาของมหาวิทยาลัยศิลปากรมีทัศนะต่อการบริหารกิจการนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง

ผลจากการวิจัยเป็นรายด้าน ผู้วิจัย ได้อภิปรายผลดังต่อไปนี้

1.1 ด้านนโยบาย การที่ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายมีความเห็นต่อการบริหารกิจการนักศึกษา ด้านนโยบายว่าควรปฏิบัติมากที่สุด อาจเป็นเพราะว่า ผู้เกี่ยวข้องเห็นความสำคัญของการวางนโยบายให้ชัดเจนเพื่อสะดวกต่อการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพ งานกิจการนักศึกษาเป็นการพัฒนานักศึกษาให้เจริญงอกงามทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สังคมและวิชาชีพ วิชาการ ดังนั้นการบริหารกิจการนักศึกษาต้องมีนโยบายให้ชัดเจน สื่อความหมายแก่ผู้นำไปปฏิบัติจัดกิจกรรมในหลักสูตรและกิจกรรม เสริมหลักสูตรให้สอดคล้องกัน ก่อให้เกิดการพัฒนาทักษะวิชาการ วิชาชีพและคุณธรรม การดำเนินงาน ดังกล่าวจะบรรลุผลสำเร็จ ได้นั้น บุคลากรฝ่ายกิจการนักศึกษาต้องพัฒนาตนเอง โดยได้รับโอกาสในการพัฒนา เช่น การฝึกอบรม การประชุมสัมมนา เพื่อก่อให้เกิดการปฏิบัติดำเนินงานกิจการนักศึกษาในการพัฒนา การบริการ สวัสดิการแก่นักศึกษา ให้เอื้ออำนวยต่อการป้องกันปัญหา ช่วยแก้ปัญหาช่วยให้นักศึกษามีชีวิตอยู่ในสถานอันอยู่อย่างมีความสุขและประสบผลสำเร็จ ส่วนการที่ผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการ นักศึกษามีความเห็น ว่า ได้ปฏิบัติจริงปานกลาง อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการ นักศึกษา ไม่ได้ปฏิบัติงานด้านนโยบายอย่างเต็มที่เพราะ ไม่มีเวลาเพียงพอ มีภารกิจในการบริหาร วิชาการและการเรียน ให้ความสนใจน้อย จึงทำให้ละเลยต่อความสำคัญหรือนโยบายงานกิจการนักศึกษา แต่ผู้บริหารและอาจารย์ยังมีความเห็น ว่านโยบายได้รับการปฏิบัติจริงมากในเรื่องการสนับสนุนและส่งเสริมให้นักศึกษาได้ เข้าร่วมกิจกรรมตามความสมัครใจ (ทองเรือน อมรรัชกุล, 2525 : 14-15) อาจเป็นเพราะเห็นความสำคัญของการให้นักศึกษาดำเนินกิจกรรมด้วยตัวเอง อาจารย์เป็นเพียงผู้คอยดูแลแนะแนวก็เพียงพอ ประกอบกับมีกิจกรรมหลายชนิดที่ปรากฏจัดกันตลอดปีการศึกษา เพื่อสนองความต้องการนักศึกษาให้นักศึกษาเลือก เข้าร่วมกิจกรรมตามความสมัครใจ และการที่จะให้บรรลุผลสำเร็จยิ่งขึ้นก็ได้มีการกระตุ้นนักศึกษาให้ เข้าร่วมกิจกรรมมากขึ้น แต่โดยส่วนรวมบุคคลทั้ง 3 กลุ่ม ยังเห็นว่า ได้มีการปฏิบัติภารกิจจริงในการบริหารกิจการนักศึกษา ด้านนโยบายเพียงในระดับปานกลาง

1.2 ด้านการวางแผนงาน ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายมีความเห็นต่อการบริหารกิจการนักศึกษา

ว่า ควรปฏิบัติมากที่สุด อาจเป็นเพราะเห็นความสำคัญของการทำงานที่มีแผนหรือโครงการที่จะทำให้การดำเนินงานไปสู่เป้าหมายตามแผนหรือโครงการ โดยการกำหนดแผนหรือโครงการร่วมกัน เช่น การจัดทำโครงการกิจกรรมนักศึกษา การร่วมกันพัฒนาระเบียบข้อบังคับ การจัดกิจกรรมนักศึกษา การพัฒนาปฏิทินกิจกรรมนักศึกษา การพัฒนาการประชาสัมพันธ์ของฝ่ายกิจการนักศึกษาให้ทันเหตุการณ์ ตลอดจนการพัฒนาโครงการกิจกรรมนักศึกษาด้านวิชาการ เชิงปฏิบัติการและด้านคุณธรรม งานกิจการนักศึกษาเป็นส่วนหนึ่งในการบริหารระดับอุดมศึกษา ดังนั้นการพัฒนากิจการศึกษาก็จำเป็นต้องให้ความสำคัญต่องานกิจการนักศึกษาซึ่งทำให้นักศึกษาเป็นคนที่สมบูรณ์ การดำเนินงานที่จะให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลจำเป็นต้องให้ความสำคัญต่อการวางแผนงานด้านบริการและโครงการจัดกิจกรรมนักศึกษา (กรมการฝึกหัดครู, 2531 : 40) ส่วนผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการนักศึกษา มีความเห็นว่า ได้ปฏิบัติจริงในระดับปานกลาง อาจเป็นเพราะผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการนักศึกษา เห็นว่างานกิจการนักศึกษาไม่มีผลงานเด่นชัด ไม่เป็นที่ประทับใจตามอุดมคติที่ตั้งไว้ ประกอบกับไม่มีเวลาเพียงพอในงานกิจการนักศึกษาจึงขาดความสนใจอย่างจริงจังที่จะทำให้งานมีคุณภาพและรอบคอบ ในการวางแผนงานกิจการนักศึกษาให้สมบูรณ์ทั้งระยะสั้นแต่ละปีการศึกษาและระยะยาวล่วงหน้า ให้สามารถปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ ยังคงปฏิบัติงานแบบแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ซึ่งทำให้ได้ผลประสิทธิผล จากสภาพการดังกล่าว บุคคลทั้ง 3 กลุ่ม จึงเห็นว่า ได้มีการปฏิบัติการกิจจริงในการบริหารกิจการศึกษาด้านการวางแผนงานเพียงในระดับปานกลาง

1.3 ด้านการจัดองค์การ ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นต่อการบริหารกิจการนักศึกษา

ด้านการจัดองค์การว่า ควรปฏิบัติมากที่สุด อาจเป็นเพราะเห็นว่าการจัดองค์การอย่างมีระเบียบตามหลักวิชาและสภาพการณ์ที่เหมาะสมและการพัฒนาองค์การหรือหน่วยงานกิจการนักศึกษา การจัดแบ่งงาน มอบหมายงานให้บุคลากรรับผิดชอบในหน้าที่ของการปฏิบัติงาน ในหน่วยงานกิจการนักศึกษาให้ชัดเจนนั้น ก่อให้เกิดความเข้าใจในบทบาท ภาระหน้าที่ของบุคลากร ทำให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพ การจัดองค์การหรือหน่วยงานยังครอบคลุมถึงการจัดสถานที่ พัฒนาสถานที่ทำการของหน่วยงานกิจการนักศึกษา ให้สะดวกต่อการบริการนักศึกษา อันจะนำไปสู่การปฏิบัติงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ ในการบริหารกิจการนักศึกษาของสถาบัน (วิจิตร ศรีสอ้าน, 2532 : 13) ส่วนผู้บริหารอาจารย์และกรรมการนักศึกษา มีความเห็นว่า ได้ปฏิบัติจริงในระดับปานกลาง อาจเป็นเพราะผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการนักศึกษา ยังไม่เข้าใจหรือไม่เห็นความสำคัญ ในการนำหลักการจัดองค์การมาใช้ในการดำเนินงานกิจการนักศึกษา ซึ่งได้แก่การจัดระบบงานและวิธีการปฏิบัติงาน การมอบหมายงาน หรืออาจเป็นเพราะไม่เข้าใจในความคิดรวบยอดของงานกิจการ

นักศึกษา จึงมิได้นำหลักการบริหารมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ที่เป็นอยู่ จึงยังมิได้พัฒนาการจัดองค์การ หรือหน่วยงานให้เป็นระบบที่เหมาะสม ยังคงจัดกันตามประสพการณ์ที่เคยปฏิบัติกันมาซึ่งอาจไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ที่เป็นจริง บุคคลทั้ง 3 กลุ่มจึงมีความเห็นว่าได้มีการปฏิบัติภารกิจจริงในการบริหารกิจการศึกษาด้านการจัดองค์การเพียงในระดับปานกลาง

1.4 ด้านการจัดบุคลากร ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นต่อการบริหารกิจการศึกษาด้านการจัดบุคลากรว่าควรปฏิบัติมากที่สุด อาจเป็นเพราะการจัดบุคลากรในงานกิจการศึกษาดูต้องสรรหาบุคลากร ที่มีความรู้ ความสามารถ ที่ตรงกับลักษณะงาน ให้มีจำนวนเพียงพอแก่ภาระหน้าที่ ความรับผิดชอบ การมอบหมายงานให้ตรงกับความรู้ความสามารถของบุคลากร การบำรุงขวัญ การพัฒนาบุคลากร และอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจในการปฏิบัติงานกิจการศึกษากว่าร้อยละ 50 ให้มีความศรัทธาในการปฏิบัติงาน ล้วนเป็นสิ่งสำคัญ รวมทั้งมีการประเมินผลงานเพื่อปรับปรุงการปฏิบัติงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการบริหารกิจการศึกษาและวัตถุประสงค์ของสถาบัน ส่วนผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการนักศึกษา มีความเห็นว่าได้ปฏิบัติจริงปานกลาง อาจเป็นเพราะว่า สภาพการณ์ที่เป็นอยู่ยังขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถทางด้านกิจการศึกษา ทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ ส่วนใหญ่ได้ให้อาจารย์ที่มีวุฒิทางผลศึกษามาทำงานกิจการศึกษามาก ซึ่งไม่ตรงกับหลักวิชาอย่างแท้จริงและยังไม่ได้มีการพัฒนาบุคลากรอย่างจริงจัง (ผิงผาย สุนทรภักย์ : คำสัมภาษณ์) จึงทำให้บุคคลทั้ง 3 กลุ่ม มีความเห็นว่าได้มีการปฏิบัติภารกิจจริงในการบริหารกิจการศึกษาด้านการจัดบุคลากรเพียงในระดับปานกลาง

1.5 ด้านการบังคับบัญชา ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นต่อการบริหารกิจการศึกษาด้านการบังคับบัญชาว่า ควรปฏิบัติมาก อาจเป็นเพราะว่าในการบริหารกิจการศึกษาเป็นงานที่ต้องอาศัยความร่วมมือ ร่วมใจ โดยการทำงานร่วมกัน ประสานงานกับองค์กรอื่น ๆ มีการแนะนำซึ่งกันและกัน ถ้อยที่ถ้อยอาศัยซึ่งกันและกัน จึงจะทำให้งานบรรลุผลสำเร็จ ผู้บริหารต้องคอยดูแลกิจการนักศึกษาอย่างใกล้ชิด ทำให้งานมีประสิทธิภาพ การใช้จิตวิทยา มนุษยสัมพันธ์ ในการนิเทศดูแลงาน รวมทั้งการแนะนำงานของอาจารย์ที่ปรึกษาในการจัดกิจกรรมนักศึกษาเป็นการช่วยให้นักศึกษาได้พัฒนาตนเองนั้น จะต้องยึดหลักของกิจการศึกษาคือการเคารพในศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ อันเป็นการยอมรับความคิดเห็นของผู้ร่วมงานและนักศึกษาที่มีความแตกต่างหลากหลาย ต่างหน่วยงาน การจะมุ่งเน้นการใช้อำนาจควบคุมและวินัยสั่งการอย่างเด็ดขาดของฝ่ายกิจการนักศึกษา เหมือนอย่างการบริหารบุคคล บริหารการเงินหรือบริหารอื่น ๆ ย่อมทำให้ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการบริหารกิจการศึกษาลดน้อยลงได้ (ทองเวียน อมรัชกุล. 2525 : 79-84) ผู้เชี่ยวชาญจึงเห็น

เพียงควรปฏิบัติมากในด้านนี้ ส่วนผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการนักศึกษามีความเห็นว่าได้ปฏิบัติจริงปานกลาง อาจเป็นเพราะว่าการปฏิบัติงานที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน เป็นแบบราชการแต่ปล่อยปะละเลยมากเกินไป การใช้หลักการบริหารในการบังคับบัญชาคือ ใช้หลักจิตวิทยา มนุษย์สัมพันธ์ มีน้อย ผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษาใช้เวลาให้กับบุคลากรในหน่วยงานกิจการนักศึกษาและกรรมการนักศึกษาน้อยเกินไป เพราะว่าในหลักกิจการนักศึกษา ผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษาต้องให้เวลาแก่นักศึกษาอย่างเพียงพอ เพื่อเป็นการพัฒนาบุคลากรและนักศึกษาให้รู้จักการทำงานร่วมกัน (จิรวัดน์ วีรังกร. 2528 : 20) จากสภาพการณ์เหล่านี้ บุคคลทั้ง 3 กลุ่ม จึงมีความเห็นว่าได้ปฏิบัติภารกิจจริงในการบริหารกิจการศึกษาด้านการบังคับบัญชาเพียงในระดับปานกลาง

1.6 ด้านการประสานงาน ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นต่อการบริหารกิจการศึกษาด้านการประสานงานว่าควรปฏิบัติมากที่สุด อาจเป็นเพราะเห็นว่าการบริหารกิจการศึกษา ต้องอาศัยบุคลากรที่มีความหลากหลายทั้งวัยวุฒิ คุณวุฒิ ประสบการณ์จากหน่วยงานต่าง ๆ เป็นต้น การประสานความเข้าใจต่อกันจึงเป็นหัวใจสำคัญของประสิทธิภาพและประสิทธิผลของงาน การประสานงานทำให้เกิดการทำงานที่สัมพันธ์กัน ไม่ซ้ำซ้อน ก่อให้เกิดความร่วมมือในการทำงาน โดยการทำคู่มือการดำเนินงานเพื่อเป็นแนวทางที่ทำให้เกิดความเข้าใจในงานและเกิดการประสานงานร่วมมือในการพัฒนางาน การประสานงานโดยใช้การประชาสัมพันธ์ให้บุคคลต่าง ๆ ในสถาบันได้ทราบทั่ว ข้อมูลของฝ่ายกิจการนักศึกษา ก่อให้เกิดการทำงานที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล การประชุมกรรมการนักศึกษาในการจัดกิจกรรม การประสานงานภายนอกวิทยาเขตกับชุมชน การประสานงานกับศิษย์เก่า สิ่งเหล่านี้เป็นประโยชน์ต่อการบริหารกิจการศึกษาของสถาบัน ทั้งสิ้น ทำให้ชุมชนหรือศิษย์เก่าได้ทราบวัตถุประสงค์ของสถาบันและทำให้เกิดความร่วมมือกับสถาบัน เช่น การช่วยเหลือนักศึกษาเกี่ยวกับรายได้ในกิจกรรมของนักศึกษาหรือของสถาบัน (จิรวัดน์ วีรังกร. 2528 : 23-24) ส่วนผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการนักศึกษามีความเห็นว่าได้ปฏิบัติจริงปานกลาง อาจเป็นเพราะเห็นว่าการปฏิบัติดำเนินการในสถาบันที่เป็นอยู่ยังไม่สมบูรณ์ จากข้อเสนอแนะและความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานกิจการศึกษายืนยันว่าผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษาและกรรมการนักศึกษา ยังไม่ได้ใช้หลักการประสานงานที่เหมาะสมเท่าที่ควรในการประสานงานภายในฝ่ายกิจการนักศึกษาและภายนอกหน่วยงาน การติดต่อกับสถาบันอื่นยังมีน้อย การจัดประชุมกรรมการนักศึกษาในการจัดกิจกรรม อาจารย์ที่ปรึกษายังไม่ค่อยได้กระทำ กรรมการนักศึกษาเองก็มีค่อยได้ประชุมกัน เพราะขาดการกระตุ้นส่งเสริมสนับสนุนจากผู้บริหารและอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรม ซึ่งในหลักการประสานงานทางวิชาการบริหารต้องมีการประชุมติดต่อกันอย่างสม่ำเสมอ เพื่อทำให้เกิดความเข้าใจ

ในวัตถุประสงค์ของโครงการจัดกิจกรรมและวิธีดำเนินงาน อันนำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการและวัตถุประสงค์ของสถาบัน (กิตติมา ปรีดีดิติก. 2524 : 223-227) จากสภาพการณ์และหลักการเหล่านี้ บุคคลทั้ง 3 กลุ่ม จึงมีความเห็นว่า ได้ปฏิบัติภารกิจในการบริหารกิจการนักศึกษา ด้านการประสานงาน เพียงในระดับปานกลาง

1.7 ด้านการประเมินผล ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นต่อการบริหารกิจการนักศึกษา ด้านการประเมินผลว่า ควรปฏิบัติมากที่สุด อาจเป็นเพราะเห็นว่า ผลจากการประเมินมีความสำคัญนำมาใช้ในการปรับปรุงพัฒนาการบริหารกิจการนักศึกษา ในหลักการประเมินผลที่สำคัญคือ การประเมินผลกิจการนักศึกษาต้องทำเป็นระยะ สม่าเสมอ ประเมินผลงานประจำปี การส่งเสริมให้นักศึกษานำวิธีการประเมินผลมาใช้เมื่อเสร็จสิ้นโครงการ มีการปรับปรุงพัฒนาการประเมินผลให้เหมาะสมอยู่เสมอ และนำผลการประเมินมาปรับปรุงงานกิจการนักศึกษาทั้งในส่วนของฝ่ายกิจการนักศึกษาและโครงการกิจกรรมนักศึกษาเพื่อเป็นการฝึกการทำงานของนักศึกษาให้เรียนรู้ระบบการบริหาร การทำงานซึ่งเป็นการพัฒนานักศึกษาในทางวิชาการและการปฏิบัติงาน ส่งเสริมทักษะ สติปัญญา อารมณ์ สังคม ให้เป็นคนที่มีสมบูรณ์ (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2525 : 83-84) ส่วนผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการนักศึกษามีความเห็นว่าได้ปฏิบัติจริงปานกลาง อาจเป็นเพราะบุคคล 3 กลุ่มยังไม่เข้าใจในหลักการประเมินผลงานอย่างเด่นชัด จึงไม่ให้ความสำคัญในการประเมินผลงานของฝ่ายกิจการนักศึกษาและผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษาไม่สนับสนุนกรรมการนักศึกษาอย่างจริงจังในการประเมินผลกิจกรรม แม้ว่าผลการประเมินผลงานเป็นกระบวนการบริหารงานที่มีความสำคัญในการนำมาปรับปรุงพัฒนางานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น (อุทัย หิรัญโต. 2526 : 284-286) จากสภาพการณ์ดังกล่าวจึงทำให้บุคคลทั้ง 3 กลุ่ม จึงเห็นว่าได้ปฏิบัติภารกิจจริงในการบริหารกิจการศึกษาด้านการประเมินผลเพียงในระดับปานกลาง

1.8 ด้านการรายงานผล ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นต่อการบริหารกิจการนักศึกษา ด้านการรายงานผลว่า ควรปฏิบัติมากที่สุด อาจเป็นเพราะเห็นว่า การรายงานผลทำให้ทราบถึงการบริหารหรือผลการปฏิบัติงานว่า สำเร็จตามวัตถุประสงค์เพียงใด เพื่อนำผลมาพัฒนางานกิจการนักศึกษาและยังประชาสัมพันธ์ให้หน่วยงานอื่นทราบ ทำให้เกิดความร่วมมือในการดำเนินงานหรือการปฏิบัติงาน การรายงานทำได้หลายรูปแบบตามวิธีการต่าง ๆ คือ การทำแผ่นปลิว ทำปฏิทิน กิจกรรม จัดทำรายงานประจำปีเผยแพร่ให้หน่วยงานหรือบุคลากรที่เกี่ยวข้องได้ทราบ การจัดนิทรรศการเป็นการรายงาน ประชาสัมพันธ์รูปแบบหนึ่ง (วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. 2528 : 143) ส่วนผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการนักศึกษา มีความเห็นว่าได้ปฏิบัติจริงปานกลาง อาจเป็นเพราะ

บุคคล 3 กลุ่ม ยังไม่เข้าใจหรือเข้าใจแต่ยังไม่ได้นำมาใช้หรือเผยแพร่ให้กับบุคลากรในหน่วยงาน
 กิจกรรมนักศึกษาหรือกรรมการนักศึกษา ได้ทราบโดยอาศัย เทคนิควิธีการรายงานผลในรูปแบบต่าง ๆ
 จึงทำให้ผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษา บุคลากรฝ่ายกิจการนักศึกษาและกรรมการนักศึกษา ไม่เห็น
 ความสำคัญว่าการรายงานผลงานที่ได้ปฏิบัติเสร็จสิ้นไปแล้วกำลังดำเนินอยู่ หรือที่จะทำในอนาคต
 เป็นการแสดงข้อเท็จจริง เหตุการณ์และผลงานอันเป็นเครื่องมือตรวจสอบประเมินผลงาน การ
 ควบคุมงานโดยการทำการรายงาน ในวงการบริหารถือว่าการรายงานเป็นกระบวนการหนึ่งที่จะต้อง
 ปฏิบัติเพื่อให้ข้อเท็จจริง ข้อมูล ข่าวสารแก่ผู้บังคับบัญชา ผู้ร่วมงานและบุคคลที่เกี่ยวข้องกับกิจการ
 นักศึกษา ซึ่งจะ เป็นทางนำมาซึ่งการสะท้อนกลับของข่าวสารหรือข้อมูลที่จะได้รับ อันเป็นประโยชน์
 ในการพัฒนาปรับปรุงงานและความร่วมมือ ร่วมใจ สนับสนุนงานกิจการนักศึกษา (อุทัย หิรัญญิต.
 2526 : 285-287) จากสถานการณ์และหลักการดังกล่าว จึงทำให้บุคคลทั้ง 3 กลุ่ม เห็นว่าได้
 ปฏิบัติภารกิจจริงในการบริหารกิจการศึกษาด้านการรายงานผลเพียงในระดับปานกลาง

1.9 ด้านการงบประมาณ ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นต่อการบริหารกิจการศึกษาด้านการ
 งบประมาณว่า ควรปฏิบัติมากที่สุด อาจเป็นเพราะเห็นว่าการทำงบประมาณร่วมกันในการ
 จัดกิจกรรมนักศึกษา การจัดสรรงบประมาณสำหรับให้ง่ายในงานกิจการนักศึกษาตามแผนโครงการ
 ที่กำหนดไว้ การใช้จ่ายเงินกิจกรรมนักศึกษาให้เป็นไปตามระเบียบที่กำหนด กรรมการนักศึกษา
 ช่วยหารายได้มาให้จ่ายตามโครงการกิจกรรมนักศึกษา การตรวจสอบรายรับรายจ่ายเงินของสโมสร
 นักศึกษาโดยสม่ำเสมอ เป็นสิ่งจำเป็นในการพัฒนานักศึกษา ฝึกให้นักศึกษามีความรับผิดชอบ รู้จัก
 การใช้จ่ายเงินให้ถูกต้องมีบัญชีให้ข้อสัตย์และการทำงานร่วมกัน นักศึกษาจะได้รับประสบการณ์จริง
 (ทองเรียน อมริชกุล. 2525 : 1-3) ส่วนผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการนักศึกษามีความเห็น
 ว่าได้ปฏิบัติจริงปานกลาง อาจเป็นเพราะบุคคล 3 กลุ่ม มีภารกิจด้านการบริหาร วิชาการและ
 การเรียนอยู่มากจึงทำให้มีความสนใจน้อยในการบริหารกิจการศึกษาด้านการงบประมาณ จึงไม่
 ค่อยเข้าใจและปฏิบัติไม่ถูกต้องหลักการ หรืออาจเป็นเพราะการดำเนินงานด้านการงบประมาณ
 มีแผนงาน เจ้าหน้าที่การเงิน ผู้เชี่ยวชาญ ดำเนินการควบคุมดูแลอยู่แล้ว บุคลากรทั้ง 3 กลุ่ม
 จึงไม่ได้แสดงบทบาทมากเท่าที่ควรและการงบประมาณเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่งในการบริหาร
 อันประกอบด้วยคน เงิน วัสดุและการจัดการ เป็นกระบวนการบริหารที่มีหลักการเฉพาะ ต้องปฏิบัติ
 งานตามระเบียบให้ถูกต้องจริงจังและเคร่งครัด (วิจิตร ศรีส้าน 2532 : 7-14) ซึ่งไม่ใช่ภารกิจ
 หลักของบุคลากรทั้ง 3 กลุ่ม จึงเห็นว่าได้มีการปฏิบัติภารกิจจริงในการบริหารกิจการศึกษาด้านการ
 งบประมาณเพียงในระดับปานกลาง

2. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างทัศนะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการนัศึกษต่อการบริหารกิจการนัศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ในแต่ละด้าน เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือทัศนะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการนัศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่พบว่า ผู้เชี่ยวชาญกับกรรมการนัศึกษา ผู้เชี่ยวชาญกับอาจารย์และผู้เชี่ยวชาญกับผู้บริหารมีทัศนะแตกต่างกัน โดยทัศนะของผู้เชี่ยวชาญ มีค่าเฉลี่ยมากกว่าของผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการนัศึกษา อาจเป็นเพราะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้มีประสบการณ์ในการบริหารกิจการนัศึกษา ประกอบกับเป็นผู้มีความรู้ในหลักวิชา มีความคาดหวังสูง เห็นความสำคัญของการวางนโยบายที่เข้มงวดในการบริหารกิจการนัศึกษาเพื่อพัฒนาการศึกษาให้เป็นบุคคลที่สมบูรณ์ มีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ การพัฒนาโครงการกิจกรรมเพื่อสนองความต้องการของนัศึกษา พัฒนาหน่วยงานเพื่อบริการนัศึกษา สรรหาบุคลากรที่มีคุณภาพและมีความมุ่งมั่นศรัทธาในงาน แนะนำกิจกรรมนัศึกษาเพื่อให้เกิดการพัฒนา พัฒนาการประสานงาน ติดตามประเมินผลโครงการกิจกรรมของฝ่าย การพัฒนาการประชาสัมพันธ์ และการสนับสนุนให้อาจารย์ที่ปรึกษาและกรรมการนัศึกษาร่วมกันจัดสรรงบประมาณ ได้ถูกต้อง มีการตรวจสอบการรับจ่าย เงินของสโสรนัศึกษาให้มีประสิทธิภาพ (วิจิตร ลินลิริ, 2531 : 23-25) ผู้เชี่ยวชาญจึงแสดงทัศนะต่อการบริหารกิจการนัศึกษาในระดับที่ควรปฏิบัติมากที่สุด สูงกว่าและแตกต่างกับผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการนัศึกษา ส่วนผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการนัศึกษามีทัศนะ ไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะผู้บริหารไม่มีเวลาให้ความสนใจอย่างจริงจังในงานกิจการนัศึกษา เพราะมีภารกิจในการบริหารและงานสอนมาก ขาดความเข้าใจในหลักกิจการนัศึกษา อาจารย์ก็มีงานสอนมากจึงไม่ค่อยมีเวลาหาความรู้และประสบการณ์ในงานกิจการนัศึกษา ไม่มีเวลาให้คำปรึกษาแก่ชมรมต่าง ๆ ส่วนกรรมการนัศึกษามีประสบการณ์น้อย มีโอกาสประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันไม่มากเท่าที่ควร เพราะมีภาระในการเรียนมากกว่า เข้าใจหลักกิจการนัศึกษาไม่ดีพอ บุคคลทั้ง 3 กลุ่มมองลักษณะการปฏิบัติภารกิจในการบริหารกิจการนัศึกษาที่เป็นจริงไม่ลึกซึ้ง ผิวเผิน ไม่ละเอียด ไม่รอบคอบ มองทั่ว ๆ ไป ไม่เด่นชัด เหมือน ๆ กัน จึงทำให้มีความคิดเห็น ไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยพบว่า ทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการนัศึกษาที่ปฏิบัติจริงในการบริหารกิจการนัศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ มีระดับต่ำกว่า

ทัศนะของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้การบริหารกิจการนัศึกษานักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขต
 เทคนิครุงเทพฯ ดำเนินการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ผู้วิจัยจึงเสนอว่า ควรมี
 การพัฒนาการบริหารกิจการนัศึกษานักศึกษา โดยการส่งเสริมสนับสนุนและปรับปรุงทั้งในด้านนโยบาย
 การวางแผนงาน การจัดองค์การ การจัดบุคลากร การบังคับบัญชา การประสานงาน การประเมินผล
 การรายงานผลและการงบประมาณ โดยคำนึงถึงปรัชญาของงานกิจการนัศึกษานักศึกษา ความมุ่งหมายความ
 สำคัญและขอบข่ายของงานกิจการนัศึกษานักศึกษา จัดให้มีการประชุมสัมมนา เพื่อให้ผู้บริหาร อาจารย์และ
 กรรมการนัศึกษานักศึกษา เข้าใจความคิดรวบยอดของงานกิจการนัศึกษานักศึกษา ถูกต้องตรงกัน ผู้บริหาร
 อาจารย์ควรนำความคิด ผลการสัมมนาไปประชาสัมพันธ์ ดำเนินการร่วมกับกรรมการนัศึกษานักศึกษา
 นัศึกษานักศึกษา รวมทั้งบุคลากรของวิทยาเขต เพื่อให้เกิดการร่วมมือ การประสานงาน อันนำไปสู่เป้าหมาย
 ที่ตั้งไว้ กระตุ้นให้นำเอาหลักวิชาการด้านกิจการนัศึกษานักศึกษามาประยุกต์ใช้ในทางปฏิบัติ สามารถพัฒนา
 นัศึกษานักศึกษาให้เกิดการเรียนรู้ มีประสบการณ์ นอกเหนือจากการเรียนการสอนในห้องเรียนอย่างมี
 คุณภาพ เป็นบุคคลที่สมบูรณ์ ควรจัดให้มีการประสานงานระหว่างกระทรวงศึกษาธิการ กรมการฝึกหัดครู
 มหาวิทยาลัยต่าง ๆ ทบวงมหาวิทยาลัยและนัศึกษานักศึกษาอย่างใกล้ชิด เพื่อให้เกิดความเข้าใจในนโยบาย
 แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารกิจการนัศึกษานักศึกษา ฝ่ายกิจการนัศึกษานักศึกษาควรจัดให้มีการประชุมวิชาการ
 เชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับกิจการนัศึกษานักศึกษา โดยให้กรรมการนัศึกษานักศึกษา นัศึกษานักศึกษา อาจารย์ บุคลากรที่
 เกี่ยวข้อง ได้ร่วมอภิปรายถึงงานเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในกิจกรรมต่าง ๆ ดังกล่าวตรงกัน
 พัฒนาโครงการกิจกรรมนัศึกษานักศึกษาให้ผู้บริหาร อาจารย์ในวิทยาเขตเกิดความสำนึกในความสำคัญ
 สนับสนุน และส่งเสริมการดำเนินงานกิจการนัศึกษานักศึกษาร่วมกันจนบรรลุวัตถุประสงค์ของสถาบันและ
 การศึกษานักศึกษาของชาติ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัยเป็นรายด้านมีดังต่อไปนี้

1. ด้านนโยบาย ผลการวิจัยพบว่า ทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการนัศึกษานักศึกษา
 ต่อการบริหารกิจการนัศึกษานักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิครุงเทพฯ ที่ปฏิบัติจริง
 มีระดับต่ำกว่าทัศนะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยจึงเสนอแนะว่า ควรจัดให้มีการประชุมสัมมนาเกี่ยวกับการ
 บริหารกิจการนัศึกษานักศึกษา โดยเชิญผู้ทรงคุณวุฒิและผู้มีประสบการณ์มาร่วมให้ความรู้เกี่ยวกับการบริหาร
 กิจการนัศึกษานักศึกษา เพื่อให้ผู้บริหาร อาจารย์ กรรมการนัศึกษานักศึกษา รวมทั้งนัศึกษานักศึกษาของวิทยาเขตและ
 บุคลากรที่เกี่ยวข้องเข้าใจลึกซึ้งตรงกัน เพื่อให้มีเอื้ออำนวยต่อการพัฒนาขีดความสามารถและ
 อุดมการณ์ในงานกิจการนัศึกษานักศึกษา
2. ด้านการวางแผนงาน ผลการวิจัยพบว่า ทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการ

นักศึกษาต่อการบริหารกิจการนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ที่ปฏิบัติจริง มีระดับต่ำกว่าทัศนะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยจึงเสนอแนะว่า ฝ่ายกิจการนักศึกษาควรประชุมผู้เกี่ยวข้องในการวางแผนพัฒนางานกิจการนักศึกษา เช่น ร่วมกันจัดทำปฏิทินกิจการนักศึกษาให้ใช้ได้ทั้งปีการศึกษา ผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษา กรรมการนักศึกษาร่วมกันพัฒนาระเบียบข้อบังคับการจัดกิจกรรมนักศึกษา กรรมการนักศึกษาควรจัดให้มีการประชุมปรึกษาในการจัดกิจกรรม พัฒนาโครงการกิจกรรมศึกษาด้านวิชาการ ทั้งปฏิบัติการและด้านจริยธรรมแก่นักศึกษา เพื่อให้เป็นบุคคลที่สมบูรณ์

3. ด้านการจัดองค์การ ผลการวิจัยพบว่า ทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการ นักศึกษาต่อการบริหารกิจการนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ที่ปฏิบัติจริง มีระดับต่ำกว่าทัศนะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยจึงเสนอแนะว่า ควรดำเนินการประชุมชี้แจงให้บุคคลเข้าใจบทบาทความรับผิดชอบของหน่วยงานกิจการนักศึกษาอย่างชัดเจน ดำเนินการพัฒนาหน่วยงานสวัสดิการแก่บุคลากรและนักศึกษาให้สามารถบริการได้อย่างเต็มความสามารถ พัฒนาหน่วยงานบริการแนะแนว งานปกครองและวินัยให้ปฏิบัติงานได้ตามวัตถุประสงค์ของงานกิจการนักศึกษา พัฒนาหน่วยงานที่รับผิดชอบให้สามารถสนับสนุนงานกิจการนักศึกษาได้โดยตรง และพัฒนาสถานที่ทำการของหน่วยงานกิจการนักศึกษาให้เอื้ออำนวยความสะดวกในการให้บริการ ปัจจุบันเหล่านี้กระทำได้โดยการกระตุ้นให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องร่วมมือกันดำเนินการ โดยการประชุมสัมมนาหรือปรึกษาหารือ โดยผู้บริหารเป็นผู้แนะนำหรือการนิเทศงานหรือกระตุ้นให้บุคลากรเสนอโครงการต่าง ๆ นำมาประชุมการทำงานร่วมกันในการวางแผนปฏิบัติดำเนินการ

4. ด้านการจัดบุคลากร ผลการวิจัยพบว่า ทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการ นักศึกษาต่อการบริหารกิจการนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ที่ปฏิบัติจริงมีระดับต่ำกว่าทัศนะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยจึงเสนอแนะว่า ควรสรรหาคูลากรให้เพียงพอต่อภาระหน้าที่รับผิดชอบ โดยพิจารณาข้อดีที่กล่าวถึงเพิ่ม มอบหมายภาระหน้าที่ความรับผิดชอบให้เหมาะสมกับบทบาทของบุคลากร จัดบุคคลที่มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ด้านกิจการนักศึกษา เข้าปฏิบัติงาน ผูกอบรม พัฒนาบุคลากรฝ่ายกิจการนักศึกษาเพื่อการพัฒนาอย่างสม่ำเสมอ ติดตามประเมินผล การปฏิบัติงานของบุคลากรอย่างมีระบบครบวงจร นำผลการปฏิบัติงานของบุคลากร อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้บริหารที่ปฏิบัติงานอีกครึ่งหนึ่งมาประกอบพิจารณาความดีความชอบ เปิดโอกาสและสนับสนุนให้นักศึกษาสรรหาคณะกรรมการนักศึกษาตามข้อบังคับ พัฒนาอาจารย์ที่ปรึกษาให้มีความรู้ความเข้าใจและสามารถปฏิบัติงานในการกิจการนักศึกษาได้อย่างถูกต้องตามหลักการและสภาพการณ์อยู่เสมอ

5. ด้านการบังคับบัญชา ผลการวิจัยพบว่า ทักษะของผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการ นักศึกษาต่อการบริหารกิจการนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ที่ปฏิบัติจริงมีระดับต่ำกว่าทักษะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยจึงเสนอแนะว่า ผู้บริหารควรให้การนิเทศดูแล งานกิจการนักศึกษาอย่างใกล้ชิด อาจารย์ที่ปรึกษาให้การนิเทศการจัดกิจกรรมนักศึกษา อาจารย์ ที่ปรึกษาควบคุมการจัดกิจกรรมนักศึกษาให้อยู่ในขอบเขตตามจุดมุ่งหมายของกิจการนักศึกษาเพื่อให้ มีประสิทธิภาพ ในการบังคับบัญชาควรเป็นแต่เพียงดูแลและนำงานให้ความเป็นกันเองอย่างพี่น้อง มีบรรยากาศที่ร่วมแรงร่วมใจกันจะทำให้งานกิจการศึกษามีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น

6. ด้านการประสานงาน ผลการวิจัยพบว่า ทักษะของผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการ นักศึกษาต่อการบริหารกิจการนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ที่ปฏิบัติจริงมีระดับต่ำกว่าทักษะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยจึงเสนอแนะว่า ควรจัดทำคู่มือการดำเนิน กิจการนักศึกษาที่สมบูรณ์ มีคุณภาพ มอบให้แก่บุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกคน ประชาสัมพันธ์การจัดกิจกรรม ให้นักศึกษาทราบโดยทั่วกันและทันเหตุการณ์ พัฒนาการประสานงานของวิทยาเขตให้เอื้ออำนวยต่อ บริการวัสดุอุปกรณ์การสอน และกิจกรรมศิษย์เก่าสัมพันธ์ พัฒนาการประสานงานของหน่วยบริการวิชา การของวิทยาเขตกับหน่วยงานภายนอก ประชุมประสานงานกรรมการนักศึกษาผู้รับผิดชอบในการ จัดกิจกรรมทุกครั้ง พัฒนาการประสานงานในการจัดกิจกรรมนักศึกษากับคณะวิชาให้สามารถปฏิบัติ การได้ผลอยู่เสมอ

7. ด้านการประเมินผล ผลการวิจัยพบว่า ทักษะของผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการ นักศึกษาต่อการบริหารกิจการนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ที่ปฏิบัติจริงมีระดับต่ำกว่าทักษะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยจึงเสนอแนะว่า ควรประเมินผลกิจการนักศึกษา ประจำปี ประเมินผลการปฏิบัติงานกิจการนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง สนับสนุนกรรมการนักศึกษา ประเมินผลกิจกรรมนักศึกษาเมื่อเสร็จสิ้น โครงการพัฒนาการประเมินผลให้เหมาะสมอยู่เสมอ และ นำรายงานผลการประเมินทุกครั้งมา ใช้ปรับปรุงการบริหารกิจการนักศึกษา

8. ด้านการรายงานผล ผลการวิจัยพบว่า ทักษะของผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการ นักศึกษาต่อการบริหารกิจการนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ที่ปฏิบัติจริงมีระดับต่ำกว่าทักษะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยจึงเสนอแนะว่า ควรจัดทำรายงานผลงาน ประจำปี เผยแพร่ให้หน่วยงานหรือบุคลากรที่เกี่ยวข้องได้ทราบกรรมการนักศึกษาจัดทำรายงานผล การปฏิบัติงานให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ จัดนิทรรศการผลงานของหน่วยงานกิจการนักศึกษา ประชาสัมพันธ์ วัตถุประสงค์และกิจกรรมของแต่ละหน่วยงานกิจการนักศึกษาให้ทราบโดยทั่วกันทั้งในและนอกวิทยาเขต

9. ด้านการงบประมาณ ผลการวิจัยพบว่า ทักษะของผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการ นักศึกษาต่อการบริหารกิจการศึกษานักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคโนโลยีบูรพาฯ ที่ปฏิบัติจริงมีระดับต่ำกว่าทักษะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยจึงเสนอแนะว่า ควรสนับสนุนให้คณะกรรมการ กิจการศึกษานักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาประชุมปฏิบัติการจนสามารถร่วมกันจัดสรรงบประมาณ ในการจัด กิจกรรมนักศึกษา ได้ถูกต้องตามหลักการ จัดสรรงบประมาณสำหรับใช้จ่าย ในงานกิจการศึกษานักศึกษา ตามแผนโครงการที่กำหนดไว้ แนะนำการใช้จ่ายเงิน ในกิจกรรมศึกษานักศึกษาให้เป็นไปตามระเบียบที่ กำหนด กระตุ้นให้ นักศึกษาจัดงานเพื่อหารายได้มาช่วยเป็นค่าใช้จ่ายตามโครงการกิจกรรมศึกษานักศึกษา ปัจจุบันเหล่านี้จะสำเร็จได้โดยผู้บริหารควรให้คำแนะนำดูแลและชักนำให้อาจารย์ที่ปรึกษาได้ร่วมกับ กรรมการศึกษานักศึกษา ในการประชุมชี้แจงหรือจัดสัมมนาในเรื่องการงบประมาณให้กรรมการศึกษานักศึกษา ปฏิบัติและชี้แจงให้นักศึกษาได้ทราบโดยทั่วกันหรือโดยให้อาจารย์ที่ปรึกษาดูแลแนะนำกำกับปัจจัยต่าง ๆ ที่กล่าวมา เพื่อให้การดำเนินการด้านงบประมาณก่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

จากผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการศึกษานักศึกษามีทักษะที่ปฏิบัติจริงต่อการบริหารกิจการศึกษานักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคโนโลยีบูรพาฯ มีระดับต่ำกว่าทักษะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยจึงเสนอว่า ควรมีการวิจัยเรื่องรูปแบบที่เหมาะสมในการบริหารกิจการศึกษานักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคโนโลยีบูรพาฯ ให้ฝ่าย กิจการศึกษานักศึกษานำไปใช้ตามความต้องการและถูกหลักวิชา สามารถนำไปใช้ให้มีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพและคุณภาพสูงสุด โดยให้รูปแบบมีสาระครอบคลุมในเรื่องต่าง ๆ คือ ขอบเขตของการ บริหารกิจการศึกษานักศึกษา กระบวนการบริหารกิจการศึกษานักศึกษาและการจัดองค์การกิจการศึกษานักศึกษา ใช้ กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในการบริหารกิจการศึกษานักศึกษา หรือการวิจัยเรื่องการบริหารกิจการ นักศึกษาในทัศนะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษานิสิตในสาระเรื่องการบริหารงานของ บุคลากร งานสวัสดิการและบริการ งานกิจกรรมศึกษานักศึกษา งานวินัยและงานบริการทางวิชาการ ที่มีสาระละเอียดครบถ้วน สมบูรณ์จากรหลักวิชาและตามสภาพเป็นจริง

บริษัทมหาชน

บรรณานุกรม

- การฝึกหัดครู, กรม. รายงานประจำปีการศึกษา 2531 กรมการฝึกหัดครู. กรุงเทพฯ :
กองแผนงาน กรมการฝึกหัดครู, 2531.
- กิตติมา ปรัดดีฉลก. ทฤษฎีการบริหารองค์การ. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2524.
- เกษตรศาสตร์, มหาวิทยาลัย. คู่มือการใช้บริการกองกิจการนิสิต. กรุงเทพฯ : กองกิจการนิสิต
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2530.
- งประมาม, สำนัก. งประมามโดยสังเขปประจำปีงบประมาณ 2522. กรุงเทพฯ : สำนัก
งประมาม, 2520.
- จันทรเกษม, วิทยาลัยครู. รายงานการสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม
ของวิทยาลัยครูประจำปีการศึกษา 2521. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยครูจันทรเกษม, 2521.
- _____ . รายงานการสัมมนาอาจารย์วิทยาลัยครูจันทรเกษมระหว่างวันที่ 12 ถึง 14 มีนาคม
2522. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยครูจันทรเกษม, 2522.
- จารุบุตร ฟ้าร่วมทาว. การจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.
ปฏิญานันท์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525.
ยึดสำเนา.
- จิรวังษ์ วีระกร. การวิเคราะห์โครงสร้างและกระบวนการบริหารงานบุคลากรนิสิตนักศึกษา
ในมหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.
ถ่ายเอกสาร.
- ชวาล แพริตกุล. เทคโนโลยีการวัดผล. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2506.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- ดุสิต ดงตระกูล. การบริหารกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยครูภาคเหนือ ในทัศนะของผู้บริหาร
อาจารย์และนักศึกษา. ปฏิญานันท์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2526. ยึดสำเนา.

- ทองเรียน อมรัชกุล. การบริหารกิจการนิสิต : ทฤษฎีและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู, 2525.
- เทคนิคกรุงเทพฯ, วิทยาเขต. คำสั่งวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ที่ 132/2526 เรื่องการหยุดการเรียนการสอน. ลงวันที่ 1 มิถุนายน 2526.
- _____ . ประกาศวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ เรื่องการหยุดการเรียนการสอน. ลงวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2532.
- _____ . แผนปฏิบัติการบริหารงานวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ. กรุงเทพฯ : วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ, : 2530.
- เทคโนโลยี และอาชีวศึกษา, วิทยาลัย. เอกสารแนบแนวการศึกษา. กรุงเทพฯ : กองบริหารวิทยาลัยเทคโนโลยี และอาชีวศึกษา, 2530.
- _____ . หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงพุทธศักราช 2527. กรุงเทพฯ : สำนักบริหารทางวิชาการและทดสอบ วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา, 2527.
- _____ . ระเบียบวิทยาลัยฯ ว่าด้วยสโมสรมหาศึกษา พ.ศ. 2528. กรุงเทพฯ : สำนักงานอธิการบดี สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล, 2528.
- ธีระ นทีวุฒิกุล. การศึกษาค้นคว้าความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2521. อัดสำเนา. "นิตศึกษาเทคนิค" มติชน. 23 มกราคม 2531. หน้า 20.
- ~~ต้นทวัน~~ แก้วเยี่ยม. ความพึงพอใจของผู้บริหารอาจารย์และนิสิตที่มีต่อการจัดกิจกรรมของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.
- ประชุม รอดประเสริฐ. นโยบายและการวางแผน : หลักการและทฤษฎี. กรุงเทพฯ : ภาควิชาบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528.
- ปวย ลิ่งภากรณ์และสุภัทร หดสุนทร. เศรษฐกิจแห่งประเทศไทย. กรุงเทพฯ : ประมวลมิตร, 2503.
- ปัญญา ดันดียวงศ์. การเงินธุรกิจ. กรุงเทพฯ : คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520.
- ฝั่งผาย สุนทรากัย คำสัมภาษณ์, ขจร นราอารยะกุล เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่ฝ่ายกิจการนักศึกษา วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 5 กรกฎาคม 2532.

- พานี ปรีชานนท์ และคนอื่น ๆ. รายงานผลการวิจัยกิจกรรมเสริมหลักสูตรหรือนอกหลักสูตรของนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยการศึกษาศาสตร์, 2527.
- พืชรินทร์ พาลุสุข. ประเพณีแก่นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง 2525. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2525.
- ภิญโญ สาธร. หลักบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2516.
- มหาวิทยาลัย, ทบวง. "การดำเนินการเกี่ยวกับกิจกรรมนิสิตนักศึกษา" สำเนาบันทึกข้อความที่ ทม. 0204/241 ลงวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2521.
- _____ . รายงานเรื่องการประเมินผลโครงการอาสาพัฒนาชนบทของนิสิตนักศึกษา. กรุงเทพฯ : กองบริการการศึกษา ทบวงมหาวิทยาลัย, 2525.
- _____ . รายงานการสัมมนาอาจารย์ที่ปรึกษา สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ณ ทบวงมหาวิทยาลัย 9-10 มกราคม 2529. กรุงเทพฯ : กองบริการการศึกษา ทบวงมหาวิทยาลัย, 2529. อัดสำเนา.
- มาลัย หุวะนันทน์. "วัตถุประสงค์ นโยบายและแผน" ในหลักบริหาร. หน้า 40 กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น, 2508.
- ยาใจ อุ่นจิตต์. พฤติกรรมทางการบริหารของผู้บริหารในวิทยาลัยอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519. อัดสำเนา.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2531.
- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. "งานสวัสดิการและบริการนิสิตนักศึกษา" ในนิสิตนักศึกษา. หน้า 36 กรุงเทพฯ : ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.
- _____ . งานบุคลากรนิสิตนักศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.
- วิจิตร ศรีสัจจาน. "แนวความคิดทั่วไปเกี่ยวกับการบริหาร," ใน การบริหารกิจการนักศึกษา. หน้า 7-14. กรุงเทพฯ : กองบริการการศึกษา สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย, 2532.
- วิจิตร ลีนลิว. "การพัฒนางานกิจการนักศึกษา," ในการบริหารกิจการนักศึกษา. เสริมวิทยุศุภเมธี. 174-179. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา, 2531.

- วิเชียร เกตุสิงห์. หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2530.
- วีระศักดิ์ ศรีบุณะ. การบริหารกิจการนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร ในทัศนะผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา. ปรินทิเนียนท์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อัดสำเนา.
- ศรีพโยม ศรีพลอย คำสัมภาษณ์, ขจร นราอารยะกุล เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่แผนกสวัสดิการ วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 7 กรกฎาคม 2532.
- สมยศ นาวิการ. การพัฒนางานและการจูงใจ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ดวงกลม, 2522.
- สมทรง ชรรมาธิรา คำสัมภาษณ์, ขจร นราอารยะกุล เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่แผนกรักษา ดินแดน ลูกเสือและความมั่นคง วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 12 มิถุนายน 2532.
- สีปพนนท์ เกตุทัต. "งานมหาวิทยาลัย," วารสารสหการศึกษา. 6(4) : 20 ; 4 พฤศจิกายน 2514.
- สุลักษณ์ มีชูทรัพย์. พฤติกรรมทางการบริหารของผู้บริหารสถาบันการศึกษาพยาบาลในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ ค.ม.กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517. อัดสำเนา.
- สำเนาวิ ขจรศิลป์. หลักการกิจการนักศึกษา. กรุงเทพฯ : กองกิจการนิสิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2525.
- เสริมวิทย์ ศุภเมธี. การบริหารกิจการนักศึกษา. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา, 2531.
- เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์. การบริหารกิจการนักศึกษา. พิมพ์โลก : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิมพ์โลก, 2520.
- อุดรธานี, วิทยาลัยครู. รายงานการประชุมคณะกรรมการอาจารย์ที่ปรึกษาสโมสรนักศึกษา วิทยาลัยครูอุดรธานี 2532. อุดรธานี : วิทยาลัยครูอุดรธานี, 2523. อัดสำเนา.
- อุทัย หิรัญโต. สารานุกรมศัพท์รัฐประศาสนศาสตร์. กรุงเทพฯ : ทัพย์อักษร, 2526.
- Arbuckle, Dugald S. Student Personnel Service in Higher Education. New York : McGraw-Hill Book Company, 1953.
- Bloland, Paul A. "Student Activities," in Handbook of College and University Administration. : Academic. p. 177-178, New York : McGraw-Hill Book Company, 1970.

- Campbell, Roald F. and Russel T. Gregg. ed. Administration Behavior in Education. New York : Harper and Row, 1970.
- Dressel, P.L. "Measuring the Benefits of Student Personnel Work," Journal of Higher Education. 44 : 15-26 ; March, 1973.
- Eastman, George D. Municipal Public Administration. Kingport : Tenn Press, Inc., 1971.
- Good, Carter V. Dictionary of Rducation. p. 530, New York : McGraw-Hill Book Company, 1973.
- Gulick, Luther and Lyndall Urwick. Papers on the Science of Administration. New York : Columbia University, 1963.
- Halpin, Andrew, Theory and Research in Administration. New York : The Macmillan Company, 1966.
- Harrington, Thomas F. Student Personnel Work in Urban Colleges. New York : Intext Educational Publishers, 1974.
- Hayes, Robert W. "The Student Personnel Worker as an Educator : A New Model for the Colleges Counselor," Student Personnel Work in Urban Colleges. New York : Intext Educational Publishers, 1979.
- Hershenson, D.B. "A Functional Organization of College Student Personnel Services," NASPA Journal. 8 : 35-37 : 1970.
- Hopke, William E. Etictionary of Personnel and Guidance Terms. p. 353, Chicago : J.G. Ferguson, 1968.
- Jarvis, Oscar T. Public School Business Administration and Finance. New York : Porker Publishing Co., Inc., 1967.
- Knock, Gary H. "The Philosophical Heritage of Student Affairs," Student Affairs Functions in Higher Education. edited by Andrey L. Rentz, Gerald L. Saddlemire and Charles C. Thomas. p. 3-19. Illinois. U.S.A., 1988.
- Knowles, Asa. Handbook of College and University Administration : General. p. 7-14, New York : McGraw-Hill Book Company, 1970.
- Lewis, Maqaret Susan. "The Development of a Systematic Needs Assessment Model for Student Personnel Program Planning," : Dissertation Abstracts International. 41 ; February, 1981.
- Roe, William H. School Business Management. New York : McGraw-Hill Book Co., 1961.

Sears, Jesse B. The Nature of the Administrative Process. New York : McGraw-Hill Book Co., 1950.

Shaffer, R.H. and W.D. Martinson. Student Personnel Services in Higher Education. New York : Center for Applied Research in Education, 1966.

Stamakos, Louis C. "Student Affairs Progress toward," Journal of College Student Personnel. 2 : 105-111 ; March, 1981.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หนังสือแนบและแบบสอบถามสำหรับผู้เชี่ยวชาญ

ที่ ทม 1007/2463

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

18 ตุลาคม 2533

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่านายชจร นราอารยะกุล.....

เป็นนิสิตระดับปริญญาเอก สาขา

ปริญญาโท วิชาเอก..การอุดมศึกษา.....

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

นิสิตผู้มีความประสงค์จะมาติดต่อเพื่อขอความสะดวกในการศึกษาค้นคว้า เพื่อทำปริญญา
นิพนธ์ เรื่อง .การบริหารกิจการนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนคร
ในทัศนะของผู้เชี่ยวชาญผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการนักศึกษา.....

.....
.....

ทั้งนี้อยู่ในความควบคุมดูแลของ

..ผศ. ดร. วิจิตร สินศิริ....ประธาน

..ดร. สุวพร ตั้งสมารพงษ์....กรรมการ

.....กรรมการ

สิ่งที่ผลิตได้ขอความอนุเคราะห์ คือ. ขอความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบสอบถาม ในระหว่าง
เดือนตุลาคม - พฤศจิกายน 2533 เพื่อเป็นข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์.....

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณใน
ความช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่บัณฑิตผู้นี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายจรรยา โกมลบุญย์)

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 2584119

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
 สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

2 ตุลาคม 2533

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามจำนวน 1 ชุด

ด้วยข้าพเจ้า นายชจร นราอารยะกุล นิสิตปริญญาโทสาขาวิชาการอุดมศึกษา
 บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง
 "การบริหารกิจการนัศึกษาศงสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ"
 โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิจิตร ลินสิริ เป็นประธานกรรมการ และอาจารย์ ดร. สุพรรณ
 ตั้งสมรพงษ์ เป็นกรรมการ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจและใช้ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่ควรปฏิบัติในการ
 ดำเนินงานบริหารกิจการนัศึกษา ผลการวิจัยในครั้งนี้นอกจากจะเป็นวิทยานิพนธ์แล้วยังเป็นประโยชน์
 ต่อการบริหารกิจการนัศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ เป็น
 อย่างยิ่งอีกด้วย กระผมจึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดตอบแบบสอบถามและ
 แสดงความคิดเห็นตามแบบสอบถามได้สอบถามไว้ด้วยวิจยารณญาณของท่านที่ควรปฏิบัติในการ
 บริหารกิจการนัศึกษา

ข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ท่านคงจะกรุณาให้ความอนุเคราะห์เป็นอย่างดี จึงขอขอบ
 พระคุณเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายชจร นราอารยะกุล)

ผู้วิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง การบริหารกิจการนักศึกษาของ
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ
ในทัศนะของผู้เกี่ยวข้อง ผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการนักศึกษา

แบบสอบถามฉบับนี้ ใช้ถามความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาการบริหาร
กิจการนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ

ข้อมูลโดยสังเขปของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ

1. นโยบาย

นโยบายการศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ จัดการ
ศึกษาตามแนวปรัชญาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล โดยมุ่งพัฒนาบุคคลให้มีความเชี่ยวชาญเชิง
ปฏิบัติการ ความเจนจัดทางวิชาการ และคุณสมบัติที่จำเป็นตามลักษณะอาชีพพร้อมที่จะทำงานและ
สามารถปรับปรุงตนเองให้ก้าวหน้าทันต่อวิวัฒนาการทางเทคโนโลยีรวมทั้งปลูกฝังความมีระเบียบ
วินัย ความประณีต ความสำนึกในจรรยาบรรณวิชาชีพ คุณธรรม หน้าที่ ความรับผิดชอบต่อสังคม

2. สถานที่ตั้ง

สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ตั้งอยู่เลขที่ 2 ถนนนางลิ้นจี่
แขวงทุ่งมหาเมฆ เขตยานนาวา กรุงเทพฯ

3. ระบบการศึกษา

แบบทวิภาค แบ่งออกเป็น 2 ภาค มีระยะเวลาเรียน 18 สัปดาห์ และเปิดสอนภาคฤดูร้อน

4. การจัดการศึกษา

วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ เปิดสอนดังนี้

- 4.1 หลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) เปิดสอน 9 แผนกวิชา
- 4.2 หลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) เปิดสอน 27 แผนกวิชา
- 4.3 หลักสูตรปริญญาตรี 3 สาขาวิชา

5. การบริหารงาน

การบริหารงานมีผู้อำนวยการวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ เป็นผู้บริหารสูงสุด และมีคณะกรรมการบริหาร รองลงมาประกอบด้วยผู้ช่วยผู้อำนวยการ 4 ฝ่าย คือ ฝ่ายธุรการ ฝ่ายวิชาการ ฝ่ายบริการการศึกษา และฝ่ายกิจการนักศึกษา

ฝ่ายธุรการ ประกอบด้วย แผนกการเงิน แผนกการบัญชี แผนกสารบรรณ แผนกบุคลากร แผนกการผลิตและรับงานจากภายนอก และแผนกวางแผนและติดตามผล

ฝ่ายบริการ ประกอบด้วย แผนกนัสดู แผนกยานพาหนะ แผนกอาคารสถานที่ แผนกประชาสัมพันธ์ แผนกเอกสารการพิมพ์ แผนกเทคโนโลยีการศึกษา แผนกห้องสมุด แผนกพยาบาล และแผนกรักษาความปลอดภัย

ฝ่ายกิจการนักศึกษา ประกอบด้วย แผนกสวัสดิการ แผนกรักษาดีนแดน ลูกเสือและความมั่นคง แผนกกีฬา แผนกกิจกรรมนักศึกษา แผนกแนะแนวและแผนกปกครอง

ฝ่ายวิชาการ แบ่งออกเป็นคณะวิชาและแผนกวิชา คือ

คณะช่างกล ประกอบด้วย แผนกวิชาช่างยนต์ แผนกวิชาช่างโลหะ แผนกวิชาช่างกลโรงงาน และแผนกวิชาโลหะวิทยา

คณะวิชาช่างไฟฟ้า ประกอบด้วย แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง และแผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์
คณะวิชาการช่างอุตสาหกรรม ประกอบด้วย แผนกวิชาช่างเทคนิค และแผนกวิชาเทคนิคอุตสาหกรรม

คณะวิชาบริหารธุรกิจ ประกอบด้วย แผนกวิชาบัญชี แผนกวิชาเลขานุการ แผนกวิชาการตลาด และแผนกวิชาการเงินธนาคาร

คณะวิชาคหกรรมศาสตร์ ประกอบด้วย แผนกวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ และแผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ทั่วไป

คณะวิชาช่างโยธา ประกอบด้วย แผนกวิชาช่างก่อสร้าง แผนกวิชาช่างสำรวจ แผนกวิชาเทคโนโลยีขนส่ง และแผนกวิชาประเมินราคาที่ดินและทรัพย์สิน

คณะวิชาช่างพิมพ์-ช่างภาพ ประกอบด้วย แผนกวิชาการพิมพ์ และแผนกวิชาการถ่ายภาพและภาพยนตร์

คณะวิชาอุตสาหกรรมสิ่งทอ ประกอบด้วย แผนกวิชาเคมีสิ่งทอ แผนกวิชาเทคโนโลยีสิ่งทอ และแผนกวิชาออกแบบอุตสาหกรรม (สิ่งทอ)

คณะวิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ประกอบด้วย แผนกวิชาการโรงแรม แผนกวิชาการท่องเที่ยว

คณะวิชาเทคนิคเคมี ประกอบด้วย แผนกวิชาเคมีปฏิบัติการ และแผนกวิชาเคมีอุตสาหกรรม
คณะวิชาสามัญ ประกอบด้วย แผนกวิชาคณิตศาสตร์ แผนกวิชาวิทยาศาสตร์ แผนกวิชาภาษา
ต่างประเทศ แผนกวิชาภาษาไทย แผนกวิชาสังคม และแผนกวิชาพลานามัย

คณะวิชาสัมพันธ์ ประกอบด้วย แผนกวิชาศิลปสัมพันธ์ แผนกวิชาธุรกิจสัมพันธ์และแผนกวิชา
อุตสาหกรรมสัมพันธ์

นอกจากนี้ยังมีหน่วยงานอื่น ๆ อีก คือ แผนกทะเบียน แผนกวิจัยและพัฒนา
ศูนย์ฝึกอบรม ศูนย์คอมพิวเตอร์และโครงการพิเศษ

6. การบริหารกิจการนันทศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ
มีฝ่ายกิจการนันทศึกษาเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรง ประกอบด้วย แผนกสวัสดิการ
แผนกรักษาดินแดน ลูกเรือและความมั่นคง แผนกกีฬา แผนกกิจกรรมนันทศึกษา แผนกแนะแนว
แผนกปกครอง และสโมสรนันทศึกษา

แบบสอบถาม

เรื่อง การบริหารกิจการนักศึกษาของ
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ
ในทัศนะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการนักศึกษา

คำอธิบายในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญที่แสดงความคิดเห็นต่อ การบริหารกิจการนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ขอความ กรุณาท่านตอบให้ตรงกับความคิดเห็นของท่านให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ทุกข้อและแสดงเหตุผล ประกอบเพิ่มเติมเป็นรายด้าน คำตอบของท่านจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการบริหารกิจการนัก ศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ในโอกาสต่อไป

ขอความกรุณาท่านตอบแบบสอบถามและแสดงความคิดเห็น โดยคำนึงถึงความรู้ความเข้าใจ ในทฤษฎี หลักวิชา ประสบการณ์ การปฏิบัติและอุดมการณ์เกี่ยวกับการบริหารกิจการนักศึกษาที่ควร ปฏิบัติของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ

แบบสอบถามทัศนะของผู้เชี่ยวชาญต่อการบริหารกิจการนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยี ราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ แบ่งเป็น 3 ด้าน คือ นโยบาย การวางแผนงาน การจัด องค์กร การจัดบุคลากร การบังคับบัญชา การประสานงาน การประเมินผล การรายงานผล และการงบประมาณ

แบบสอบถามฉบับนี้มี 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 รายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ทัศนะของผู้ตอบแบบสอบถามต่อการบริหารกิจการนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยี ราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ

ตอนที่ 1 รายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเติมรายละเอียดดังนี้

ชื่อ

ตำแหน่ง

คุณวุฒิ

ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับงานกิจการนักศึกษา จำนวน ปี

ตำแหน่ง

สังกัด

ตอนที่ 2 ทักษะของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อการบริหารกิจการนักศึกษาของสถาบัน
เทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคโนโลยีพระยาภาคฯ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ท่านเห็นว่าควรปฏิบัติอยู่ในระดับใด

คะแนน 5 หมายถึง	ระดับที่ควรปฏิบัติมากที่สุด
คะแนน 4 หมายถึง	ระดับที่ควรปฏิบัติมาก
คะแนน 3 หมายถึง	ระดับที่ควรปฏิบัติปานกลาง
คะแนน 2 หมายถึง	ระดับที่ควรปฏิบัติน้อย
คะแนน 1 หมายถึง	ระดับที่ควรปฏิบัติน้อยที่สุด

ประเด็นคำถาม	ระดับที่ควรปฏิบัติ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
<p><u>ด้านนโยบาย</u></p> <p>นโยบายการบริหารกิจการนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ มีสาระดังนี้</p>					
1 สนับสนุนและส่งเสริมให้นักศึกษาได้เข้าร่วมกิจกรรมตามความสมัครใจ					
2 จัดกิจกรรมในหลักสูตรและกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้เกิดการเรียนรู้ทั้งวิชาชีพ วิชาการ และคุณธรรม ..					
3 พัฒนานโยบายการบริหารกิจการนักศึกษาให้ชัดเจนและสื่อความหมายแก่ผู้นำไปปฏิบัติ					
4 พัฒนาสถานที่ให้เอื้ออำนวยความสะดวกในการบริการนักศึกษา					
5 พัฒนานักศึกษาให้มีความเชี่ยวชาญทางวิชาการและปฏิบัติการ					
6 ให้โอกาสแก่บุคลากรฝ่ายกิจการนักศึกษาได้พัฒนาตนเอง เช่น การศึกษาต่อ การฝึกอบรม การประชุมสัมมนา เป็นต้น					

ประเด็นคำถาม	ระดับที่ควรปฏิบัติ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
7. พัฒนาด้านบริการสวัสดิการแก่นักศึกษาให้เอื้ออำนวยต่อการช่วยแก้ปัญหา การป้องกันปัญหา และช่วยเหลือให้นักศึกษามีชีวิตอยู่ในสถาบันอย่างมีความสุขและประสบผลสำเร็จ
ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นอื่น ๆ
.....
.....
<u>ด้านการวางแผนงาน</u>					
การพัฒนางานกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคโนโลยีกรุงเทพฯ มีสาระดังนี้
8. ทำโครงการจัดกิจกรรมนักศึกษาที่ชัดเจนเสนอประกอบการพิจารณาอนุมัติตามระเบียบ
9. ผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษา คณะกรรมการนักศึกษา ร่วมกันพิจารณาการพัฒนาระเบียบ ท้องบังคับการจัดกิจกรรมนักศึกษา
10. พัฒนาปฏิทินกิจกรรมนักศึกษา ให้ใช้ได้ตลอดปีการศึกษา
11. พัฒนาการประชาสัมพันธ์ของฝ่ายกิจการนักศึกษาให้ทันต่อเหตุการณ์

ประเด็นคำถาม	ระดับที่ควรปฏิบัติ				
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
	5	4	3	2	1
12. พัฒนาโครงการกิจกรรมนักศึกษาด้านวิชาการเชิง ปฏิบัติการ และด้านจริยธรรมที่มีคุณค่าแก่นักศึกษา... ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นอื่น ๆ
.....	
.....	
<u>ด้านการจัดองค์การ</u> การจัดองค์การ การบริหารกิจการนักศึกษาของ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคโนโลยีกรุงเทพฯ มีสาระดังนี้					
13. ดำเนินการให้บุคลากรเข้าใจบทบาทความรับผิดชอบ ของหน่วยงานกิจการนักศึกษาอย่างชัดเจน
14. พัฒนากิจการของหน่วยงานสวัสดิการแก่บุคลากรและ นักศึกษาให้สามารถบริการได้อย่างเต็มความสามารถ					
15. พัฒนากิจการหน่วยงานบริการแนะแนวปกครองและวินัย ให้ปฏิบัติงานได้ ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้
16. พัฒนาหน่วยงานที่รับผิดชอบให้สามารถสนับสนุนงาน กิจการนักศึกษาได้โดยตรง
17. พัฒนาสถานที่ทำการของหน่วยงานกิจการนักศึกษาให้ เกื้ออำนวยและสะดวกต่อการให้บริการ

ประเด็นคำถาม	ระดับที่ควรปฏิบัติ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นอื่น ๆ.....
.....
.....
<u>ด้านการจัดบุคลากร</u>					
การจัดบุคลากร การบริหารกิจการนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคโนโลยีกรุงเทพฯ มีสาระดังนี้					
18 สรรหาบุคลากรฝ่ายกิจการนักศึกษาให้มีจำนวนเพียงพอกับภาระหน้าที่รับผิดชอบ
19 มอบหมายภาระหน้าที่ความรับผิดชอบเหมาะสมกับบทบาทของบุคลากร
20 จัดบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถและประสิทธิภาพด้านกิจการนักศึกษาเข้าปฏิบัติงาน
21 จัดการฝึกอบรมบุคลากรฝ่ายกิจการนักศึกษาเพื่อการพัฒนาอย่างสม่ำเสมอ
22 ติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรอย่างมีระบบครบวงจร
23 นำผลการปฏิบัติงานของบุคลากร อาจารย์ที่ปรึกษาผู้บริหาร ที่ปฏิบัติงานกิจกรรมนักศึกษามาประกอบการพิจารณาความดีความชอบ

ประเด็นคำถาม	ระดับที่ควรปฏิบัติ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
24 เปิดโอกาสและสนับสนุนให้นักศึกษาสรรหาคณะกรรมการ การนักศึกษาตามข้อแย้งกัน
25 พัฒนาอาจารย์ที่ปรึกษา ให้มีความรู้ความเข้าใจและ สามารถปฏิบัติงานในภารกิจกิจการนักศึกษาได้อย่าง ถูกต้องตามหลักการและสภาพการณ์อยู่เสมอ
ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นอื่น ๆ
.....
.....
<u>ด้านการบังคับบัญชา</u>					
การบังคับบัญชา การบริหารกิจการนักศึกษาของ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคโนโลยี กรุงเทพฯ มีสารดังนี้					
26 ผู้บริหารให้การนิเทศดูแลงานกิจการนักศึกษาอย่าง ใกล้ชิด
27 อาจารย์ที่ปรึกษาให้การนิเทศการจัดกิจกรรมนักศึกษา
28 อาจารย์ที่ปรึกษาควบคุมการจัดกิจกรรมนักศึกษาให้ อยู่ในขอบเขตตามจุดมุ่งหมาย
ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นอื่น ๆ
.....
.....

ประเด็นคำถาม	ระดับที่ควรปฏิบัติ				
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
	5	4	3	2	1
<u>ด้านการประสานงาน</u>					
การประสานงานการบริหารกิจการนักศึกษาของ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคโนโลยีพระยา มโหฬารดังนี้					
29 จัดทำคู่มือการดำเนินงานกิจการนักศึกษามอบให้แก่ บุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกคน					
30 ประชาสัมพันธ์การจัดกิจกรรมให้นักศึกษาทราบ โดย ทั่วกันและทันเหตุการณ์					
31 พัฒนาการประสานงานของวิทยาเขตให้เลื้อ้อำนวย ต่อการบริการวัสดุอุปกรณ์การสอนและกิจการศิษย์เก่า สัมพันธ์					
32 พัฒนาการประสานงานของหน่วยบริการวิชาการของ วิทยาเขตกับหน่วยงานภายนอก					
33 ประชุม ประสานงานกรรมการนักศึกษาผู้รับผิดชอบ ในการจัดกิจกรรมทุกครั้ง					
34 พัฒนาการประสานงานในการจัดกิจกรรมนักศึกษา กับคณะวิชาให้สามารถปฏิบัติการได้ผลอยู่เสมอ ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นอื่น ๆ					
.....					
.....					

ประเด็นคำถาม	ระดับที่ควรปฏิบัติ				
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
	5	4	3	2	1
<u>ด้านการประเมินผล</u>					
การประเมินผลการบริหารกิจการนักศึกษาของ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิค กรุงเทพฯ มีสาระดังนี้					
35 ประเมินผลกิจการนักศึกษาประจำปี					
36 ประเมินผลการปฏิบัติงานกิจการนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง.....					
37 สนับสนุนกรรมการนักศึกษาประเมินผลกิจกรรม นักศึกษาเมื่อเสร็จสิ้นโครงการ					
38 พัฒนาการประเมินผลให้เหมาะสมอยู่เสมอ					
39 นำรายงานผลการประเมินทุกครั้งมาใช้ปรับปรุง การบริหารกิจการนักศึกษา					
ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นอื่น ๆ					
.....					
.....					
<u>ด้านการรายงานผล</u>					
การรายงานผลการบริหารกิจการนักศึกษาของ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิค กรุงเทพฯ มีสาระดังนี้					

ประเด็นคำถาม	ระดับที่ควรปฏิบัติ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
40. จัดทำรายงานผลงานประจำปีเผยแพร่ให้หน่วยงานหรือบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ได้ทราบ					
41. กรรมการนักศึกษาจัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ					
42. จัดนิทรรศการผลงานของหน่วยงานกิจการนักศึกษา					
43. ประชาสัมพันธ์วัตถุประสงค์และกิจกรรมของแต่ละฝ่ายให้ทราบโดยทั่วกันทั้งในและนอกวิทยาเขต					
ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นอื่น ๆ					
.....					
.....					
<u>ด้านการงบประมาณ</u>					
การงบประมาณการบริหารกิจการนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตกรุงเทพฯ มีสาระดังนี้					
44. สนับสนุนให้คณะกรรมการนักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาสามารถร่วมกันจัดสรรงบประมาณในการจัดกิจกรรมนักศึกษาได้ถูกต้องตามหลักการ					
45. จัดสรรงบประมาณสำหรับใช้จ่ายในงานกิจการนักศึกษาตามแผนโครงการที่กำหนดไว้					

ประเด็นคำถาม	ระดับที่ควรปฏิบัติ				
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
	5	4	3	2	1
46 การใช้จ่ายเงินในกิจกรรมนักศึกษาให้เป็นไปตาม ระเบียบที่กำหนด
47 กรรมการนักศึกษาจัดงานเพื่อหารายได้มาช่วยเป็น ค่าใช้จ่ายตามโครงการกิจกรรมนักศึกษา
48 มีการตรวจสอบการรับจ่ายเงินของสโมสรนักศึกษา โดยผู้รับผิดชอบอย่างสม่ำเสมอ
ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นอื่น ๆ.....
.....
.....

ภาคผนวก ๒

หนังสือแนะนำและแบบสอบถามสำหรับผู้บริหาร อาจารย์ และ
กรรมการนันทศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
 สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

2 ตุลาคม 2533

เรื่อง ขอดความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามจำนวน 1 ชุด

ด้วยกระผม นายชจร นราอารยะกุล นิสิตปริญญาโทสาขาวิชาการอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การบริหารกิจการนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ" โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิจิตร สิ้นสรี เป็นประธานกรรมการ และอาจารย์ ดร. สุวรรณ ตั้งสมวรวงษ์ เป็นกรรมการ การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจและใช้ความคิดเห็นของผู้บริหารในการดำเนินงาน บริหารกิจการนักศึกษา ผลการวิจัยในครั้งนี้นอกจากจะเป็นวิทยานิพนธ์แล้วยังเป็นประโยชน์ต่อการบริหารกิจการนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ เป็นอย่างยิ่ง อีกด้วย กระผมจึงเรียนมาเพื่อขอดความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดตอบแบบสอบถามและแสดงความคิดเห็นตามแบบสอบถามได้สอบถามไว้ด้วยวิจาร์แผนของท่านที่มีการปฏิบัติจริงในการบริหาร กิจการนักศึกษา

ข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ท่านคงจะกรุณาให้ความอนุเคราะห์เป็นอย่างดี จึงขอขอบ พระคุณเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายชจร นราอารยะกุล)

ผู้วิจัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
 สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

2 ตุลาคม 2533

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามจำนวน 1 ชุด

ด้วยกระผม นายชจร นราอารยะกุล นิสิตปริญญาโทสาขาวิชาการอุดมศึกษา นิสิตวิทยาลัย
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กำลังทำปริญญาโทเรื่อง "การบริหารกิจการ
 นักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ" โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์
 ดร. วิจิตร สิงห์ศิริ เป็นประธานกรรมการ และอาจารย์ ดร. สุวนร ตั้งสมวรพงษ์ เป็นกรรมการ
 การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจและใช้ความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปฏิบัติจริงในการ
 ดำเนินงานบริหารกิจการนักศึกษา ผลการวิจัยในครั้งนี้ นอกจากจะเป็นวิทยานิพนธ์แล้วยังเป็นประโยชน์
 ต่อการบริหารกิจการนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ เป็นอย่างยิ่ง
 อีกด้วย กระผมจึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดตอบแบบสอบถามและแสดง
 ความคิดเห็นตามแบบสอบถามได้สอบถามไว้ด้วยวิจยารณญาณของท่านที่มีการปฏิบัติจริงในการบริหาร
 กิจการนักศึกษา

ข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ท่านคงจะกรุณาให้ความอนุเคราะห์เป็นอย่างดี จึงขอขอบ
 พระคุณเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายชจร นราอารยะกุล)

ผู้วิจัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

2 ตุลาคม 2533

เรื่อง ขอความร่วมมือตอนแบบสอบถาม

เรียน กรรมการนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ

ข้าพเจ้า นายชจร นราอารยะกุล รับราชการในตำแหน่งอาจารย์ 2 คณะวิชาช่างอุตสาหกรรม วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ขณะกำลังศึกษาในระดับปริญญาโท วิชาเอกการอุดมศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ขณะกำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การบริหารกิจการนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ในทัศนะของผู้เชี่ยวชาญผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการนักศึกษา" ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ข้าพเจ้าเห็นว่าจะประโยชน์ต่อการบริหารกิจการนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ

ข้าพเจ้าเห็นว่าท่านเป็นผู้หนึ่งที่มีส่วนสำคัญในการแสดงความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับการบริหารกิจการนักศึกษาของวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ดังนั้นจึงขอให้ท่านกรุณาตอบแบบสอบถามที่แนบมานี้ด้วยความคิดเห็นของท่านให้ข้าพเจ้าด้วย คำตอบของท่านจะถือเป็นความลับและจะไม่กระทบกระเทือนต่อผู้ใดทั้งสิ้น มีแต่จะให้ผลดีต่อการพัฒนางานกิจการนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ให้ดีขึ้น ข้าพเจ้าหวังว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านและขอขอบคุณอย่างยิ่ง มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายชจร นราอารยะกุล)

ผู้วิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง การบริหารกิจการนักศึกษาของ
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ
ในทัศนะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการนักศึกษา

คำอธิบายในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลที่ท่านแสดงความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารกิจการนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ขอความกรุณาท่านตอบให้ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ และตอบข้อความทุกข้อพร้อมแสดงเหตุผลประกอบเพิ่มเติมเป็นรายด้าน คำตอบของท่านจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการบริหารกิจการนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ต่อไป

แบบสอบถามฉบับนี้มี 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ทัศนะของผู้ตอบแบบสอบถามต่อการบริหารกิจการนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ในด้านนโยบายกิจการนักศึกษา การวางแผนงาน การจัดองค์การ การจัดบุคลากร การบังคับบัญชา การประสานงาน การประเมินผล การรายงานผล และการงบประมาณ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงใน หน้าข้อความตามความเป็นจริงเกี่ยวกับ

สถานภาพการทำงานของท่าน

- ผู้อำนวยการ
- ผู้ช่วยผู้อำนวยการ
- หัวหน้าคณะวิชา
- หัวหน้าแผนกวิชา
- หัวหน้าแผนก
- อาจารย์
- กรรมการนักศึกษา

ตอนที่ 2 ทักษะของผู้ดูแลแบบสอบถามที่มีต่อการบริหารกิจการนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยี
ราชมงคล วิทยาเขตเทคโนโลยีบูรพาฯ

<u>คำชี้แจง</u>	โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องของข้อความที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านให้มากที่สุด
คะแนน 5	หมายถึง ระดับที่ปฏิบัติจริงมากที่สุด
คะแนน 4	หมายถึง ระดับที่ปฏิบัติจริงมาก
คะแนน 3	หมายถึง ระดับที่ปฏิบัติจริงปานกลาง
คะแนน 2	หมายถึง ระดับที่ปฏิบัติจริงน้อย
คะแนน 1	หมายถึง ระดับที่ปฏิบัติจริงน้อยที่สุด

ประเด็นคำถาม	ระดับที่ปฏิบัติจริง				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
<u>ด้านนโยบาย</u>					
นโยบายการบริหารกิจการนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ มีสาระดังนี้					
1 สนับสนุนและส่งเสริมให้นักศึกษาได้เข้าร่วมกิจกรรมตามความสมัครใจ					
2 จัดกิจกรรมในหลักสูตรและกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้เกิดการเรียนรู้ทั้งวิชาชั้น วิชาการ และคุณธรรม ..					
3 พัฒนานโยบายการบริหารกิจการนักศึกษาให้ชัดเจนและสื่อความหมายแก่ผู้นำไปปฏิบัติ					
4 จัดนาสถานที่ให้ มีผู้อำนวยการความสะดวกในการบริการนักศึกษา					
5 พัฒนานักศึกษา ให้มีความรู้ ขวชาตูกางวิชาการและปฏิบัติกาาร					
6 ให้โอกาสแก่บุคลากรฝ่ายกิจการนักศึกษาได้พัฒนาตนเอง เช่น การศึกษาคู่ การฝึกอบรม การประชุมสัมมนา เป็นต้น					

ประเด็นคำถาม	ระดับที่ปฏิบัติจริง				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
7 พัฒนาด้านบริการสวัสดิการแก่นักศึกษาให้ อี้อำนวยความสะดวกต่อการช่วยแก้ปัญหา การป้องกันปัญหา และช่วยเหลือให้นักศึกษามีชีวิตอยู่ในสถาบันอย่างมีความสุขและประสบผลสำเร็จ					
ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นอื่น ๆ					
.....					
.....					
<u>ด้านการวางแผนงาน</u>					
การพัฒนาแผนงานกิจการนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคโนโลยีกรุงเทพฯ มีสาระดังนี้					
8 ทำโครงการจัดกิจกรรมนักศึกษาที่ชัดเจน เสนอประกอบการพิจารณาอนุมัติตามระเบียบ					
9 ผู้บริหาร คณาจารย์ที่ปรึกษา คณะกรรมการนักศึกษา ร่วมกันพิจารณาการพัฒนาระเบียบ ท้องบังคับการจัดกิจกรรมนักศึกษา					
10 พัฒนาปฏิทินกิจการนักศึกษาให้ใช้ได้ตลอดปีการศึกษา					
11 พัฒนาการประชาสัมพันธ์ของฝ่ายกิจการนักศึกษาให้ทันต่อเหตุการณ์					

ประเด็นคำถาม	ระดับที่ปฏิบัติจริง				
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
	5	4	3	2	1
12 พัฒนาโครงการกิจกรรมนักศึกษาด้านวิชาการเชิง ปฏิบัติการ และด้านจริยธรรมที่มีคุณค่าแก่นักศึกษา... ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นอื่น ๆ
.....	
.....	
<u>ด้านการจัดองค์การ</u> การจัดองค์การ การบริหารกิจการนักศึกษาของ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคโนโลยีบูรณะฯ มีสาระดังนี้					
13 ดำเนินการให้บุคลากรเข้าใจบทบาทความรับผิดชอบ ของหน่วยงานกิจการนักศึกษาอย่างชัดเจน
14 พัฒนาการกิจของหน่วยงานสวัสดิการแก่บุคลากรและ นักศึกษาให้สามารถบริการได้อย่างเต็มความสามารถ
15 พัฒนาการกิจหน่วยงานบริการแนะแนวปกครองและ วินัย ให้ปฏิบัติงานได้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้
16 พัฒนาหน่วยงานที่รับผิดชอบให้สามารถสนับสนุนงาน กิจการนักศึกษาได้โดยตรง
17 พัฒนาสถานที่ทำการของหน่วยงานกิจการนักศึกษาให้ เอื้ออำนวยและสะดวกต่อการให้บริการ

ประเด็นคำถาม	ระดับที่ปฏิบัติจริง				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
ข้อเสนอแนะและความคิดเห็น ๑					
ด้านการจัดบุคลากร					
การจัดการบุคลากร การบริหารกิจการนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคโนโลยีพระยา...					
มีสำรดังนี้					
18 สรรหาบุคลากรฝ่ายกิจการนักศึกษาให้มีจำนวนเพียงพอกับภาระหน้าที่รับผิดชอบ					
19 มอบหมายภาระหน้าที่ความรับผิดชอบเหมาะสมกับบทบาทของบุคลากร					
20 จัดบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ด้านกิจการนักศึกษา ทั่วไปปฏิบัติงาน					
21 จัดการฝึกอบรมบุคลากรฝ่ายกิจการนักศึกษาเพื่อการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ					
22 ติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรอย่างมีระบบครบวงจร					

ประเด็นคำถาม	ระดับที่ปฏิบัติจริง				
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
	5	4	3	2	1
23 นำผลการปฏิบัติงานของบุคลากร อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้บริหาร ที่ปฏิบัติงานกิจกรรมนักศึกษามาประกอบการ พิจารณาความดีความชอบ
24 เปิดโอกาสและสนับสนุนให้นักศึกษาสหราชอาณาจักร การศึกษามากตามข้อบังคับ
25 พัฒนาอาจารย์ที่ปรึกษา ให้มีความรู้ความเข้าใจและ สามารถปฏิบัติงานในภารกิจ กิจกรรมนักศึกษา ได้อย่าง ถูกต้องตามหลักการและสภาพการณ์อยู่เสมอ
ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นอื่น ๆ
.....
.....
<u>ด้านการบังคับบัญชา</u>					
การบังคับบัญชา การบริหารกิจการนักศึกษาของ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคโนโลยี กรุงเทพฯ มีสาระดังนี้					
26 ผู้บริหารให้การนิเทศดูแลงานกิจการนักศึกษาอย่าง ใกล้ชิด
27 อาจารย์ที่ปรึกษาให้การนิเทศการจัดกิจกรรมนักศึกษา

ประเด็นคำถาม	ระดับที่ปฏิบัติจริง				
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
	5	4	3	2	1
28 อาจารย์ที่ปรึกษาควบคุมการจัดกิจกรรมนักศึกษาให้อยู่ ในขอบเขตตามจุดมุ่งหมาย
ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นอื่น ๆ
.....
.....
<u>ด้านการประสานงาน</u>					
การประสานงานการบริหารกิจการนักศึกษาของ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ มีสาระดังนี้					
29 จัดทำคู่มือการดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษามอบให้แก่ บุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกคน
30 ประชาสัมพันธ์การจัดกิจกรรมให้นักศึกษาทราบโดย ทั่วกันและทันเหตุการณ์
31 ผนึกการประสานงานของวิทยาเขตให้เอื้ออำนวย ต่อการบริการวัสดุอุปกรณ์การสอนและกิจการศิษย์เก่า สัมพันธ์
32 ผนึกการประสานงานของหน่วยบริการวิชาการของ วิทยาเขตกับหน่วยงานภายนอก

ประเด็นคำถาม	ระดับที่ปฏิบัติจริง				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
33 ประชุม ประสานงานกรรมการนักศึกษาผู้รับผิดชอบ ในการจัดกิจกรรมทุกครั้ง					
34 พัฒนาการประสานงานในการจัดกิจกรรมนักศึกษากับ คณะวิชาให้สามารถปฏิบัติการได้ผลอยู่เสมอ ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นอื่น ๆ					
.....					
.....					
<u>ด้านการประเมินผล</u>					
การประเมินผล การบริหารกิจการนักศึกษาของ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิค กรุงเทพฯ มีสาระดังนี้					
35 ประเมินผลกิจการนักศึกษาประจำปี					
36 ประเมินผลการปฏิบัติงานกิจการนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง					
37 สนับสนุนกรรมการนักศึกษาประเมินผลกิจกรรม นักศึกษาเมื่อเสร็จสิ้นโครงการ					
38 พัฒนาการประเมินผลให้เหมาะสมอยู่เสมอ					
39 นำรายงานผลการประเมินทุกครั้งมาปรับปรุงการ บริหารกิจการนักศึกษา					
ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นอื่น ๆ					
.....					
.....					

ประเด็นคำถาม	ระดับที่ปฏิบัติจริง				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
<u>ด้านการรายงานผล</u>					
การรายงานผลการบริหารกิจการนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิค กรุงเทพมหานคร มีสาระดังนี้					
40					
จัดทำรายงานผลงานประจำปีเผยแพร่ให้หน่วยงานหรือบุคลากรที่เกี่ยวข้องได้ทราบ					
41					
กรรมการนักศึกษาจัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ					
42					
จัดนิทรรศการผลงานของหน่วยงานกิจการนักศึกษา					
43					
ประชาสัมพันธ์วัตถุประสงค์และกิจกรรมของแต่ละฝ่ายให้ทราบโดยทั่วกันทั้งในและนอกวิทยาเขต					
ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นอื่น ๆ					
.....					
.....					
<u>ด้านการงบประมาณ</u>					
การงบประมาณการบริหารกิจการนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิค กรุงเทพมหานคร มีสาระดังนี้					

ประเด็นคำถาม	ระดับที่ปฏิบัติจริง				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
44 สันนิษฐานให้คณะกรรมการนักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาสามารถร่วมกันจัดสรรงบประมาณในการจัดกิจกรรมนักศึกษา ได้ถูกต้องตามหลักการ
45 จัดสรรงบประมาณสำหรับใช้จ่ายในงานกิจการนักศึกษาตามแผนโครงการที่กำหนดไว้
46 การใช้จ่ายเงินในกิจกรรมนักศึกษาให้เป็นไปตามระเบียบที่กำหนด
47 กรรมการนักศึกษาจัดงานเพื่อหารายได้มาช่วยเป็นค่าใช้จ่ายตามโครงการกิจกรรมนักศึกษา
48 มีการตรวจสอบการรับจ่ายเงินของสโมสรนักศึกษาโดยผู้รับผิดชอบอย่างสม่ำเสมอ
ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นอื่น ๆ
.....
.....

ภาคผนวก ค

คำอำนาจจำแนกรายชื่อและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ

ตาราง 32 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ

ลำดับข้อ	กลุ่มคะแนนสูง (H)			กลุ่มคะแนนต่ำ (L)			
	N	\bar{X}	SD	N	\bar{X}	SD	t
1	13	4.46	0.74	13	3.38	0.92	3.27
2	13	4.46	0.63	13	2.23	0.79	7.88
3	13	4.53	0.49	13	2.15	0.66	10.38
4	13	4.30	0.72	13	2.15	0.66	7.93
5	13	4.38	0.48	13	2.23	0.42	12.07
6	13	4.69	0.46	13	2.38	0.62	10.71
7	13	4.46	0.63	13	2.07	0.61	9.73
8	13	4.46	0.63	13	2.69	0.82	6.15
9	13	4.38	0.62	13	2.23	0.69	8.30
10	13	4.46	0.49	13	2.53	0.63	8.59
11	13	4.46	0.49	13	2.07	0.61	12.50
12	13	4.46	0.74	13	1.92	0.47	10.36
13	13	4.53	0.63	13	2.15	0.36	11.78
14	13	4.23	0.57	13	2.07	0.73	8.36
15	13	4.30	0.72	13	2.30	0.60	7.65
16	13	4.38	0.73	13	2.38	0.62	7.46
17	13	4.38	0.92	13	2.30	0.60	6.78
18	13	4.23	0.97	13	2.53	0.74	4.98
19	13	4.38	0.73	13	2.38	0.62	7.46
20	13	4.46	0.63	13	2.30	0.46	9.90
21	13	3.92	0.61	13	2.23	0.42	8.18
22	13	4.46	0.74	13	2.07	0.26	10.86

ตาราง 32 (ต่อ)

ลำดับข้อ	กลุ่มคะแนนสูง (H)			กลุ่มคะแนนต่ำ (L)			
	N	\bar{X}	SD	N	\bar{X}	SD	t
23	13	4.23	1.04	13	2.23	0.57	6.03
24	13	4.38	0.73	13	2.38	0.62	7.46
25	13	4.38	0.62	13	2.15	0.66	8.84
26	13	4.30	0.82	13	2.30	0.46	7.65
27	13	4.00	0.67	13	2.07	0.26	9.50
28	13	4.07	0.91	13	2.53	0.84	4.46
29	13	4.46	0.74	13	2.00	0.55	9.55
30	13	4.53	0.63	13	1.84	0.36	13.30
31	13	4.30	0.72	13	1.84	0.53	9.89
32	13	3.92	0.82	13	2.23	0.57	6.05
33	13	4.46	0.74	13	2.00	0.39	10.53
34	13	4.46	0.74	13	1.92	0.61	9.47
35	13	4.30	0.72	13	2.15	0.53	8.66
36	13	4.53	0.74	13	2.15	0.66	8.62
37	13	4.38	0.62	13	2.23	0.79	7.65
38	13	4.38	0.83	13	2.07	0.26	9.49
39	13	4.41	0.62	13	1.84	0.36	13.84
40	13	4.30	0.82	13	1.76	0.42	9.92
41	13	4.23	0.69	13	2.23	0.79	6.80
42	13	4.30	0.72	13	2.30	0.91	6.21
43	13	4.23	0.79	13	1.84	0.36	9.80
44	13	4.38	0.73	13	2.23	0.79	7.14

ตาราง 32 (ต่อ)

ลำดับข้อ	กลุ่มคะแนนสูง (H)			กลุ่มคะแนนต่ำ (L)			
	N	X	SD	N	X	SD	t
45	13	4.38	0.62	13	2.38	0.92	6.47
46	13	4.46	0.74	13	2.69	0.91	5.42
47	13	4.38	0.62	13	2.46	0.74	7.13
48	13	4.38	0.73	13	2.61	0.73	6.11

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .98

ภาคผนวก ง

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตอบแบบสอบถาม

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญด้านวิชาการ

ชื่อ	วุฒิ	ตำแหน่ง เกี่ยวกับงาน กิจการนักศึกษา	สังกัด	ประสบการณ์ในงาน กิจการนักศึกษา
1. นายไพฑูรย์ เทพหัสติน ณ อยุธยา	ค.อ.บ. เด็กร้องกล	รองอธิการบดี ฝ่ายกิจการ นักศึกษา	สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้า พระนครเหนือ	25 ปี
2. นายสมประสงค์ น่วมบุญลือ	คท. (สังคม ศึกษา)	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อดีตรองอธิการบดี ฝ่ายกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร	มหาวิทยาลัยศิลปากร	20 ปี
3. นายรุ่ง ธีระพิจิตร	ศิลปมหา บัณฑิต	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยอธิการบดี ฝ่ายกิจการนักศึกษา	มหาวิทยาลัยศิลปากร	15 ปี
4. นางชนิดา วิษณุเกียรติ	กศ.ม.	หัวหน้าหน่วย กิจการนักศึกษา	ฝ่ายกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร	11 ปี
5. นายลิขิต กาญจนภรณ์	ค.บ., ค.ม., M.Ed.	รองอธิการบดี ฝ่ายกิจการ นักศึกษา	มหาวิทยาลัยศิลปากร	10 ปี

ชื่อ	วุฒิ	ตำแหน่ง	สังกัด เกี่ยวกับงาน กิจการนักศึกษา	ประสบการณ์ในงาน กิจการนักศึกษา
6. นายวีระศักดิ์ ศรีบุญ	กศ.ม. (การอุดม ศึกษา)	นักแนะแนว การศึกษา และอาชีพ หัวหน้างานกีฬา และนันทนาการ	กองกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร	11 ปี
7. นายคณิต เทียววิชัย	ศ.บ., ค.ม. (พลศึกษา)	รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยอธิการบดี ฝ่ายกิจการนักศึกษา	มหาวิทยาลัยศิลปากร	4 ปี
8. นางชิตารัตน์ บุญชู	Ed.D	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กรรมการฝ่าย กิจการนิสิต คณะครุศาสตร์	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	6 ปี

ชื่อ	วุฒิ	ตำแหน่ง	สังกัด เกี่ยวกับงาน กิจการนักศึกษา	ประสบการณ์ในงาน กิจการนักศึกษา
9. นายวิจิตร สิ้นสิริ	อ.บ.,ค.บ., สส.บ., M.A.T., Ed.D. (Higher Education Administra tion)	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หัวหน้าแผนก การอุดมศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษา อนุสาสทหอพัก ที่ปรึกษาองค์การนิสิต รองอธิการบดีฝ่าย กิจการนิสิต	มศว.ประสานมิตร	20 ปี
10.นางสาวสมสุข ธีระวิจิตร	กศ.ม. การอุดม และการฝึก ฝึกหัดครู Ed. D	ผู้ช่วยรองอธิการบดี ฝ่ายกิจการนิสิต ที่ปรึกษาชมรม ศิลปวัฒนธรรมอีสาน ผู้ช่วยคณบดี ฝ่ายวิชาการ	มศว. ประสานมิตร	10 ปี
11.นางประชัญ ทาสุนช์	ค.ม.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยผู้อำนวยการ ฝ่ายกิจการนักศึกษา	สถาบันเทคโนโลยี ราชมงคล วิทยาเขต เทคนิคกรุงเทพฯ	20 ปี

ชื่อ	วุฒิ	ตำแหน่ง	สังกัด เกี่ยวกับงาน กิจการนักศึกษา	ประสบการณ์ในงาน กิจการนักศึกษา	ปี
12. นายจิรวุฒิ วีระกร	ค.บ., ค.ม. (อุดมศึกษา)	หัวหน้างาน กิจกรรมนิสิต	กองกิจการนิสิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	10 ปี	
13. นางสาวณพวรรณ วัลลิสุวรรณ	ค.ม. (อุดมศึกษา)	หัวหน้าหน่วย กิจกรรมนิสิต	กองกิจการนิสิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	5 ปี	
14. นางสาวตฤณี เชียรฐิติวัช	ศศ.ม. (จิตวิทยา การศึกษา และการ แนะแนว)	อาจารย์ที่ปรึกษา ชมรมกีฬาซึ่งเป็น หัวหน้าแนะแนว	กองกิจการนิสิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	18 ปี	
15. นายปรีชา ตราดชาวิทช์	วท.ม. (เกษตร ศาสตร์)	หัวหน้ากอง กิจการนิสิต ที่ปรึกษาชมรม บำเพ็ญประโยชน์	กองกิจการนิสิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	18 ปี	
16. นายสำเนา ทวารศิลป์	Ph.D. (Student Personnel and Guidance)	รองศาสตราจารย์ รองอธิการบดี ฝ่ายกิจการนิสิต	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	20 ปี	

ชื่อ	วุฒิ	ตำแหน่ง	สังกัด เกี่ยวกับงาน กิจการนักศึกษา	ประสบการณ์ในงาน กิจการนักศึกษา
17. นางนภวรรณ งามเกษม	ค.บ.	นักแนะแนว การศึกษาและ อาชีพ หัวหน้าแผนก กิจกรรมนักศึกษา	กองกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	11 ปี
18. นายวีระ คำกัน	กศ.บ.	นักแนะแนว การศึกษาและ อาชีพ หัวหน้างาน แนะแนวการศึกษา	กองกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	12 ปี
19. นายคณิต นีชาวิชัย	น.บ. M.A.	ผู้อำนวยการกอง กองกิจการ นักศึกษา	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	12 ปี
20. นายพันธุ์ศักดิ์ จันเวียง	สส.บ.	เจ้าหน้าที่ บริหารงานทั่วไป ระดับ 6 หัวหน้า หน่วยกิจกรรม นักศึกษา	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	12 ปี

ชื่อ	วุฒิ	ตำแหน่ง	สังกัด เกี่ยวกับงาน กิจการนักศึกษา	ประสบการณ์ในงาน กิจการนักศึกษา
21. นางสาวประไพ นวลแสง	ค.ม. (การอุดม ศึกษา)	รองคณบดี ฝ่ายกิจการ นักศึกษา คณะกรรมการคณาจารย์	สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล	5 ปี
22. นายอุทธรณ์ โตนพันธ์	ค.ม. (พลศึกษา)	หัวหน้าแผนก วิชาพลานามัย อาจารย์ประจำ แผนกกิจกรรม นักศึกษา ที่ปรึกษาสโมสร นักศึกษา	สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ	20 ปี
23. นางวราภรณ์ สุขเกษม	กศ.บ. ค.ม. (บริหาร การศึกษา)	หัวหน้าแผนก สังคมศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษา กิจกรรมนักศึกษา	สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ	5 ปี
24. นางนงนุช บำรุงกิจ	กศ.บ.	หัวหน้าแผนก กิจกรรมนักศึกษา หัวหน้าแผนก แนะแนว	สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ เทคนิคกรุงเทพฯ	10 ปี

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญด้านปฏิบัติการ

ชื่อ	วุฒิ	ตำแหน่ง	สังกัด เกี่ยวกับงาน กิจการนักศึกษา	ประสบการณ์ในงาน กิจการนักศึกษา
1. นายวิจิตร เลาหพันธ์ินทร์	กศ.บ.	อาจารย์ 3 ระดับ 8 ผู้ช่วยผู้อำนวยการ ฝ่ายกิจการ นักศึกษา	สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตนนทบุรี	10 ปี
2. นายสมศักดิ์ อ่อนสำลี	ป.ม. (ช่างตัด เสื้อ) คศ.บ.	อาจารย์ 3 ระดับ 8 ผู้ช่วยผู้อำนวยการ ฝ่ายกิจการ นักศึกษา	สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตชุมพรเขตอุดมศักดิ์	8 ปี
3. นายไพศาล โรจนวิภาค	ค.บ.,ค.ม. (พลศึกษา)	อาจารย์ 2 ระดับ 6 หัวหน้าแผนก กิจกรรมนักศึกษา	สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตนนทบุรี	5 ปี
4. นายบุญเลิศ สัตย์ธรรม	ประกาศนียบัตร ช่าง โยธา คศ.บ.	อาจารย์ 2 ระดับ 6 ผู้ช่วยผู้อำนวยการ ฝ่ายกิจการนักศึกษา	สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตอุเทนถวาย	12 ปี

ชื่อ	วุฒิ	ตำแหน่ง	สังกัด เกี่ยวกับงาน กิจการนักศึกษา	ประสบการณ์ในงาน กิจการนักศึกษา
5. นายสุกิต นามพิชญ์	วศ.บ., M.S. (Civil Eng.)	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองคณบดีฝ่าย กิจการนักศึกษา	สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล คณะวิศวกรรมเทคโนโลยี	5 ปี
6. นายบุญไพร้ง บัวแท้	ค.อ.บ. (ไฟฟ้า สื่อสาร)	ผู้ช่วยผู้อำนวยการ ฝ่ายกิจการ นักศึกษา วิทยา เขตเทเวศร์ ผู้ช่วยเลขานุการ คณะฝ่ายกิจการ นักศึกษา	สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล คณะวิศวกรรมเทคโนโลยี วิทยาเขตเทเวศร์	11 ปี
7. นายอุดมศักดิ์ เวชราภรณ์	ปวส. (บัญชี) ป.ม. กศ.บ.	อาจารย์ 3 ระดับ 8 ผู้ช่วยผู้อำนวยการ ประกาศนียบัตร บัตรวิชาชีพ สัมฤทธิ์ ผู้อำนวยการ	สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพัฒนศึกษาพระนคร	10 ปี
8. นางสาวจินดา สีละพันธ์ุ์	ค.ม.	ผู้ช่วยผู้อำนวยการ ฝ่ายกิจการนักศึกษา	สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตโขติเวฬุ	10 ปี

ชื่อ	วุฒิ	ตำแหน่ง	สังกัด เกี่ยวกับงาน กิจการนักศึกษา	ประสบการณ์ในงาน กิจการนักศึกษา
9. นายทวี อนุสรสร้างค้ำกุล	กศ.บ.	อาจารย์ 2 ระดับ 6 หัวหน้าแผนก นันทนาการและ ชมรม	สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเพาะช่าง	10 ปี
10. นายเกื้อจิตต์ วิเชียรกุล	Dip. in Ed., B.S., M.P.A., Ph.D.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองคณบดี ฝ่ายกิจการ นักศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษา (Political Science) ประธานอาจารย์ ที่ปรึกษา คณะกรรมการ บริหารสโมสร นักศึกษา	สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล คณะศิลปกรรม	12 ปี
11. นางเพ็ญลดา ธรรมเจริญ	กศ.บ.	ผู้ช่วยผู้อำนวยการ การฝ่ายกิจการ นักศึกษา	สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครใต้	6 ปี

ชื่อ	วุฒิ	ตำแหน่ง	สังกัด เกี่ยวกับงาน กิจการนักศึกษา	ประสบการณ์ในงาน กิจการนักศึกษา
12. นายปัญญา ขาววิราช	B.Sc. (Industrial Arts)	ผู้อำนวยการ สำนักงาน อธิการบดี ผู้อำนวยการ วิทยาเขตตาก จังหวัดตาก	สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล	12 ปี
13. นางมาลินี ธีรมาวรรณ	อ.บ., พ.ม., ค.บ., ค.ม.	ผู้ช่วยผู้อำนวยการ ฝ่ายกิจการ นักศึกษา อาจารย์ 3 ระดับ 8	สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตจักรพงษ์ภูวนารถ จักรพงษ์ภูวนารถ	15 ปี
14. นายเทพ กลิ่นจันทร์	M.S.	ผู้ช่วยผู้อำนวยการ การฝ่ายกิจการ นักศึกษา อดีต หัวหน้าแผนก ต่าง ๆ ในฝ่าย กิจการนักศึกษา	สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ	25 ปี

ชื่อ	วุฒิ	ตำแหน่ง	สังกัด เกี่ยวกับงาน กิจการนักศึกษา	ประสบการณ์ในงาน กิจการนักศึกษา
15. นายไพฑูรย์ พลเสน	ค.ม.	อาจารย์ 2 ระดับ 6 หัวหน้าแผนกกีฬา หัวหน้าแผนกวิชา พลานามัย อาจารย์ที่ปรึกษา ชมรมกีฬานักการ	สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ	12 ปี
16. นายสวัสดิ์ พฤษตระกูล	ค.ม. (อุดมศึกษา)	อาจารย์ 2 ระดับ 6 หัวหน้าแผนกกีฬา ที่ปรึกษาชมรมกีฬา	สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ	10 ปี

ภาคผนวก จ

สรุปคำสัมภาษณ์การบริหารและดำเนินงานกิจการนักศึกษา

สรุปคำสัมภาษณ์การบริหารและดำเนินงานกิจการนักศึกษา

สรุปคำสัมภาษณ์ของนายฝั่งผาย สุนทรนัย ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักศึกษา นางสมทรง ธรรมมาธิรา และนางศรีพโยม ศรีพลอย หัวหน้าแผนกรักษาดินแดนและความมั่นคง และหัวหน้าแผนกสวัสดิการ

1. ด้านนโยบาย ยังไม่มีนโยบายที่แจ่มชัดในการบริการสวัสดิการและการพัฒนานักศึกษา ด้วยตัวของนักศึกษาเอง การเร่งเร้าจูงใจให้นักศึกษาเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ของสถาบันและสังคม
2. ด้านการวางแผนงาน ยังไม่ได้รับการพัฒนาในการวางแผนงานที่สนองความต้องการ ของนักศึกษาอย่างกว้างขวาง ขาดข้อมูลในการวางแผนงานที่เหมาะสม
3. ด้านการจัดองค์การ หน่วยงานกิจการศึกษายังไม่เพียงพอต่อการดำเนินการ พัฒนานักศึกษาและหน่วยงาน โดยตรงที่ประสานงานระหว่างฝ่ายกิจการศึกษากับคณะวิชา แผนกวิชาต่าง ๆ สถานที่ทำงานและบริการนักศึกษาไม่สะดวกในการให้บริการนักศึกษา
4. ด้านการจัดบุคลากร บุคลากรยังไม่เพียงพอต่อการดำเนินงานทั้งจำนวนและคุณภาพ เพราะบุคลากรขาดความรู้ ความเข้าใจในหลักวิชากิจการนักศึกษา
5. ด้านการบังคับบัญชา ยังขาดหลักวิชาในการนิเทศและการดูแลงานกิจการนักศึกษา การกำกับดูแลงานยังไม่มีประสิทธิภาพ
6. ด้านการประสานงาน ยังไม่ได้รับการปรับปรุงพัฒนา เพราะขาดความร่วมมือจาก บุคลากรที่เกี่ยวข้องเท่าที่ควร
7. ด้านการประเมินผล ยังไม่ได้เน้นการประเมินผลงานกิจการนักศึกษาและโครงการ กิจการนักศึกษา ตลอดจนไม่ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนในการประเมินผลงานของโครงการต่าง ๆ
8. ด้านการรายงานผล ยังไม่ได้พัฒนาโดยใช้เทคนิคการรายงานผลในงานกิจการ นักศึกษาเพื่อก่อให้เกิดความร่วมมือในงานกิจการนักศึกษา
9. ด้านการงบประมาณ ยังไม่ได้รับการพัฒนาในการจัดสรรงบประมาณในโครงการ ต่าง ๆ ของงานกิจการนักศึกษาและการใช้เงินยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นายทจร นราอารยะกุล
วันเดือนปีเกิด	5 สิงหาคม 2488
สถานที่เกิด	42 บ้านไต่ฮู้ อำเภอมือง จังหวัดเพชรบุรี
บิดา	นายเกียด นราอารยะกุล
มารดา	นางอิม นราอารยะกุล
ประวัติการศึกษา	2496-2499 ประถมศึกษา โรงเรียนปริยัติรังสรรค์ ตำบลคลองกระแชง อำเภอมือง จังหวัดเพชรบุรี 2499-2504 มัธยมศึกษา โรงเรียนคงคาราม ตำบลคลองกระแชง อำเภอมือง จังหวัดเพชรบุรี 2511-2512 อุดมศึกษา ประโยครูมัธยม (ปม.) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ แขวงทุ่งมหาเมฆ เขตยานนาวา กทม. 2514-2517 การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.บ.) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตบางแสน ตำบลแสนสุข อำเภอมือง จังหวัดชลบุรี 2535 การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) การอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
ประสบการณ์	15 พฤษภาคม 2512 รับราชการในตำแหน่งอาจารย์ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ 2535 ปัจจุบัน อาจารย์ 2 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ แขวงทุ่งมหาเมฆ เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร

การบริหารกิจการนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ
ในทัศนะของผู้เกี่ยวข้อง ผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการนักศึกษา

บทคัดย่อ

ของ

ชจร นราอารยะกุล

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการอุดมศึกษา

มกราคม 2535

ความมุ่งหมายของการวิจัย เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบทัศนะของผู้เชี่ยวชาญต่อการบริหาร
กิจการนักศึกษาที่ควรปฏิบัติและทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการนักศึกษต่อการบริหาร
กิจการนักศึกษาที่ปฏิบัติจริงของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคโนโลยีนครกรุงเทพฯ 9 ด้าน คือ
ด้านนโยบาย การวางแผนงาน การจัดองค์การ การจัดบุคลากร การบังคับบัญชา การประสานงาน
การประเมินผล การรายงานผลและ ด้านการงบประมาณ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน
40 คน ผู้บริหารจำนวน 65 คน อาจารย์จำนวน 92 คน และกรรมการนักศึกษาจำนวน 248 คน
รวมทั้งหมด 445 คน เครื่องมือที่ใช้รวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ
ได้รับคืนมาทั้งหมด การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS-X (Statistical
Package for Social Sciences-Version X) หาค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้
F-test และใช้วิธีของเซฟเฟดทดสอบสมมติฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

ทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการนักศึกษต่อการบริหารกิจการนักศึกษาที่ปฏิบัติจริง
แต่ละด้านและรวมทุกด้านมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าทัศนะของผู้เชี่ยวชาญต่อการบริหารกิจการนักศึกษาที่ควร
ปฏิบัติและมีทัศนะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์
และกรรมการนักศึกษาไม่แตกต่างกัน

สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคโนโลยีนครกรุงเทพฯ ควรส่งเสริมการบริหารกิจการ
นักศึกษาของผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการนักศึกษาอย่างจริงจัง ควรจัดประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการ
เกี่ยวกับงานกิจการนักศึกษา วางแผนร่วมกัน การจัดทำปฏิทินกิจการนักศึกษาประจำปีการศึกษาให้
ชัดเจน การนิเทศและติดตามการประเมินผลงานกิจการนักศึกษาอย่างใกล้ชิด จัดงบประมาณให้
เพียงพอและประชาสัมพันธ์ข่าวสารกิจกรรมนักศึกษาให้ผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการนักศึกษา นักศึกษา
ทั่วไปและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง เน้นเข้าใจตรงกันและยึดอุดมการณ์ร่วมกัน สามารถทำงานจนบรรลุเป้าหมาย
ที่พึงประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

STUDENT AFFAIRS ADMINISTRATION OF RAJAMANGALA
INSTITUTE OF TECHNOLOGY, BANGKOK TECHNICAL
CAMPUS AS PERCEIVED BY EXPERTS
ADMINISTRATORS INSTRUCTORS
AND STUDENT COMMITTEE MEMBERS

AN ABSTRACT

BY

KACHORN NARAARAYAKUL

Presented in partial fulfilment of the requirements
for the Master of Education degree in Higher Education
at Srinakharinwirot University

January 1992

The purposes of the research were to study and compare the perceptions of the experts' expected mission and the administrators' the instructors' and the student committee members' actual mission on the student affairs administration of Rajamangala Institute of Technology, Bangkok Technical Campus. Four hundred and forty-five samples were consisted of 40 experts, 65 administrators, 92 instructors and 248 student committee members. All five rating scale questionnaires were returned. SPSS-X (Statistical Package for Social Sciences-Version X) program, arithmetic mean, standard deviation, F-test and Scheffé's test method were used for data analysis and hypothesis testing.

The research findings were as follows :

The perceptions of administrators, the instructors and the student committee members towards actual missions on each and total nine dimensions of student affairs administration were below the mean score of experts' expected mission. The experts' perceptions were significantly different to those of the three groups at .05 level. The perceptions of the administrators, the instructors and the student committee members were insignificantly different.

In order to maximize the ultimate quality of the student affairs ultimate management, Rajamangala Institute of Technology, Bangkok Technical Campus, should strongly and morally support and encourage the following activities : Intensive student affairs workshop, practical annual student activities calender arrangement, active student affairs supervision and evaluation, appropriate budget allocation and strong student affairs public relations launching to create good understanding among all concerns with better ideal, and competency to reach the goal efficiently and effectively.